

Miljøstyrelsen
Att.: Nina Fold von Bülow
Slotsholmsgade 12
1216 København K

mfvm@mfvm.dk
nifol@mfvm.dk

1. oktober 2020

Vedr.: Høring vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen

Herved Elreturs bemærkninger til ændring af affaldsbekendtgørelsen. Elretur har desuden indgivet vores bemærkninger til Miljøstyrelsens høring vedr. vejledninger om sortering og indsamling af husholdningsaffald.

Overordnede bemærkninger

Elretur imødeser en strømlining af affaldssorteringen hos borgerne, samt at sorteringskriterierne indeholder nationale piktogrammer og konkrete, relevante sorteringseksempler i form af positiv- og negativlister.

Elretur bemærker, at den kommunale indsamling af bærbare batterier har kørt i 10 år. Ordningen er forholdsvis dyr, og stiller ikke krav til kommunernes effektivitet eller samarbejde for at skabe ensartethed i den borgernære indsamling. Elretur imødeser, at ensartetheden i indsamlingen bliver forbedret med nærværende ændringer ved, at alle kommuner får krav om etablering af henteordninger for småt elektronik og batterier. Samtidig bemærkes det, at ændringen ikke adresserer effektiviteten i kommunernes indsamling.

Elretur foreslår på den baggrund, at det i forbindelse med den kommende revision af batteribekendtgørelsen undersøges om effektivitet i henteordningen for batterier kan forbedres. En sådan undersøgelse kan blandt andet vurdere om organiseringen og finansieringen af kommunernes indsamling er optimal.

Samtidig bør det undersøges, om den nuværende ordning for indsamling af batterier i tilstrækkelig høj grad understøtter en høj sorteringskvalitet, hvilket er afgørende for effektiv genanvendelse. Forventeligt bør etableringen af henteordninger få indsamlingsprocenten for batterier til at stige, og samtidig få mængden af fejlsorteringer til at falde. Nogle sorteringsforsøg tyder dog på, at det ikke automatisk er givet. Vi oplever fx at der i poseindsamlingsordninger til batterier havner spraydåser, termometre, elpærer, kanyler og andet farligt affald. Derudover indikerer vores observationer hos operatørerne, at mængden af fejlsorteringer i poser er højere end for spændlåsfade, der har stået på genbrugspladserne. Derfor bliver behandlingen i de kollektive ordninger dyrere ved indførelse af flere poseordninger, medmindre der er fokus på fejlsorteringer. Det er derfor vigtigt, at der i kommunerne er stort fokus på sorteringskvaliteten i henteordningerne. For at sikre sorteringskvaliteten ville det være hensigtsmæssigt, at det nye krav om henteordninger for batterier blev kombineret med krav til sorteringskvaliteten på indsamlingsstedet.

Elretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.Elretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 28 83 51 24
E-mail: elretur@elretur.dk

SWIFT: DABADKK
IBAN: DK7930004180255761
Danske Bank, konto 4180 4180255761

Det skal i den forbindelse bemærkes, at der er et stort potentiale for at hæve indsamlingsprocenten gennem en reduktion af fejlsorteringer. Elretur har fået sammenstillet en række sorteringsforsøg. På den baggrund estimeres det, at der i restaffald fra husholdninger, storskrald og småt brændbart på genbrugspladser samlet fejlsorteres over 800 ton batterier om året. Hertil kommer, at næsten 200 ton batterier sorteres fra småt elektronik i oparbejdsfasen (alene i det småt elektronik som oparbejdes på vegne af elretur). Fejlsorteringer er med andre ord en central udfordring i forhold til at hæve indsamlingsprocenten for batterier. Producenterne bidrager til at løse denne udfordring gennem årlige oplysningskampagner, som konstant søges forbedret med henblik på at sikre budskabet om vigtigheden af korrekt sortering trænger bredt igennem hos befolkningen og samtidig fører til konkrete adfærdsændringer. Det er elreturs opfattelse, at disse tiltag ville styrkes yderligere, såfremt fokus på fejlsorteringer også blev øget på indsamlingstidspunktet.

Elretur foreslår på den baggrund, at der indføres kvalitetskrav til kommunernes sortering af batterier inden disse, overdrages til producentansvaret. Dette kan gøres ved at indføre en parallelbestemmelse til elektronikbekendtgørelsens Bilag 9 2.2 Fejlsortering på indsamlingsstedet. Et sådan krav kan med fordel indføres i forbindelse med den kommende revision af batteribekendtgørelsen.

Elretur står til rådighed for uddybning af ovenstående bemærkninger.

Venlig hilsen
Elretur

Morten Harboe-Jepsen

Miljø- og fødevareministeriet

Slotsholmsgade 12
1216 København K

d. 28. september 2020.

Høring vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen og affalddatabekendtgørelsen

EPS-branchen – en del af Plastindustrien takker for muligheden for at afgive høring vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen og affalddatabekendtgørelsen.

EPS-branchens høringssvar omhandler alene behandling af EPS, ekspanderet polystyren, også kendt som Flamingo.

EPS består af 98% luft og blot 2% polystyren. Det anvendes typisk som isoleringsmateriale, komponent og emballage. Materialet er 100% genanvendeligt på lige fod med andre plastfraktioner. Samlet set udgør polystyrenfraktionen ca. 6% af den producerede plast i Europa.

Allerede stor indsamling via kommunale genbrugspladser

EPS kan med stor fordel indsamles via kommunale genbrugspladser, hvor det på nuværende tidspunkt sker i ca. 1/3 af kommunerne, mens ca. 1/3 er i gang med projekter, som vil lede til indsamling via kommunale genbrugspladser. Denne tredjedel har enten offentligt eller via skriftlig kommunikation til EPS-branchen givet udtryk for, at de inden udgangen af 2021 vil have etableret indsamling af EPS via genbrugspladserne. I den resterende del af kommunerne er der projekter, som afdækker muligheder for øget genanvendelse af EPS i ca. halvdelen.

EPS-branchen anbefaler, at kommunerne pålægges at sikre særskilt indsamling af EPS til genanvendelse via kommunale genbrugspladser (en såkaldt bringe-ordning). Indsamlingen bør ske, således at det lokale erhvervsliv ligeledes kan opnå fordel af indsamlingen – og således at der sikres kvalitet i genanvendelsen af EPS.

Da EPS er et rent og let genkendeligt materiale, hvor der kan sikres meget høj kvalitet i det genanvendte materiale, vil en ordning, hvor EPS afleveres på kommunale genbrugspladser, sikre den cirkulære økonomi og være særdeles miljø- og klimamæssig attraktiv.

I EPS-branchen har vi noteret, at enkelte kommuner (som ikke indsamler EPS, som særskilt fraktion) henviser til at materialet er svært at genbruge og genanvende. Det beror, som ovenstående dokumenteret, på en klar misforståelse, idet der findes adskillige, såvel tekniske som lønsomme muligheder.

EPS og husholdningsaffald

EPS er ligesom PS godkendt til direkte fødevarekontakt og anvendes typisk til isbeholdere eller til at beskytte frugt og kød. Her er typisk tale om små mængder. Disse kan med fordel afleveres sammen med den generelle husholdningsplast, da de denne fraktion allerede indeholder mængder af polystyren.

EPS skal, i lighed med andre materialer, skylles og rengøres. Dette kan nemt lade sig gøre, og kasser af EPS genbruges da også efter rengøring, når der eksempelvis er tale om måltidskasser.¹

Argumentet mod indsamling af EPS i husholdningsaffaldet er således baseret på den store mængde luft, som transporteres. Her adskiller EPS sig dog ikke fra eks. flasker af PET eller PE, som også vil indeholde store mængder af luft, når disse placeres i plastfraktionen.

Derfor anbefaler EPS-branchen, at det præciseres at små mængder af EPS, indsamles sammen med den øvrige plast og håndteres her.

Nationale affaldskoder, som tillæg til EAK-koder

I EPS-branchen er vi bekendte med, at der både blandt kommuner og affaldsselskaber er uklarhed vedr. genanvendeligheden af EPS og ikke mindst, hvordan fraktionen skal registreres når indsamlet. Vores stikprøve har således vist, at EPS bliver registreret under mindst tre forskellige affaldskoder:

- 07 02 13
- 12 01 99
- 15 01 02

EPS-branchen anmoder derfor om, at der i forbindelse med ændringerne i bekendtgørelsen tilføjes en affaldskode for EPS-emballage (Emballage og anden ren hvid EPS) samt en affaldskode for EPS-isolering (Ikke ren, hvid EPS, herunder isolering). Vi har fået oplyst af Miljøstyrelsen, at der kan oprettes nationale affaldskoder under EAK. Miljøstyrelsen har i forbindelse med denne dialog opfordret til, at EPS-branchen indsender høringssvar med opfordring til oprettelse af disse separate affaldskoder.

Vi har tillige været i dialog med kommunale myndigheder, som har tilkendegivet, at dette ville lette deres arbejde med håndtering og registrering af EPS, særligt på kommunale genbrugspladser.

¹ Se eks: <https://www.aarstiderne.com/om-aarstiderne/baeredygtighed-og-miljoe/emballage-og-tryksager/genbrug-af-kasser>

Miljø- og Fødevareministeriet
Att. Lea Wermelin og Nina Fold von Bülow

mfvm@mfvm.dk
nifol@mfvm.dk

jr. Nr.: 2019-6081

Favrskov Affald A/S
Torvegade 7
8450 Hammel

Forsyning@favrskovforsyning.dk
www.favrskovforsyning.dk

Høringssvar - udkast til affaldsbekendtgørelse samt tilhørende vejledninger

29. september 2020

Favrskov Kommune har i samråd med Favrskov Affald gennemgået udkast til ændring af affaldsbekendtgørelsen samt udkast til vejledninger om sorteringskriterier og indsamlingsordninger.

Sagsbehandler:
Lars B. Andersen
Tlf. 89 64 50 31
laba@favrskovforsyning.dk

Favrskov Kommune er enige i, at en øget harmonisering af indsamlingsordningerne på sigt vil optimere udnyttelsen af ressourcerne i affaldet og medvirke til en højere reel genanvendelse.

Sagsnr.
710-2020-67735

Dokument nr.
710-2020-250721

Det fremlagte udkast rejser dog visse problemstillinger, som vil blive uddybet nærmere i det følgende. Det er efter vores vurdering afgørende for en hensigtsmæssig implementering af de nye ordninger, at disse problemer adresseres, inden bekendtgørelsen udstedes i endelig form.

Tidsramme for indsamling af 10 hustandsnære fraktioner

Gennem bekendtgørelsen lægges der op til, at størstedelen af de nye ordninger skal være indført den 1. juli 2021. Henset til det arbejde, som ligger forud for indførelsen af sådanne nye indsamlingsordninger, må det betragtes som umuligt at overholde denne frist i de kommuner, hvor de nye fraktioner ikke kan indsamles med den eksisterende beholderkapacitet. Samtidig vil det være hensigtsmæssigt, at tidsrammerne for implementeringen af de nye ordninger gøres tilstrækkeligt fleksible til at muliggøre tværkommunale samarbejder om indsamling og afsætning, således at sådanne samarbejder ikke hindres af forskellige udløbstidspunkter på de potentielle samarbejdspartners eksisterende ordninger.

Konkret vil indsamlingen af de nye fraktioner i Favrskov Kommune indebære, at der skal indkøbes et stort antal affaldsbeholdere forventeligt ca. to supplerende beholdere pr. husstand. Disse beholdere skal efter indkøbet udbringes til de enkelte husstande. Endvidere skal der indgås nye kontrakter med private renovationselskaber om indsamlingen af affald. Samtidig skal der findes aftagere til det indsamlede affald.

Indkøb og udbringning af beholdere samt indsamlingskontrakter skal udbydes ved EU-udbud. Efter kontraktindgåelsen vil der være leveringstid på beholderne og renovatørens indkøb af nye opgraderede biler, der kan håndtere de nye fraktioner. Leveringstiden på en to-kammer komprimatorbil er ifølge private aktører på markedet pt. omkring 16-18 måneder, hvilket må forventes at stige med den øgede efterspørgsel, når samtlige kommuner skal indføre nye ordninger.

Indførelsen af de nye fraktioner vil medføre en revision af de kommunale affaldsregulativer samt tillæg til den kommunale affaldsplan. Processen med politisk behandling kombineret med offentlighedsfaser vil vanskeligt kunne gennemføres inden for den tidsramme, som opstilles i udkast til bekendtgørelse.

Efter Favrskov Kommunes samlede vurdering vil det være realistisk, at de nye indsamlinger kan sættes i drift i 2. kvartal 2023. Efter vores vurdering er dette tidsperspektiv ikke enestående for Favrskov, men gør sig gældende for en lang række kommuner.

Producentansvar

I 2025 indtræder producentansvar på en række emballagefraktioner, og det er uklart hvad dette indebærer i forhold til de ordningerne, der skal implementeres nu.

Favrskov Affald står over for indkøb af nye affaldsbeholdere og indgåelse af nye kontrakter i forbindelse med implementering af de nye ordninger. Ændres indsamlingen af emballagefraktionerne i forbindelse med producentansvaret i 2025 vil borgerne stå tilbage med en stor regning for en kortvarig løsning.

Derfor bør en efterfølgende implementering af producentansvaret ske ud fra en helhedsbetragtning af den samlede økonomi og sikre, at borgerne ikke står tilbage med en stor regning.

Økonomi ved implementering af de 10 fraktioner

Ifølge den indgåede stemmeaftale om en klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, forventes der en gennemsnitlig årlig stigning i affaldstaksterne på 55 kr. pr. husstand.

Der er endnu ikke lavet estimer over den påvirkning af taksterne i Favrskov, men vi har udført detailberegninger af meromkostningen ved indsamling af kildesorteret, organisk dagrenovation. Alene denne fraktion forventes at medføre en årlig meromkostning på ca. 120 kr. pr. husstand.

Forventningerne om, at realisering af effektiviseringspotentialet vil medføre et samlet plus på den økonomiske bundlinje senest i 2030 forekommer ikke umiddelbart velbegrunder ud fra den faktiske situation på markedet for genanvendelige affaldsfraktioner. Der ligger utvivlsomt et vist økonomisk potentiale i at skabe mere ensartede og rene fraktioner gennem en ensretning af de kommunale indsamlingsordninger. Men de seneste års prisudvikling på markedet underbygger ikke, at dette kommer til at kunne opveje og overstige de øgede omkostninger ved de nye indsamlingsordninger inden 2030.

Mest problematisk er umiddelbart plastfraktionen, hvor behandling til genanvendelse er væsentligt dyrere for affaldskunderne end energiudnyttelse af samme fraktion.

Flytning af større affaldsmængder fra forbrænding til plastgenanvendelse er utvivlsomt et mål, som i et helhedsorienteret ressourceperspektiv skal efterstræbes. Men dette bør ske i en erkendelse og forståelse af, at dette på husstandsniveau kan blive en yderligere fordyrelse af taksterne.

Det anbefales, at der fremlægges et interval for de forventede gebyrstigninger, så borgerne er forventningsafstemt med stigningen i taksterne.

Husstandsnær indsamling

Favrskov Kommune vurderer, at det er hensigtsmæssigt at tilbyde husstandsnær indsamling af visse fraktioner frem for at skulle husstandsindsamle alle. Det forekommer dog ikke umiddelbart indlysende, hvorfor netop og kun glasfraktionen omfattes af denne mulighed for husstandsnær indsamling.

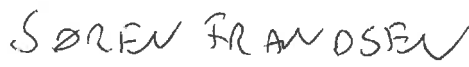
Fra et borgerperspektiv kan det opleves som ulogisk serviceprioritering, at de lette fraktioner alle indsamles på matriklen, mens den formodentligt tungeste af de tørre fraktioner skal fragtes til en nærliggende kube. Det bør overvejes at åbne for husstandsnær indsamling af flere fraktioner. Blandt de mest oplagte er den betydeligt lettere metalfraktion samt tekstiler, hvor der næppe vil være en jævn og konstant affaldsproduktion på husstandsniveau, hvilket kan medføre en miljø- og ressourcemæssigt uhensigtsmæssig tomkørsel for renovationsbilerne.

Affaldsforbrændingsanlæg

Favrskov Kommune tilslutter sig målsætningen om at nedbringe mængderne af forbrændingseget affald med henblik på at mindske CO₂-aftrykket fra affaldsbehandlingen. Vi ser dog med nogen bekymring på den usikkerhed, som dette efterlader for de forbrændingsanlæg, som varetager den nuværende energiudnyttelse af det forbrændingsegnete affald. Der opfordres til, at de ændringer, der skal ske i forhold til forbrændingsanlæggene, foretages i åbne processer, som sikrer gennemsigtighed for interessenterne. Vi opfordrer endvidere til, at der ud over de miljø- og klimamæssige aspekter også tages hensyn til driftsøkonomien på anlæggene og forsynings-sikkerheden for varmekunderne.

Venlig hilsen

Nils Borring
Borgmester

Søren Frandsen
Bestyrelsesformand
Favrskov Affald A/S

Til: Miljø- og Fødevareministeriet (mfvm@mfvm.dk)
Cc: Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Fra: Merete & Finn (lar.lang@mail.dk)
Titel: VS: Journalnummer 2019-6081
Sendt: 26-09-2020 08:12:56
Bilag: Indsigelser og bemærkninger til udkast til ny affaldsbekendtgørelse.docx;

Tillæg til indsigelse af 25. sept. 2020.

§ 53 om dæk:

Teksten er ikke dækkende. Hvad skal der ske med de dæktyper, som ikke er omfattet af tilbagetagningsordningen? Der er tale om dæk fra cykler, knallerter, trillebørene, sækkevogne, invalidescotere og tilsvarende.

De er alle efter størrelse i målgruppen, men accepteres ikke i fraktionen dæk – og skal følgelig behandles anderledes, hvilket i praksis normalt vil betyde, at de skal lægges i containeren til småt brændbart.

Der mangler en præcisering af dette forhold.

Mvh
Finn Langgaard

Fra: Merete & Finn <lar.lang@mail.dk>
Sendt: 25. september 2020 16:20
Til: 'mfvm@mfvm.dk' <mfvm@mfvm.dk>
Cc: 'nifol@mfvm.dk' <nifol@mfvm.dk>
Emne: Journalnummer 2019-6081

Høring over udkast til bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet.

Vedhæftet finder I mit høringssvar. I svaret har jeg stillet en række spørgsmål, som jeg meget gerne vil have svar på.

Efter mere end 30 år i affaldsbranchen har jeg stadig en stor interesse i, hvad der sker på området. Jeg er meget bange for, at man er ved at sætte borgernes positive indstilling til affaldssortering over styr med de mange nye ordninger, hvor der ingen garanti er for, at de indsamlede materialer overhovedet vil blive genanvendt.

Det bliver ikke bedre af, at værdien af materialerne er så lav, at prisen for at levere til genanvendelse er så høj, at indsamlingen ingen mening giver – økonomisk set.

Det bliver endnu værre, hvis man ser på omkostningerne i forhold til den nu mere og mere aktuelle klimadebat. Gavner disse indsamlinger eller er de reelt negative i forhold til klimapåvirkning?

Jeg efterlyser simpelt hen gode argumenter for at gennemføre de ordninger, som fastlægges i forslaget. Argumenter som er let forståelige og rimelige. Og det er IKKE kravene fra EU jeg tænker på. Dem har Danmark jo for vane at tolke efter for godt befindende, men ikke til borgernes bedste.

Nu skal vi så piske os selv endnu mere, mens vi bøjer os i støvet for genanvendelsesguden – og ofrer enorme investeringer og store mængder CO2 på dette alter.

Hvis renovationsordningerne var skattefinansierede, ville de nye indsamlingsordninger aldrig blive vedtaget – vi taler om en samlet ekstraregning til borgerne på mere end 2 mia. årligt.

Udtrykket Cirkulær Økonomi bruges ofte om affald, men det er utrolig svært at gennemskue, hvad man egentlig forstår ved dette udtryk. At nogle materialer kan cirkulere, er naturligt. Men så har de normalt en positiv værdi, som kan modsvare udgifterne i et omfang, så det er økonomisk forsvarligt.

Men i forhold til klimapåvirkning taler vi ikke kun penge, men omkostninger, som skal opgøres både i penge og CO2 – og miljø, som er svært at opgøre såvel i forhold til såvel forurening som i forhold til arbejdsmiljø.

Jeg har været i branchen da 4S-anlægget blev etableret – og lukket igen. Da Nordsjællands biogasanlæg blev etableret og lukket igen, da biogasanlægget i Århus blev etableret og lukket. Da de første forsøgsordninger for indsamling af glas og papir blev etableret i starten af 1980'erne. Da de gamle 'lossepladser' blev ændret til genbrugspladser. Da AFAV blev etableret og efter nogle år måtte gå over til sorteringsordninger – og til sidst lukket efter massive lugtgener over Frederikssund i mange år.

Var ansat på Amagerforbrænding med genbrugspladserne som sagsområde, hvor vi gik fra 16 fraktioner til ca. 36 (for borgerne).

Erfaringen er, at finder den almindelige borger kravene for store, opgiver man at sortere – eller saboterer direkte systemet, som det

skete både i Helsingør og Århus, hvor ingen har glemt historien – nu de igen skal til at sortere – ikke bio-, men madaffald. Ved I, at samtlige husstande i Fredensborg i 10 år betalte et ekstra gebyr til dækning af underskuddet på biogasanlægget – 500 kr. årligt! For ingenting! Ved lukningen fik vi oplyst, at den mængde gas, som kom ud af vores sortering, svarede til én liter fyringsolie årligt. Det kostede os pr. husstand årligt ekstra ca. kr. 800 – indtil anlægget lukkede.

Som formand for Agenda 21 Foreningen i Fredensborg Kommune vil jeg gerne kunne argumentere for et hensigtsmæssige ved at sortere og indsamle affald til genanvendelse, men I gør det svært, for argumenterne mangler.

Vi har i en årrække deltaget i skolernes undervisning, hvor vi har talt om affaldssortering og fordelene herved, men det er altså vanskeligt at stille sig op og lyve for folk – og det vil vi faktisk gøre, hvis vi anbefaler de nye ordninger – medmindre Miljøstyrelsen fremlægger overbevisende argumenter for etableringen af de nye ordninger.

Med venlig hilsen

Finn Langgaard

Indsigelser og bemærkninger til udkast til ny affaldsbekendtgørelse:

Der mangler helt overordnet at blive fastsat formål med bekendtgørelsen.

Det vil være formålstjenligt, hvis det beskrives f.eks. at formålet er at gavne miljøet, at mindske klimabelastningen eller at højne genanvendelsesprocenten. Og at prioritere mellem disse, så det klart signaleres, hvad der er vigtigst.

Flere af bekendtgørelsens bestemmelser vurderes at være gavnlige for det ene formål, men negative for et andet, så en overordnet afvejning og vægtning af formålene kan rent faktisk føre til valg af bedre praktiske løsninger.

Jeg har en stærk formodning om, at Cirkulær Økonomi er trylleløsenet, der får ting igennem politisk. Er det muligt at få en specifikation af, hvad man egentlig forstår ved dette udtryk?

Min tolkning er følgende: Hvis en proces skal være forsvarlig at gennemføre, så den kan kaldes cirkulær, skal den give overskud eller i det mindste balancere. Dvs. at der ikke må medgå flere ressourcer ved processen end den sparer. Og så skal alle dele medtages i beregningen. Som jeg ser udtrykket anvendt, er det oftest på slutproduktet – altså hvor mange ressourcer i form af CO2 redder vi via genanvendelsen (når det nu er affald), mens alle omkostninger ved anlæg og drift af de bagvedliggende processer og den hidtidige anvendelse udelukkes.

En proces kan efter min opfattelse ikke kaldes cirkulær, hvis man bruger 50 tons CO2 for at redde 10 tons

§ 3 stk. 24.

Det er ulogisk, at materialer indsamlet til genanvendelse ikke betegnes som energigenvundne, hvis de reelt ikke er genanvendelige og derfor ender med at blive behandlet i et affaldsforbrændingsanlæg.

I et affaldsforbrændingsanlæg opnås typisk en betydeligt højere udnyttelse af affaldets energiindhold end ved anvendelse i et energiforbrugende produktionsanlæg, som f.eks. en cementfabrik.

Den valgte formulering betyder i praksis, at genanvendelsesprocenten holdes unaturligt lav, hvilket nationalt set giver Danmark en kunstigt lav placering i de sammenligninger, som foretages på baggrund af opgørelserne fra EU.

I disse opgørelser har Danmark i forvejen en placering, som slet ikke afspejler den reelle genanvendelse – netop fordi vi ikke medtager energigenvinding som genanvendelse.

Uden en ændring af dette særdeles væsentlige forhold, vil Danmark ikke have mulighed for at ændre sin placering, hvilket for så vidt også er ret ligegyldigt, fordi de opgjorte tal på ingen måde kan stå for en reel sammenligning. Dertil er opgørelsesmetoderne og de nationale tals lødighed alt for forskellig.

Forslag:

Det vil være oplagt at omdøbe affaldsforbrændingsanlæggene til energianlæg, som også behandler affald. Man kan opdele affaldet i to reelle eller fiktive siloer for hhv. affald og brændsel til energifremstilling og dermed nøjes med at medtage de mængder, som bliver klassificeret som affald, i opgørelsen af tallene for affaldsbehandling – altså som brændt. De øvrige mængder bør betegnes som energigenvundet.

Selv om træ fra skovene og halm fra markerne reelt er affald, som enten kan blive på stedet eller bortskaffes, bliver disse energikilder jo ikke klassificeret som affald.

At man - af hensyn til en optimeret affaldsbehandling - blander de to fraktioner i ovnene, er i denne sammenhæng absolut kun en fordel, som i praksis optimerer og begrænser forureningen fra forbrændingsprocessen.

§ 6 stk 1.

Det er ulogisk og uhensigtsmæssigt, at det er kommunerne, der træffer afgørelse om, hvorvidt et materiale ændrer status fra affald til et materiale, som er mere eller mindre frit omsætteligt.

Det vil derimod være oplagt, at kommunerne modtager ansøgninger om en sådan ændring og derefter indstiller en ændring til Miljøstyrelsen, som træffer afgørelsen. Dermed kan man sikre ens vurderinger i hele landet – og forebygge forureninger fra anvendelsen af de materialer, som efter mindre uvildige vurderinger er frigivet til anden anvendelse.

§ 20 stk. 3. Der mangler et komma efter høj (ellers hæfter høj sig til reel – jeg går ud fra, at der menes høj, reel genanvendelse – og at høj skal henvise til genanvendelse). Beklager denne petitesse, men den er ikke betydningsløs. Samme fejl går igen i de fleste efterfølgende bestemmelser.

§ 20 stk. 7.

Plastposer anvendt til madaffald bør ikke gå til genanvendelse, hvis ikke de inden da er hygiejniseret, da de ellers må betragtes som sundhedsskadeligt affald, som reelt kun kan behandles ved forbrænding, hvilket ikke efter bekendtgørelsen betragtes som nyttiggørelse – eller er det kun ved behandling i affaldsforbrændingsanlæg, at det er tilfældet?

§ 20 – 26 og 28 – 29

I alle disse paragraffer anføres følgende:

Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed om håndtering af tekstilaffald forud for forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse heraf, skal kommunalbestyrelsen i aftalen sikre sig, at virksomheden dels dokumenterer, at affaldet afleveres på et anlæg, som kan forberede affaldet med henblik på genbrug eller genanvende det - og dels dokumenterer, hvor meget af affaldet, der reelt bliver forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt.

Her sættes kommunerne på en umulig opgave. Den dokumentation som kræves, vil det ikke være muligt at få uden, at nogen begår dokumentfalsk.

Det er meget få materialer som genanvendes efter første eller andet led i kæden, idet materialerne sorteres og klargøres til genanvendelse i flere trin og i forskellige virksomheder i forskellige lande – og det sker typisk i blanding med tilsvarende materialer fra mange andre kilder, så materialerne fra den enkelte kommune ender som en promilledel af den samlede mængde.

Materialerne afsættes på verdensmarkedet via mellemhandlere, før det i sidste ende (forhåbentlig) indgår i en

produktion. Hvordan forestiller man sig, at det skal kunne dokumenteres, at materialerne reelt bliver genanvendt? Selv salg til en produktionsvirksomhed udelukker jo ikke videresalg – og da sorteret affald har en ganske høj brændværdi, vil det i nogle tilfælde have højere værdi som brændsel end som råvare.

Uanset at kravene er ens i hele EU, vil man reelt være nødt til at stille krav om, at genanvendelsen skal ske i Danmark, hvilket er helt urealistisk (og formentlig også ulovligt).

Og at nyttiggørelse også kan være energiformål ved vi jo allerede. Ca. 30 % af træaffaldet som køres til Novopan bliver reelt energigenvundet i deres eget kraftvarmeanlæg. Så er det jo netop ikke reelt genanvendt, men nyttiggjort.

Betyder det, at plastvirksomheder kan ændre opvarmningsform til plastfyrede kedler og stadig kan regne hele den modtagne mængde genbrugsplast som genanvendt?

Så kan en cementfabrik blot åbne en lille plastvirksomhed på adressen og derefter bruge det billigste plastaffald i cementprocessen. Det vil være meget svært at sikre sig mod, hvis det sker i andre lande.

Og med den øgede indsamling af sekunda-plast i hele EU, vil dette materiale med stor sandsynlighed blive det billigste brændsel, som man kan købe i større mængder.

Den reelle følge af kravene vil være, at afsætningspriserne vil blive meget lave.

Og at bedre genanvendelige varer fra andre lande måske ender med at blive deponeret, fordi vi betaler os fra at få de dårlige varer genanvendt – uanset prisen.

§ 23 Indsamlingsordning for glas.

Glas og flasker er traditionelt indsamlet via kuber, hvilket giver en relativt lav knusningsgrad og dermed mulighed for at udsortere flasker til genbrug i et omfang på mellem 20 og 30 % af glasmængden.

Dertil kommer, at der i forbindelse med udsorteringen også sker en farvesortering af den væsentligste del af øvrige de øvrige emballager, så der bliver mulighed for at afsætte glasset i farverne klart, brunt og grønt.

En husstandsindsamling vil ske med komprimatorbil, der uvægerligt vil knuse emballagerne i stort omfang, så hele mængden bliver til blandede skår, som skal farvesorteres inden anvendelse.

Det er et trin ned af genanvendelsesstigen.

Ordningen understøttes af den danske afgift på nye flasker, men mon ikke det er en billig måde at spare CO₂ – og dermed af aflaste klimaet. Findes der en beregning for CO₂ belastningen for de to løsninger?

Kubeordningen er billig, effektiv og indarbejdet. Merudbyttet af glas til genanvendelse vurderes om særdeles beskedent, så hvad er baggrunden for kravet om husstandsindsamling af denne fraktion. En løsning som reelt er særdeles uhensigtsmæssig til fraktionen og giver meget store ekstra omkostninger.

§ 25 Indsamlingsordning for plast.

I Fredensborg Kommune har man valgt at samle papir og plast i samme to-kammerspand på 240 liter (fra parcelhusene). Spandens rum er på hhv. 96 liter til papir og 144 liter til plast.

Rambøll har for kommunen udarbejdet en rapport, som beskriver, at der kan forventes indsamlet 23 kg plast i gennemsnit pr. husstand årligt. Det vil så ske via 17 afhentninger årligt, fordi plast har så lille massefylde.

Hvis en renovationsbil afhenter fra 200 husstande dagligt, vil den pr. dag indsamle ca. 1 ton papir og ca. 270 kg. plast. Spandens rumfang til papir kunne uden videre rumme mængden for 6 uger, så det er altså af hensyn til plastaffaldet, at der køres så ofte. Brugen af tokammerbil kræver omlastning, så den fortsatte transport kan ske mere rationelt.

Et reelt regnestykke på omkostningerne vil med sikkerhed vise, at CO2 forbruget ved at etablere og drifte denne ordning er stærkt negativt – dvs. at der er afbrændt betydeligt mere CO2 ved indsamlingsordningen end plastaffaldet rent faktisk repræsenterer.

Er der i statsligt regi gennemført reelle beregninger af omkostningerne på denne ordning (omkostninger betyder her klimapåvirkning, miljøpåvirkning og økonomi)?

Hvis staten vil øge efterspørgslen på plast til genanvendelse, vil det være oplagt i bekendtgørelsen at kræve, at alle beholdere til opsamling af affald SKAL være produceret af genanvendt plast – og det skal naturligvis dokumenteres.

Det ville da batte noget!

Til gengæld vil det så nok være nødvendigt at udskyde igangsætningen af nogle af de nye indsamlingsordninger, så det bliver muligt for produktionen at følge med forbruget, som så spredes tilsvarende over flere år og dermed sikrer en vis afsætning i den periode, hvor de nye ordninger etableres.

§ 26 Indsamlingsordning for mad og drikkevarekartonemballager.

Hvis der på nogen måde er en fordel ved en sådan ordning, ville den for længst være etableret. Når man nu beslutter sig for at indsamle disse affaldsprodukter særskilt, må det være et krav, at der er en sikker vej til reel genanvendelse, som modsvarer de mængder, som man regner med at få ind.

Så mine spørgsmål er:

- Hvad vil disse materialer blive genanvendt til?
- Findes der virksomheder, som vil aftage de indsamlede materialer?
- De aktuelle emballager vil alle være forurened med madrester – letfordærlige materialer, som er stærkt sundhedsskadelige. Har man sikret sig, at de nødvendige, arbejdsmiljømæssige forhold kan opretholdes i processen fra indsamling til anvendelse?
- Er der i statsligt regi lavet nogen beregninger på mængder og omkostningerne ved denne ordning?

Jeg husker, at man på Bornholm samlede mælkekartoner i et par år og afsatte dem til et svensk firma, som brugte dem til produktion af engangstallerkener.

Det bør sikres, at materialer for hvilke, der igangsættes omfattende indsamlingsløsninger, kan genanvendes mere end én gang – ellers er forholdet mellem gevinst og omkostninger for ringe.

§ 28 Indsamlingsordning for tekstil.

Tekstiler indsamles i dag i vid udstrækning som tøj af humanitære organisationer, som sorterer og sælger det brugbare og forsøger at afsætte resten.

Det er ikke mange år siden, at der blev indført en særlig regel for at fritage sådanne organisationer for afgifter på at levere den ikke salgbare rest til affaldsforbrænding.

Så vidt vides er der endnu ikke opfundet en måde, hvorpå man kan genanvende blandede tekstiler.

Så jeg tillader mig at spørge:

- Hvorfor igangsætter man en ordning, som ikke giver nogen fordele i form af genanvendelse, bedre miljø eller klima, men med sikkerhed giver omkostninger til start og drift af en indsamlingsordning fra husstandene – ud over den som allerede findes på alle kommunale genbrugsstationer?
- Findes der virksomheder, som vil aftage de indsamlede materialer?
- Er der i statsligt regi lavet nogen beregninger på mængder og omkostningerne ved denne ordning?

Det er reelt stærkt negativt at gennemtvinge nye indsamlingsordning, som angiveligt ikke giver nogen fordele. Det er stærkt demotiverende og nedbrydende for borgernes tillid til regering og Folketing – og i forhold til de kommunale myndigheder, som i praksis skal stå for de tåbeligheder, som §§ 25, 26 og 28 er udtryk for.

Der mangler ikke tekstiler at forsøge sig med i forhold til genanvendelse – jeg er overbevist om, at der ligger betydelige mængder ikke salgbare tekstiler på lager hos de organisationer, som indsamler tøj til genbrug. Og det kan formentlig hentes herfra (meget billigt) i de mængder, der er nødvendige til forsøg.

Hvis borgerne vælger at lægge tøj i beholderen på egen adresse, er der jo ikke krav om vask. Det vil i praksis betyde, at den mængde som efterfølgende kan afsættes til genbrug, må forventes at falde betydeligt. Og at en meget større del af tekstilerne efterfølgende skal omdannes til fibre uden mellemliggende genbrug som tøj.

§ 29 Indsamlingsordning for haveaffald

Langt størstedelen af haveaffaldet bliver i dag leveret på genbrugspladserne af borgerne selv. Mange kommuner har frivillige henteordninger, som man kan tilmelde sig mod betaling.

At etablere en obligatorisk henteordning vil blot give mulighed for at fordele betalingen på alle husstande – og give betydeligt øgede omkostninger til afhentning og behandling.

I dag tømmer borgerne selv sækkene med affald, når de afleverer græs, blade og andre små dele af haveaffaldet på genbrugspladserne, men ved afhentning er det jo nødvendigt, at disse dele er emballeret. For at undgå plast i haveaffaldet, må man så udlevere papirsække eller opsætte spande hertil – sækkene kan indgå i kompostprocessen, men må ikke afleveres på genbrugspladsen, hvis afhentningen udebliver – eller ligger uhensigtsmæssigt i forhold til ens aktiviteter i haven.

I praksis bliver den obligatoriske ordning en straf for dem, som 'altid' har sorteret og afleveret haveaffald på genbrugspladsen – og vil fortsætte hermed.

Mine spørgsmål:

- Hvad ønsker man at opnå med denne ordning?
- Er der i statsligt regi lavet nogen beregninger på mængder og omkostningerne ved denne ordning? Bl.a. beregning af forventet merudbytte.

§ 34 Krav om klare sække på genbrugspladserne

Kravet er forståeligt, men må ikke tages alt for bogstaveligt.

Personligt samler jeg pap i en papkasse, som jeg så lægger i containeren til pap på genbrugspladsen – men det er jo ikke en klar sæk!

En tom malerspand af metal er god til opsamling af småt jern og metal.

Og der er måske andre eksempler, hvor kravet om at emballere sit affald i klare sække er mindre hensigtsmæssigt.

Der sker tillige ofte det, at folk ikke tømmer sækken. Dvs. at der ligger klare sække i rigtig mange af fraktionerne på genbrugspladsen.

§ 42 om fortsat indsamling af MGP-affald til udgangen af 2024

Det er en skændsel, at denne indsamlingsform kan få lov at fortsætte så længe, da det nu er afklaret, at mængderne til genanvendelse fra en sådan ordning er af så ringe kvalitet, at alt for lidt bliver reelt genanvendt.

Kommunerne kan meget hurtigt genopsætte kuber, som de indtil for relativt få år siden brugte, så hvorfor får de så lang snor i forhold til at øge genanvendelsen og kvaliteten heraf for disse fraktioner?

Generelt:

Det er umådeligt trist at se en bekendtgørelse, der i så høj grad flytter fokus fra klima til statistiktal.

Vi bestemmer selv i hvor høj grad, vi vil konkurrere med de øvrige lande i EU om placeringen på listen over behandlingsformer.

Det er beskæmmende, at man fokuserer på reelt uvæsentlige statistikker i stedet for på de reelle effekter, som affaldsbehandlingen har på det klima, som vi i de kommende år skal bruge enorme beløb på at tilgodese.

De fleste af de nye ordninger har stort set INGEN positiv klimaeffekt – og flere af dem ender med stor sikkerhed med en direkte negativ klimaeffekt.

Udgifterne vil med sikkerhed give årlige udgifter i størrelsesordenen kr. 1000 – 2000 pr. husstand. I

Fredensborg Kommune har stigningen fra 2019 til 2020 været på kr. 522,25 – og vi er ikke engang begyndt at sortere endnu i parcelhusene – i de 4 nye fraktioner pap, metal, plast og glas, som denne stigning skal dække. Og den stigning er endda efter ligelig fordeling på alle husstande – dvs. ved helt at tilsidesætte 'Hvile i sig selv' bestemmelserne.

Den reelle stigning for parcelhusene burde have ligget i omegnen af kr. 1000 årligt.

Med venlig hilsen – men uden meget håb for den sunde fornuft.

Finn Langgaard

Hillerødvejen 55
3480 Fredensborg

Mail: lar.lang@mail.dk

Tlf.: 4847 6442

Mobil: 4010 9442

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Til: mfvm@mfvm.dk og nifol@mfvm.dk

30-09-2020
Dok. 203032/

Høring vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen og affaldsdatabekendtgørelsen

I Forbrugerrådet Tænk har vi med interesse læst udkastet til bekendtgørelse om affald og bekendtgørelsen om affaldsdatasystemet.

Vi finder det meget positivt, at der lægges op til øget fokus på genbrug og genanvendelse. Præcise og troværdige forpligtelser for udnyttelse af de indsamlede ressourcer er nødvendige for, at brugerne kan have tiltro til affaldshåndteringen. For os, såvel som for aftalepartierne bag Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, er tiltroen meget vigtigt, da man beder brugerne om at tage et stort ansvar.

Vi støtter, at det nu formuleres klart, at kommunerne skal sikre en høj reel genanvendelse. Hvis brugerne skal tage affaldssorteringen til sig, er det vigtigt at sikre en ambitiøs udnyttelse af de indsamlede ressourcer. Vi ved hvordan tidligere tiders fejltagelser har skabt mistillid til affaldshåndteringen i årtier.

Det er godt, at det i § 59 bliver præciseret overfor de erhvervsdrivende hvilke typer af affald, der skal sorteres til genanvendelse og materialenyttiggørelse, og at der er tale om en ikke udtømmende liste. Det er godt, at tekstiler allerede er taget med, og at det tydeliggøres, at det også dækker husholdningslignende dele af erhvervsaffaldet.

Vi syntes dog ikke, at genanvendelse og materialenyttiggørelse er ambitiøst nok, for at sikre en fornuftig udnyttelse af sparsomme ressourcer. For at sikre en seriøs udnyttelse bør man indføre et forbud mod destruktion af usolgte ubrugte varer fra produktion og detailhandel. Det vil være en nem måde at sikre, at brugbare produkter, der i dag ender i affaldsstrømmen, vil blive genbrugt. Genbrug sparer flere ressourcer end genanvendelse og medvirker til en mere etisk ageren. Vi arbejder primært for et forbud mod afbrænding af ubrugte tekstiler, da det er en af de mest miljø- og klima belastende sektorer på verdensplan, men andre produkttyper kunne også være interessante at tage med i forbudet. Frankrig har allerede indført forbud mod destruktion af usolgt mad, og følger op med et forbud mod destruktion af usolgte non-food produkter. Man kunne med fordel kigge til de franske erfaringer i et tilsvarende dansk forbud.

Overordnet er vi glade for retningen i bekendtgørelserne, der peger mod mere reel genbrug og genanvendelse samt en stærkere dokumentation for genanvendelsen både offentligt og privat.

Med venlig hilsen
Vagn Jelsøe
Vicedirektør

Vibeke Mytue Jensen
Politisk rådgiver

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet

mfvm@mfvm.dk, nifol@mfvm.dk

J.nr. 2019-6081

Forsyning Helsingør A/S
Affald & Ressourcer
Energivej 25
3000 Helsingør

Email: fh@fh.dk
Web: www.fh.dk
Tlf.: + 45 48 40 50 50

Dato: 30/09/2020
Sagsnr.: 20-394-1

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om affald

Hermed Forsyning Helsingørs høringssvar til udkast til bekendtgørelse om affald.

Tidsfrister

Generelt mener vi, at tidsfristerne der ligger inden for de kommende år, er alt for snævert sat. Det vil være umuligt, at få tilrettelagt ordninger, få dem politisk besluttet, indkøbt spande og biler mv inden for disse meget snævre tidsrammer.

Undtagelser vedr. sommerhusområder (stk. 2 i §§ 20-26)

I paragrafferne vedr. henteordningerne er der undtagelsesbestemmelser for sommerhusområder. Undtagelserne bør udbygges til også at gælde andre områder, fx tætte bykerner, etageboliger, tæt-lav bebyggelser og kolonihaver. Her er bl.a. pladsmangel og adgangsforhold en udfordring.

Muligheden for at etablere en bringeordning *i en del af kalenderåret* bør ændres til at gælde hele året, da der er områder, hvor det ikke er muligt at etablere en henteordning (på matriklen), heller ikke blot i en del af året.

Indsaml metal og fødevarekartoner sammen

I Helsingør Kommune er vi ved at rulle en ny affaldsordning ud, hvor vi har dobbeltkammerspande til plast og metal med en volumen fordeling på 60:40 (det er ikke muligt fx at lave 70:30 spande). Her vil mængden af plast være afgørende for tømmefrekvensen, og vi vil have en stor uudnyttet restvolumen i metaldelen. Denne vil med fordel kunne benyttes til fødevarekartonerne. Vi ønsker derfor muligheden for at blandet metal og fødevarekartoner, uden plast. Dette vil være effektivt, og spare miljøet for en del transport og ekstra spandevolumen.

Glas – lad den indsamlede andel af potentialet, og genbrug af flasker, være afgørende (§ 23)

I Helsingør Kommune har vi et veludbygget net af kuber til glas. Vores vurdering er, at vi får indsamlet det meste af potentialet. Borgerne tager i stor stil flasker og glas bag i bilen, når der fx skal købes ind. Det kan vi se på de meget velbenyttede kuber ved butikker og indkøbscentre. I øvrigt er det meget udfordrende at finde placeringer til kuber i byområder.

Vi mener ikke, at vi vil kunne opnå en større mængde indsamlet flasker og glas, eller en større samlet miljøgevinst – tværtimod - ved enten, at skulle sætte flere kuber 'i gåafstand' i tyndt befolkede land-områder eller ved at skulle husstandsindsamle.

Forsyning Helsingør afleverer i dag ca. en 1/3 hele flasker til genbrug (sorteret fra på anlæg). Dette kan kun ske ved indsamling i kuber, da de fleste flasker knuses ved omlastning i husstandsindsamlinger. Forsyning Helsingør ønsker at bibeholde aflevering af flaske til genbrug, der er højere i affaldshierarkiet. Det er spørgsmålet, om det er miljømæssigt hensigtsmæssigt at anvende ressourcer både til flere kuber, der anvendes meget lidt (hvis de overhovedet vil blive benyttet), og kørsel med afhentning af små mængder glas og flasker mange steder i kommunen.

Farligt affald

Vi har en velfungerende ordning, hvor borgere må lægge batterier, pærer og småt elektronik i en gennemsnitlig 4 liters pose på låget af skraldespanden. Flertallet vil kun lejlighedsvist have andet farligt affald, end hvad der kan afleveres her. Vi mener derfor at 'rød kasse' ordningen bør være frivillig.

§ 27 stk. 2 bør udvides til også at gælde andre områder end sommerhusområder. Fx bør det være muligt at etablere en bringeordning i fx bykerner, tæt-lav bebyggelser og kolonihaver (hvor det ikke vil være hensigtsmæssigt, at stille kasserne foran hoveddøren).

Piktogrammer på beholdere

Der er mange beholdere der allerede er sat ud hos kunderne med piktogrammerne i bilag 6, også uden farvekode på ydersiden evt. printet ind i beholderen. Det bør være muligt at disse kan bibeholdes og at der ikke skal anvendes ressourcer på at dette skal ændres før en ny beholder skal sættes ud.

Med venlig hilsen

Lena Christensen
Projektleder

&

Jette Skaarup Justesen
Afdelingsleder

Miljø- og Fødevareministeriet

(sendes pr. mail til mfvm@mfvm.dk med cc til
nifol@mfvm.dk med Journalnummer 2019-6081
i emnefelt)

Byrådet

Sagsnr. 19/27520
29-09-2020

Høringssvar vedr. ændring af affaldsbekendtgørelsen og affalstdatabekendtgørelsen

1. §§ 20 – 28 i affaldsbekendtgørelsen. Henteordninger samt husstandsindsamling og husstandsnær indsamling.

Det fremgår af bekendtgørelsen §§ 20-28, at kommunerne fremover skal etablere indsamlingen som en *henteordning* fra husholdninger.

Fredensborg Kommune ønsker at fastholde muligheden for, at borgerne i enfamilieboliger frit kan vælge mellem husstandsnær indsamling eller bringeordning, hvorefter hver enkelt husstand har mulighed for at tilpasse ordningen bl.a. efter volumenbehov eller adfærdsmønster, samt dele indsamlingscontainere med fx naboer, hvilket kan give rigtig god mening for mindre husholdninger, hvor affaldsmængden og dermed mængden af genanvendelige fraktioner forventelig er lav.

Da borgere i kommunen er forpligtet til at frasortere affald til genanvendelse, er en forudsætning for at benytte framelding af 1-2 beholdere fra henteordningen, at den enkelte husstand i stedet benytter bringeordninger, eksempelvis genbrugspladserne. Afstandene hertil er så kort, at målsætningen fortsat er realistisk.

Fredensborg Byråd traf beslutning i 2019 om høj grad af frivillighed i forbindelse med implementering af sorteringsordning for genanvendeligt affald i enfamilieboliger, hvor den enkelte husstand i disse områder kan fravælge en eller flere beholdere.

Det blev således besluttet:

- *At der indføres indsamling af husholdningsaffald i følgende affaldsfraktioner: glas, papir, metal, blandet plast samt pap og restaffald.*
- *At indsamling sker i 2-kammerbeholdere hos enfamilieboliger og et fælles containersystem (ø-drift) hos etageboliger. For særlige områder med mindre plads ved boligen, f.eks. rækkehuse, parcelhuse og landområder foretages en individuel vurdering vedrørende systemvalg.*

Endvidere besluttede byrådet, at der skal være en vis grad af frivillighed i den kommende affaldsordning, og at borgerne har to muligheder for frivillighed:

- *Model A. At hver enkelt husstand kan fravælge en eller flere beholdere eller dele beholdere med sin nabo.*
- *Model B. At parcelhusområder og landsbyer kan vælge at etablere fællesøer til alle de genanvendelige fraktioner.*

2. §§ 20-28 i affaldsbekendtgørelsen. Krav om indsamling af 10 forskellige affaldsfraktioner: papir-, pap-, metal-, glas-, plast-, mad-, tekstilaffald, farligt affald og drikke- og fødevarekartoner samt restaffald. For 9 af disse fraktioner gælder kravet, at ordningerne skal etableres fra 1. juli 2021 (jf. § 80). Tekstilaffald fra 1. januar 2022.

Det er kommunens vurdering, at den udmeldte frist for indførelse af nye ordninger (1. juli 2021) er urealistisk kort, forventeligt 6 måneder fra affaldsbekendtgørelsen er politisk godkendt og træder i kraft (1. januar 2021).

Efter kommunens opfattelse kan det ikke lade sig gøre at implementere henteordninger eller husstandsnaer indsamling på et halvt år og samtidig etablere en bæredygtig og omkostningseffektiv infrastruktur.

Det er kommunens vurdering, at fristen for etablering af hhv. madaffald, drikke- og fødevarekartoner, farligt affald og tekstiler som minimum bør fastsættes til 2 år fra politisk vedtagelse, eksempelvis fra 1. januar 2023.

Når nye affaldsordninger skal etableres i kommuner, er der en lang række opgaver og processer, der skal gennemføres, herunder en planlægnings- og projekteringsfase, en udbuds- og kontraheringsfase, aftaler med behandlingsanlæg om afsætning, en myndighedsfase (herunder regulativudarbejdelse med en høringsfase), bestilling og indkøb af indsamlingsmateriale og renovationsbiler, udregning og ændring af affaldsgebyrer, en beslutningsfase, hvor det politiske system skal inddrages samt en kommunikationsfase med borgerinddragelse, herunder kommunikationsmaterialer der skal udarbejdes og trykkes.

Dertil kommer manglende eller begrænsede muligheder for at afsætte flere af de nævnte fraktioner eksempelvis madaffald, drikke- og fødevarekartoner og tekstilaffald til genanvendelse.

3. §23 i affaldsbekendtgørelsen. Glas i kuber og krav om husstandsindsamling.

Det bør fremgå af bekendtgørelsen, at indsamling af glasaffald fra husholdninger kan ske ved kuber som erstatning for husstandsbeholdere.

I henhold til beskrivelser i vejledningen om indsamling kan glas fortsat indsamles i kuber husstandsnaert. Ved at indsamle glas i kuber frigives et rum i den ene to-kammerbeholder ved husstandsindsamling, hvilket giver mulighed for fremover at overveje en anden fordeling af fraktionerne i to-kammer beholderne, eksempelvis metal og drikke- fødevarekartoner i stedet for metal og glas.

4. §§ 37 – 41 i affaldsbekendtgørelsen. Sammensætningsmuligheder af kombineret indsamling af flere fraktioner.

Fredensborg Kommune ønsker mulighed for kombination af metal og drikke- og fødevarekartoner. Dette skyldes, at der ved de fleste husstande og

etage-/rækkehusboliger med fælles opsamling allerede er ekstra plads/volumen i rummet til metal.

Derimod er rummet til plast oftest helt fyldt, så der ikke er plads til drikke- og fødevarekartoner i dette rum. Alternativt skal tømmefrekvensen øges, alternativt beholderens størrelse eller antal, hvilket øger omkostningerne. Da der allerede er åbnet for muligheden med at kombinere metal/plast/drikke- og fødevarekartoner, ligger det i naturlig forlængelse at kombinationen metal/drikke- og fødevarekartoner også må være mulig i den nye affaldsbekendtgørelse.

Af bekendtgørelsen og vejledningen fremgår, at der som udgangspunkt skal etableres særskilt indsamling af de nævnte fraktioner. Dog er det muligt at anvende en række kombinationer i hvert rum f.eks. plast / drikke- og fødevarekartoner og pap / papir. Muligheden for at lade glas indsamle i kuber og kombinere fraktionerne, betyder at en almindelig enfamiliebolig fortsat kan nøjes med 3-4 beholdere på matriklen og stadig få indsamlet de 10 fraktioner, der er krav om i Klimaplanen. Det forventes ikke, at farligt affald og tekstiler skal indsamles i beholdere på hjul.

**5. § 43 i affaldsbekendtgørelsen. Sorteringsvejledningen:
Havregrynsposer, melposer, drikkekartoner skal på nej/ja tak listen.**

Fredensborg Kommune forudsætter, at der gøres en særlig indsats for, at fødevarebranchens vejledninger på emballager om genanvendelse fremadrettet vil matche de nye krav.

Kommunerne skal i hht. bekendtgørelsens § 43 stille krav om, at husholdninger skal sortere i overensstemmelse med sorteringskriterierne i bilag 6.

6. §§ 20-32 i affaldsbekendtgørelsen. Krav om dokumentation af den reelle genanvendelse af husholdningsaffald.

Det forudsættes, at krav om at kommunerne skal kunne dokumentere, hvor affaldet bliver af er opfyldt med affalddatabekendtgørelsens bestemmelser om indberetningspligt for affaldsbehandler.

Med venlig hilsen

Thomas Lykke Pedersen
Borgmester

Flemming Rømer
udvalgsformand

Til:

Miljø- og Fødevareministeriet
Miljøstyrelsen

29.09.2020

På vegne af:

Aalborg Kommune
Hjørring Kommune
Brønderslev Kommune
Jammerbugt Kommune
Frederikshavn Kommune
Mariagerfjord Kommune
Frederikshavn Forsyning A/S
Affaldsselskabet Vendsyssel Vest I/S
Vesthimmerlands Forsyning
Aalborg Forsyning

Høring over udkast til bekendtgørelse om affald, samt vejledninger om sortering og indsamling af husholdningsaffald

Miljø- og Fødevareministeriet har d. 02. september 2020 sendt et udkast til en revision af bekendtgørelse om affald i høring. Ligeledes har Miljøstyrelsen sendt udkast til vejledninger om sortering og indsamling af husholdningsaffald i høring.

Formålet er ifølge Miljø- og Fødevareministeriet at øge mængden af indsamlet affald til genbrug og genanvendelse samt at ensrette affaldsindsamlingen, herunder også i sommerhusområder.

Nærværende høringssvar drejer sig udelukkende om de nye krav og retningslinjer for indsamling af affald i sommerhusområder.

I Nordjylland findes en relativ stor del de danske sommerhuse, og derfor er 6 Nordjyske kommuner og 4 affaldsselskaber i Nordjylland gået sammen om at give input til Miljøstyrelsens udkast til regler for sommerhusområder.

Umulig tidsfrist

Hvor gerne vi end ville, er det ikke muligt for os at planlægge og implementere indsamlingsordninger med kildesortering af de 10 (9) fraktioner i sommerhusområder til d. 01.07.2021. P.t. mangler kommuner og affaldsselskaber hele det lov-, plan- og regulativmæssige grundlag for at endeligt at planlægge og implementere de nye ordninger. Den nye bekendtgørelse træder forventeligt først i kraft den 1. januar 2021, og den nationale affaldsplan er ikke tilgængelig endnu, og så længe indholdet i denne ikke er kendt, kan kommunerne ikke udarbejde den kommunale affaldsplan og afledte affaldsregulativer. Inden alle ovenstående ting er på plads, går der nemt op til 1 år, regnet fra efteråret 2020, dvs. så er vi henne i efteråret 2021.

Når det lov-, plan- og regulativmæssige er på plads kan kommuner/affaldsselskaber efterfølgende:

- Lave udbud af rådgivningsydelser vedr. assistance til planlægning, udbud og implementering af nye ordninger.
- Gennemføre EU-udbud af indsamling af affald for én eller flere fraktioner.
- Gennemføre EU-udbud af indkøb af materiel, herunder beholdere og evt. køretøjer.

- Udlevere beholdere til borgere.
- Projektere, udbyde og etablere nedgravede løsninger.
- Gennemføre udbud af afsætningen af affaldet.
- Udarbejde informationsmateriale og gennemføre informationskampagner.

Gennemførelse af ovenstående opgaver kan sagtens tage op til 1 år regnet fra efteråret 2021, dvs. så er vi realistisk set henne ved sommeren/efteråret 2022, inden nye ordninger er implementeret.

I relation til økonomi skal der også i kommunerne/affaldsselskaberne budgetteres med, at der skal indføres nye ordninger, og så længe der ikke er lov- og plangrundlag for det, sættes der jo ikke midler af til formålet i 2021, og der godkendes heller ikke nye takster for ordningerne. Tidsmæssigt kan kommuner/affaldsselskaber heller ikke nå det i 2020, fordi fastlæggelse af næste års budgetter og takster er i proces i øjeblikket og låses fast i løbet af de næste par måneder. Realistisk set vil der derfor først kunne budgetteres og lægges takster fast for 2022 i 2021, hvis den normale budgetlægningsrytme skal følges.

På baggrund af ovenstående må vi klart konkludere, at ordningerne ikke kan være implementeret til den 1. juli 2021, men mere realistisk medio/ultimo 2022. Vi forstår ikke, hvorfor ordningerne skal hastes igennem. Det er kun rimeligt at fastsætte en frist, der afspejler det, der realistisk set er muligt for kommuner og affaldsselskaber.

De 10 fraktioner i sommerhusområder

Vi hilser det velkomment, at en henteordning for farligt affald kan erstattes med en bringeordning i sommerhusområder.

Tekstilaffald udgør under 5 % af restaffaldet i almindelige en-families huse. Vi mener, at der er god grund til at antage, at mængden af tekstilaffald i sommerhusområder er endnu mindre. Sammenholdt med det faktum, at markedet for tekstilgenanvendelse er umodent (vi har i forvejen svært ved at afsætte det på genbrugspladserne indsamlede tekstilaffald), så mener vi ikke, at omkostningerne til indførsel af henteordning med fast beholder for tekstil i sommerhusområder på nogen måde står mål med gevinsten. Dertil skal lægges øgede omkostning til sortering af tekstilaffaldet efterfølgende. Det er i det hele taget meget uklart for os, hvad gevinsten ved indsamling af tekstil er, så længe genanvendelsesmulighederne for tekstil er så ringe. For os som indsamlere giver det et troværdighedsproblem overfor borgerne, hvis vi ikke kan dokumentere en klar miljø- og klimamæssig gevinst af den ekstra omkostning som tekstilindsamling ved husstanden vil være, og det kan vi ikke som markedet er lige nu (og har været det længe).

Mere fleksibilitet i mulighederne for at tilrette bæredygtige indsamlingsordninger i sommerhusområder

Der lægges i udkastet op til en henteordning for de 9 fraktioner, som i dele af året kan laves til en bringeordning. Husstandsnær indsamling for sommerhusområder defineres i vejledningen som at *”fast indsamlingsmateriel placeres sådan, at beholderen så vidt muligt er tilgængelige i rimelig gåafstand fra boligen”*. Vores erfaringer fra vores tyndt befolkede områder viser, at folk ikke kun går med affaldet, men også *kører* med det, når de alligevel skal ud og køre. Det gælder især for glas, som man afleverer i kuber fx ved dagligvareforretninger, og det gælder i høj grad også i sommerhusområder, hvor kuber og nedgravede containere ikke nødvendigvis står i det, man i tættere befolkede områder vil betegne som *kort gåafstand*.

Vi hæfter os dog ved, at det fortsat er muligt at etablere fællesløsninger fx med nedgravede affaldscontainere, og det bifalder vi.

I sommerhusområder, som ligner parcelhusområder, vil det ikke være noget problem at indføre en husstandsnær henteordning på matriklen. Det er dog ikke alle sommerhusområder, som ligner et parcelhuskvarter:

- Klitlandskaber med smalle, bugtede, og blinde veje kan gøre det svært at køre med skraldebiler uden at slide på landskab og veje
- Lokale forhold som forbud mod græs- og flisebelægning kan gøre kravet om faste beholdere ved husstanden svære at honorere uden at gå på kompromis med arbejdsmiljøforholdene for skraldemændene
- Den svingende belægning af sommerhusene hen over året kan gøre en henteordning omkostningstung i forhold til de affaldsmængder, der kan hentes i sommerhusområderne

Det vil som oftest ikke være ønskeligt at have henteordning i en del af året og bringeordning i resten af året, da omkostningerne herved vil være høje, og sommerhusgæsterne vil opleve det som dårlig service.

Vi bifalder derfor den lidt løse definition af begrebet "*husstandsnær*", samt at det fortsat er muligt at etablere fællesløsninger fx med nedgravede affaldscontainere. Flere steder i Nordjylland har vi positive erfaringer med dette. Vi har oplevet, at affaldsøer med op til 7 forskellige fraktioner har:

- Løst ellers uløselige adgangsforhold for skraldebilerne
- Skabt stor tilfredshed blandt sommerhusbeboere
- Medført god kvalitet i sorteringen af affaldet
- Forbedret arbejdsmiljøforhold for skraldemændene
- Været omkostningseffektivt i drift

Til: Miljø- og Fødevareministeriet (mfvm@mfvm.dk), Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Cc: Frida Kastrup (frka@soroe.dk), Lotte Eriksen (loter@slagelse.dk), Anne Mette Evind-Poulsen (amep@vordingborg.dk), Tonny Andersen (toand@naestved.dk), Peter Dorff Hansen (pedh@soroe.dk), Line Madsen (lima@soroe.dk), bst-ringsteddk (bst@ringsted.dk), Lasse Sander Søndergaard (lassa@faxekommune.dk)
Fra: Sabina Frandsen (sfra@soroe.dk)
Titel: 2019-6081
Sendt: 01-10-2020 11:57:31

Kære Miljø- og Fødevareministeriet

Bygge- og anlægsaffalds-medarbejderne i Næstved Kommune, Faxe Kommune, Slagelse Kommune, Ringsted Kommune, Vordingborg Kommune og Sorø Kommune ønsker hermed at afgive et høringssvar vedrørende kapitel 11 i udkast til bekendtgørelse om affald af 2. september 2020.

Vi påskønner at byggeaffald fremover kan følges fra nedrivningsstedet til modtageanlægget, men er bekymrede for, om det praktisk kan lade sig gøre at få systemerne til at fungere på så kort tid.

Mere konkret går bekymringen på de nye krav i §§ 69-75 om digital indberetning af affaldsfraktionerne, både fra bygherre til kommunerne, men i særdeleshed fra affaldsmottagerne til kommunerne. Der forefindes så vidt vi ved ikke systemer, der kan håndtere sidstnævnte endnu. Derfor er vi bekymrede for, hvordan dette skal kunne håndteres fra dag 1 og om sådanne systemer kan nå at være klar til d. 01.01.2021. Dette især for alle dem, som nu bruger anmeldelseskemaerne i Byg og Miljø (BOM).

Der er heller ikke noget krav til et fælles system, hvorfor det kan være en bekymring, at kommunerne står og skal bruge et system, som ikke er udviklet, og som ingen udviklere er forpligtet til at udvikle, hvorfor det vil blive en omkostning for kommunerne at få udviklet sådanne systemer.

Det er bekymrende, hvis modtageanlæggene skal have flere systemer at rapportere til kommunerne i, da man kan frygte, at ikke alle anlæg kommer i alle systemer og det bliver meget rodet og besværligt for både modtageanlæggene samt for entreprenører og transportører. Det er vores opfattelse, at byggeaffaldsområdet, på denne måde, er mere komplekst end jord. Først og fremmest fordi der er et hav af mulige fraktioner, og som kan være henholdsvis rene, forurenede eller farlige – og som alt efter forureningsgraden skal håndteres forskelligt. Hertil kommer, at der ikke er angivelser af om affaldet er rent eller forurenat i EAN-koderne, hvilket kan blive et problem, da affald risikerer at blive "rengjort" på den måde.

Vi mener der bør indføres en ikrafttrædelsesbestemmelse, så der bliver tid til at løse alle de tekniske udfordringer, som den øgede kontrol vil medføre. Den øgede kontrol og synlighed er bestemt godt og et skridt i den rigtige retning, vi ønsker blot, at den fornødne tid til at gennemføre en teknologisk løsning, som løser opgaven på en god måde.

På vegne af

Faxe Kommune, Næstved kommune, Slagelse Kommune, Ringsted Kommune, Vordingborg Kommune og Sorø Kommune

Venlig hilsen

Sabina Frandsen
Miljømedarbejder

Hovednr.: 57876000
Direkte: 57876363
E-mail: sfra@soroe.dk
www.soroe.dk

Sorø Kommune
Teknik, Miljø og Drift, Natur og Miljø
Rådhusvej 8
4180 Sorø

Høringssvar til "affaldsbekendtgørelsen" (1. oktober 2020 - journalnummer 2019-6081)

Skrevet af Anne Aittomaki, Plastic Change; Lone Mikkelsen, Rådet for Grøn Omstilling; Pernille Haagen, WWF; Jens Peter Mortensen, Danmarks Naturfredningsforening og Mette Ranfelt, Danmarks Naturfredningsforening

Indledende generelle bemærkninger

Vi takker for muligheden for at afgive høringssvar til den nye affaldsbekendtgørelse. Overordnet set er der flere positive elementer i udkastet. Blandt andet mener vi, at det er positivt med forbuddet mod afbrænding af haveaffald. Herudover er det vigtigt for at kunne skabe høj kvalitetsgenanvendelse, at MGP-fraktionen ikke længere bliver tilladt. Vi hæfter os ved, at bekendtgørelsen overordnet set fremmer mulighederne for en cirkulær økonomi, som er nødvendigt for at kunne knække affaldskurven.

Vi undrer os dog over, at det kun er for plastfraktionen, der bliver sat konkrete genanvendelsesmål (på 60 %), mens der for de øvrige fraktioner blot er krav om "høj" reel genanvendelse. Dette til trods for, at EU's Emballagedirektiv opstiller materialespecifikke målsætninger for en række af de øvrige fraktioner. Emballageaffaldet udgør trods alt en væsentlig del af den samlede affaldsmængde, så de fastsatte målsætninger fra EU bør danne baggrund for, at der også sættes materialespecifikke genanvendelsesmål for de øvrige affaldsfraktioner. På lige fod med genanvendelsesmålene bør der også fastsættes genbrugsmål for de fraktioner, hvor det er relevant. Ellers kan vi risikere, at materialer som med fordel kan genbruges direkte, i stedet bliver genanvendt for blot at opnå genanvendelsesmålet. Det er i denne sammenhæng vigtigt at skelne mellem genbrug og genanvendelse og påpege, at genanvendelse er langt mere ressourcekrævende end direkte genbrug. Vi ønsker derfor svar på, hvad udsigten er til at få materialespecifikke genbrug- og genanvendelsesmål ind i affaldsbekendtgørelsen?

Danmark er det land i Europa, som producerer mest affald pr. indbygger, hvilket gør, at vi har en særlig forpligtigelse til at arbejde med affaldsforebyggelse. Igennem EU's affaldsrammedirektiv er vi forpligtet til at sætte forebyggelse øverst på prioriteringslisten, når national lovgivning skal udarbejdes. Samtidig konkluderer analyser fra Ellen MacArthur Foundation, at 45 % af vores CO₂-udledning stammer fra de materialer og produkter, som vi forbruger, og som i en lineær økonomi blot bliver til affald, hvor ressourcerne går til spilde. Vi kommer ikke i mål med regeringens klimaambitioner uden også at se på vores forbrug-og-smid-væk-kultur, og hvordan vi kan undgå de enorme affaldsmængder, som vi producerer i dag. Det er vigtigt, at alle aktører i værdikæden bidrager til at reducere vores affaldsmængder, og derfor undrer vi os over, at kommunerne fortsat ikke spiller en rolle i affaldsforebyggelse. Kommunerne kommer ikke til at bidrage til affaldsforebyggelse, hvis de ikke får et juridisk ansvar herfor på lige fod med deres ansvar for affaldshåndtering. Derfor mener vi, at kommunerne bør have mulighed for at finansiere affaldsforebyggende initiativer via affaldsgebyret. Hvis argumentet er, at denne bekendtgørelse kun omhandler affaldshåndtering og derfor ikke beskæftiger sig med forebyggelse, så vil vi gerne høre ministeriets bud på, hvornår vi får en affaldsforebyggelsesbekendtgørelse?

Konkrete tekstnære bemærkninger

Nedenfor har vi gennemgået de enkelte kapitler og afsnit, som vi har konkrete bemærkninger til, i kronologisk rækkefølge.

Afsnit	Nuværende ordlyd	Vores kommentar/forslag
Kapitel 2 - Definitioner	Enhver nyttiggørelsesoperation bortset fra energiudnyttelse og oparbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller andre midler til energifremstilling. Omfattet er bl.a. forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og opfyldning.	Vi er glade for, at det er præciseret, at materialeudnyttelse IKKE omfatter afbrænding med henblik på energiudnyttelse. Men "genanvendelse" i sidste linje bør omskrives til "reel genanvendelse".
Kapitel 2 – Definitioner	§ 3, stk. 38. Opfyldning: En materialenyttiggørelsesoperation, hvor egnet ikke-farligt affald anvendes til reetablering af udgravede områder eller til ingeniørtekniske formål i forbindelse med landskabsudformning. Affald, der anvendes til opfyldning, skal erstatte materialer, som ikke er affald, være egnet til ovennævnte formål og være begrænset til den strengt nødvendige mængde til at opfylde disse formål.	Det virker meget problematisk at tillade, at udgravede områder opfyldes med affald. Der bør være en meget klar specificering af, hvad 'egnet' er? Der bør desuden være krav til fyldestgørende dokumentation for, at det ikke har miljøskadelige følger. Dette bør som minimum omfatte argumentation for egnethed samt hvilken mængde, og hvorfor det er nødvendigt med den mængde. Allerhelst så vi denne mulighed for opfyldning genovervejet ud fra et miljømæssigt synspunkt med en efterfølgende konklusion og argumentation for udfaldet.
Kapitel 4 - Kommunal affaldshåndtering - affaldshierarki	§ 1. Den kommunale affaldshåndtering skal, jf. dog stk. 2, ske i overensstemmelse med følgende affaldshierarki: 1) Forberedelse med henblik på genbrug. 2) Genanvendelse. 3) Anden nyttiggørelse. 4) Bortskaffelse.	Øverst i affaldshierarkiet ligger forebyggelse, og jf. EU's affaldsrammedirektiv er affaldsforebyggelse den mest effektive måde at mindske affaldets miljømæssige påvirkning på. Derfor er medlemslandene også forpligtede til at forebygge affald. Dermed bør kommunerne ikke kun være forpligtede til at lave affaldshåndteringsplaner, men også affaldsforebyggelsesplaner, og det bør være muligt at finansiere affaldsforebyggende aktiviteter via affaldsgebyret. Det bør afspejles i affaldsbekendtgørelsen eller alternativt i en affaldsforebyggelsesbekendtgørelse.
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger	Kommunalbestyrelsen skal sikre en <i>høj reel genanvendelse</i> af det indsamlede madaffald/papiraffald/papaffald/glasaffald/metalaffald/mad- og drikkevarekartoner/tekstilaffald/haveaffald/storskrald.	Det er kun for plastaffaldet, at der opstilles et konkret mål (på 60%). For de fraktioner nævnt i kolonnen til venstre står der blot, at kommunalbestyrelsen skal sikre en "høj reel genanvendelse". Den formulering er ganske upræcis og kan tolkes på mange måder. Vi mener, at der bør stilles ambitiøse minimumskrav for genanvendelse

Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger		<p>for alle fraktioner. Herudover bør der stilles genbrugsmål for de fraktioner, hvor det er relevant, jf. vores kommentar indledningsvist.</p> <p>Desuden mener vi, at det bør indskrives, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at der stilles krav om en reel genanvendelse på 55% i 2025, 60 % i 2030 og 65 % i 2035 af al husholdningsaffaldet og det husholdningslignende erhvervsaffald, som EU-direktivet foreskriver. Vi efterlyser endvidere en dialog om, hvordan reel genanvendelse skal måles.</p>
<p>Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger</p> <p>Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger</p>	<p>§ 20, stk. 7. Ved indsamling af madaffald i poser skal kommunalbestyrelsen sikre, at poserne frasorteres som led i behandlingen af madaffaldet og nyttiggøres, medmindre poserne har en komposterbarhed og bionedbrydelighed svarende til madaffaldets, i den behandling madaffaldet gennemgår.</p>	<p>Det bør ikke være tilladt at frasortere poser og det madaffald, der følger med poseresterne, til forbrænding, da den praksis betyder, at en væsentlig andel af madaffaldet ender med at blive brændt. Derfor bør der i stedet være krav om at bruge bionedbrydelige poser til sortering af madaffald. Hvis disse poser er af plast, skal der være høje miljømæssige krav til poserne, så vi undgår, at mikroplast bliver spredt på landbrugsjorde, som det er tilfældet i dag, når madaffaldet behandles i biogasanlæg. De bionedbrydelige poser kan godt håndteres og nedbrydes på industrielle komposteringsanlæg og komposteringsmaskiner. Det bør præciseres, at det ikke gælder for hjemmekompostering, hvor de bionedbrydelige poser ikke bliver nedbrudt, og der vil man oftest anvendes en spand.</p> <p>Det er klart, at biogasanlæggene ikke ønsker de bionedbrydelige poser, da de ikke kan nedbrydes i deres anlæg, men det er ikke kun poserne, der ikke er nedbrydelige i de anvendte biogasanlæg. Citronskaller, avocadosten m.v. kan heller ikke nedbrydes i biogasanlæggene, som anvendes i dag. Derfor er det afgørende, at digistat fra biogasanlæg bliver efterbehandlet for eksempel i et komposteringsanlæg for bl.a. at undgå spredning af mikroplast.</p>
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger	<p>§ 25. Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sikre en høj reel genanvendelse af det indsamlede plastaffald, således at der 1. januar 2022 som minimum sikres 60 % reel genanvendelse af plastaffaldet.</p>	<p>Det er positivt, at der er sat et mål for genanvendelse, men der bør tilsvarende være ambitiøse genbrugsmål. Ellers kan man risikere, at plast, som kan vaskes og genbruges, i stedet bliver smeltet om og genanvendt blot for at nå genanvendelsesmålet. Hvorimod der for</p>

Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	§ 25. Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed om håndtering af plastaffald forud for genanvendelse heraf, skal kommunalbestyrelsen i aftalen sikre sig, at virksomheden dokumenterer, at affaldet afleveres på et anlæg, som kan genanvende det. Virksomheden skal endvidere dokumentere, hvor meget af plastaffaldet, der reelt bliver genanvendt, herunder at der 1. januar 2022 sker reel genanvendelse af minimum 60 % af det indsamlede plastaffald.	flere af de andre fraktioner, herunder glas, metal og tekstiler, er nævnt muligheden for både genbrug og genanvendelse. Det er problematisk, at muligheden for genbrug slet ikke er nævnt i forbindelse med plastaffaldet. Nu hvor tilbagetagingsordninger bliver revideret, er det helt oplagt at holde plasten i closed-loop systemer, hvor kontaminering undgås og genbrug fremmes.
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	§ 26. Stk. 3. Kommunalbestyrelsen skal sikre en høj reel genanvendelse af det indsamlede mad- og drikkekartonaffald. Stk. 4. Hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed om håndtering af mad- og drikkekartonaffald forud for genanvendelse heraf, skal kommunalbestyrelsen i aftalen sikre sig, at virksomheden dokumenterer, at affaldet afleveres på et anlæg, som kan genanvende affaldet og hvor meget af affaldet der reelt bliver genanvendt.	For flere fraktioner gælder, at hvis kommunalbestyrelsen indgår en aftale med en virksomhed, så skal virksomheden <i>kun</i> dokumentere, <i>hvor meget</i> af affaldet, som reelt bliver genanvendt, men de skal ikke sikre en <i>høj reel genanvendelse</i> , som kommunen ellers er forpligtet til. Det er kun for plastaffald, at virksomheden også skal forpligtes til at sikre en reel genanvendelse på 60 % - og ikke blot angive <i>hvor meget</i> der går til genanvendelse. Det bliver vanskeligt for kommunalbestyrelsen at sikre en høj reel genanvendelse, hvis de ikke kan stille krav til virksomhederne herom.
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	§ 27. Kommunalbestyrelsen skal etablere en indsamlingsordning i form af en henteordning for særskilt indsamling af farligt affald, herunder småt elektronik og batterier, jf. pkt. 8 i bilag 6, der ikke er omfattet af §§ 30 og 31, fra husholdninger.	For de øvrige fraktioner i kapitel 6 nævnes en dato for, hvornår kommunalbestyrelsen skal have etableret ordningen. Datoen fremgår tilsyneladende ikke for farligt affald.
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	§ 29. Kommunalbestyrelsen skal 31. december 2023 etablere en indsamlingsordning for særskilt indsamling af haveaffald, jf. pkt. 9 i bilag 6, fra husholdninger. Ordningen skal tilrettelægges på en sådan måde, at væsentlige dele af affaldet bliver indsamlet.	Det underer os, at der først etableres en indsamlingsordning for haveaffald pr. 31 december 2023. Det burde være muligt at etablere hurtigere, ellers ønsker vi en redegørelse for årsagen til dette.
Kapitel 6 -	§ 30. Kommunalbestyrelsen skal sikre, en høj reel genanvendelse af det indsamlede genanvendelige PVC-affald, og at	Hvordan skal kommunalbestyrelsen sikre/dokumentere, at der sker en sortering af genanvendeligt/ikke-genanvendeligt PVC-affald? De

Kommunale affaldsordninger Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	det indsamlede ikke-genanvendelige PVC-affald bliver deponeret	nødvendige oplysninger om f.eks. problematiske/forbudte kemikalier, følger i dag ikke produktet fra produktion over forbrugerled til affaldsled, hvilket vanskeliggør en vurdering af, om produktet består af/indeholder genanvendeligt eller ikke-genanvendeligt PVC.
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	§ 31. stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at det indsamlede affald af imprægneret træ forbrændes, medmindre kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering finder, at det imprægnerede træaffald er egnet til materialenyttiggørelse eller er deponeringseget.	Forbrænding foretrækkes frem for deponi, men det forudsætter, at forbrændingen foregår forsvarligt ift. natur, miljø og omgivelser, hvilket skal dokumenteres. Træaffald skal derfor brændes på anlæg, der kan leve op til følgende specifikationer: Forbrændingsanlægget skal sikre, at dioxiner nedbrydes under forbrænding med ophold i minimum 2 s i efterbrænderen på temperaturer over 1.100 C. Meget imprægneret træ indeholder tungmetaller. Tungmetallerne belaster bl.a. røggassen og slaggen. Slaggen fra de kommunale affaldsforbrændingsanlæg anvendes især i landbrugssektoren. Følgende krav bør stilles: For at hindre spredning af tungmetaller på ikke registrerede arealer bl.a. i landbrugssektoren, skal der stilles krav til, at slagge fra forbrænding af imprægneret træ skal deponeres.
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	§ 36. Kommunalbestyrelsen kan, uanset § 49, bestemme, at borgere og grundejere må afbrænde haveaffald Sankt Hans aften.	Selvom der blot er tale om en direktivimplementering er det positivt, at haveaffald ikke længere må brændes.
Kapitel 6 - Kommunale affaldsordninger Etablering af og krav til visse ordninger for husholdninger	§ 40. Kommunalbestyrelsen kan, uanset § 25, stk. 1, og § 26, stk. 1, etablere en indsamlingsordning for kombineret indsamling af plastaffald og mad- og drikkekartonaffald. § 41. Kommunalbestyrelsen kan, uanset § 24, stk. 1, § 25, stk. 1, og § 26, stk. 1, etablere en indsamlingsordning for kombineret indsamling af plastaffald, mad- og drikkekartonaffald og metalaffald.	Udgangspunktet i direktivet er en særskilt indsamling. Kombineret indsamling er mulig, hvis det ikke påvirker genanvendelses kvaliteten af de affaldsfraktioner, som indsamles samlet. Vi ser gerne, at ministeriet fremlægger dokumentation for, at en kombineret indsamling af mad- og drikkevarekartoner ikke vil påvirke genanvendelses kvaliteten af plastfraktionen.

Kapitel 6 - Forbrændingseget affald omfattet af kommunale affaldsordninger	[...] ved at indgå aftaler med et eller flere forbrændingsanlæg, som er godkendt efter lovens kapitel 5 i lov om miljøbeskyttelse til at forbrænde forbrændingseget affald, eller med et eller flere anlæg, som forbereder affaldet til forbrænding [...] Kommunalbestyrelsen skal sikre, at affald, som ikke er eget til forbrænding, ikke forbrændes., [...] Kommunalbestyrelsen kan, hvis forholdene nødvendiggør det, anvise forbrændingseget affald til midlertidig oplagring på et anlæg...	I princippet er al affald forbrændingseget, og selvom definitionen bliver indskrænket yderligere, så mener vi, at vi skal væk fra at tale om forbrændingseget affald.
Kapitel 8 Frivillige tilbagetagningsordninger	§ 56. Virksomheder, som etablerer en tilbagetagningsordning, skal sikre, at det indsamlede affald bliver forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt med høj reel genanvendelse.	Vi mener, at det er positivt at revidere tilbagetagningsordningerne, så der skabes større incitament til at sikre høj genanvendelse af virksomhedernes egne eller lign. produkter. Virksomhederne skal dog kun sikre en høj reel genanvendelse, men ikke en høj genbrugsprocent. Der bør være et stort fokus på og incitament til genbrug ifm. tilbagetagningsordningerne. Eksempelvis kan mange plastmaterialer og emballager med fordel tilbagetages og genpåfyldes, og leverandørerne kan arbejde sammen om levering og afhentning.
Kapitel 9 Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering	§ 59, stk. 5. Affaldsproducerende virksomheder skal sikre en høj reel genanvendelse af affaldet samt på anmodning fra kommunalbestyrelsen dokumentere, hvor stor en del af de enkelte affaldsfraktioner der reelt bliver forberedt med henblik på genbrug eller genanvendt.	Forslag til præcisering af formulering: "Affaldsproducerende virksomheder skal sikre en høj reel genanvendelse af affaldet samt på anmodning fra kommunalbestyrelsen dokumentere, hvor stor en del af de enkelte affaldsfraktioner, der er forberedt med henblik på genbrug eller har gennemgået reel genanvendelse."
Kapitel 15 Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser	§ 81. Kravet i § 45 om mærkning af beholdere med piktogrammer finder anvendelse 1. januar 2022.	Det underer os at piktogrammerne først skal implementeres på beholderne fra 1 januar 2022. Dette i betragtningen af, at husstandene skal udsortere i de ti fraktioner (med undtagelse af tekstiler) allerede fra juli 2021. Er det ikke muligt at sikre, at borgerne får hjælp til sorteringen med piktogrammer allerede fra udrulningen af det øget sorteringskrav?
Kapitel 15 Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser	§ 83. Kravet i § 59, stk. 2, om virksomheders sortering af deres husholdningslignende affald i overensstemmelse med sorteringskriterierne i bilag 6 og mærkning af beholdere til	Det er positivt, at virksomheder også skal sortere deres husholdningslignende affald, men vi forstår ikke hvorfor, der er en forlænget frist for dem, i betragtningen af at husstandene er underlagt kravet

	indsamling af husholdningslignende affald med de relevante piktogrammer som angivet i bilag 6 finder anvendelse 31. december 2022.	fra juli 2021. Ministeriet oplyser, at Corona er forklaringen, men to år er ganske lang tid, selv i lyset af Corona. Det er trods alt ikke komplicerede sorteringskrav.
Bilag 5 Former og metoder for nyttiggørelse, jf. § 3, nr. 36	R3, ** Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse) ** ** Dette inkluderer forberedelse med henblik på genbrug, forgasning og pyrolyse under anvendelse af komponenterne som kemikalier samt nyttiggørelse af organiske materialer i form af opfyldning.	Vi mener ikke, at pyrolyse bør betragtes som genanvendelse, hvis det er det, der skal læses ud af teksten, så vil vi gerne indkaldes til en dialog herom.
Bilag 6 Sorteringskriterier og piktogrammer for affald fra husholdninger og erhverv, jf. §§ 43 og 45 og § 59, stk. 2	Som madaffald sorteres animalske og vegetabiliske madrester, fødevarer der er blevet for gamle, fraskær og skræller fra råvarer til madlavning, kaffefiltre mv. Affaldet må ikke indeholde uønskede stoffer, der er skadeligt på landbrugsjord eller svært nedbrydelig, f.eks. emballage, cigaretskod og aske.	Foreligger der dokumentation for, at kaffefiltre nedbrydes i biogas-/komposteringsanlæg uden problematiske stoffer til følge? Det bør præciseres hvad "uønskede stoffer" er i denne sammenhæng.

Afslutningsvist ser vi frem til den videre dialog om, hvordan producentansvaret skal indrettes i Danmark, og hvordan affaldsbekendtgørelsen og vejledningerne i den forbindelse bliver ændret, så affaldet kommer tilbage til de ansvarlige producenter.

Til Miljø- og Fødevareministeriet

Sagsnr.: 20/21035
Dok.nr.: 182597/20

mfvm@mfvm.dk

Byg Land og Miljø - Team Miljø

cc: nifol@mfvm.dk

Sagsbehandler
Henrik Schou Sørensen
55 36 24 74
hens@vordingborg.dk

01-10-2020

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om affald af 2. september 2020 ved jeres journalnummer 2019-6081

Kære Miljø- og Fødevareministeriet

Faxe Kommune, Sorø Kommune, Slagelse Kommune, Ringsted Kommune og Vordingborg Kommune ønsker hermed at afgive et høringssvar vedrørende tidsfristerne for etablering af indsamlingsordninger i form af henteordninger for særskilt indsamling af madaffald, papiraffald, papaffald, glasaffald, metalaffald, plastaffald, mad- og drikkekartonaffald, farligt affald, herunder småt elektronik og batterier samt tekstilaffald, som de er fastsat i udkastet til affaldsbekendtgørelsens kapitel 6.

Kommunerne skal i henhold til § 20 og § 26 den 1. juli 2021 etablere en henteordning for særskilt indsamling af henholdsvis madaffald og mad- og drikkekartonaffald. Ifølge § 28 skal kommunerne 1. januar 2022 etablere en henteordning for særskilt indsamling af tekstilaffald. For de øvrige henteordninger for særskilt indsamling af affald jf. §§ 21-25 og 27 gælder kravet om etablering ifølge § 80 fra 1. juli 2021.

Helt generelt finder vi det problematisk at nå at indføre nye ordninger med så kort en frist som 1. juli 2021. Den politiske proces i kommunerne kræver at offentligheden inddrages inden nye ordninger kan vedtages. Når nye ordninger er vedtaget i kraft af kommunale affaldsregulativer skal opgaven med indsamlingen af affaldet og varekøbet af nyt opsamlingsmateriel sendes i EU-udbud. Beholderne skal monteres og transporteres ud til hver enkelt bolig. IT systemer skal tilpasses. Afsætningen af det indsamlede affald skal være på plads. Endelig, men ikke mindst, kræver en vellykket implementering af nye affaldsordninger en omfattende informationsindsats, så borgerne er motiverede for forandringen og klar over, hvordan de skal håndtere deres affald. Alt sammen processer, der er tidskrævende og vanskeligt kan nås inden for de udstukne tidsrammer.

For kommuner som vores, der allerede i dag har henteordninger for en del af de 10 affaldsfraktioner, er der en yderligere hindring. Vi er bundet af kontrakter om indsamling af det pågældende affald i en årrække endnu. Som bekendtgørelsen er formuleret i høringsversionen vil vi i 2021 og 2022 skulle indføre nye ordninger som knopskydninger på vores eksisterende ordninger for så slutteligt at skulle omorganisere samtlige ordninger i 2023, når vores

eksisterende indsamlingskontrakter udløber. Selv hvis der ses bort fra den generelle problematik vedrørende tidsrammen for indførelse af nye ordninger i juli 2021, er dette scenarie – indførelse af nye ordninger i tre på hinanden følgende år – på ingen måder hensigtsmæssigt. Økonomisk vil det være forbundet med betydelige udgifter at skulle indgå nye kortvarige indsamlingsaftaler og foretage midlertidige udrulninger af nye affaldsordninger. I forhold til at få borgerne til at ændre sorteringsadfærd er det kontraproduktivt at bede dem om at gøre noget nyt tre år i træk.

For at sikre en fornuftig implementering, herunder en ansvarlig økonomi i driften af affaldsordningerne, vil vi appellere til at kommunerne får mulighed for at indføre de nye henteordninger for særskilt indsamling af affald, i takt med at deres eksisterende kontrakter om indsamling udløber. Fristen for at indføre de nye henteordninger jf. §§ 20-27 bør derfor fastsættes på en måde, så kommunerne ideelt set kan gøre sig fri af samtlige eksisterende indsamlingskontrakter for de affaldsfraktioner, der skal indsamles i de nye ordninger. Dette af den simple årsag at nogle af de affaldsfraktioner, der på nuværende tidspunkt indsamles enten i et enstrengt system (i monobeholdere), i et flerstrengt system (en affaldsbeholder med to eller flere rum) eller i et kombineret system (blandingsfraktion fx metal-glas plast) skal indsamles på nye måder og i nye kombinationer i det nye "10-fraktionssystem".

Eksempelvis vil det konkret i fire ud af fem af vores kommuner være betimeligt, at vi kan udsætte etableringen af henteordninger for plastaffald bestående af blød plast, mad- og drikkekartonaffald, tekstilaffald og farligt affald til vores kontrakter om indsamling i form af henteordninger for henholdsvis restaffald, madaffald, småt elektronik, batterier og blandingsfraktionen metal, glas og hård plast samt blandingsfraktionen papir og småt pap udløber i 2023. På denne måde vil vi kunne indføre de nye ordninger som en del af en helhed, samtidig med at vi tilpasser de eksisterende ordninger til de nye krav om særskilt indsamling. Derved forventer vi at kunne skabe det mest optimale samspil mellem henteordningerne for de 10 fraktioner. Vi vil kunne undgå midlertidige omkostningsfulde overgangsordninger. Vi vil kunne guide vores borgere mere nænsomt fra de ordninger de kender i dag over i de nye landsdækkende sorteringssystemer.

Vi foreslår derfor at der tilføjes en overgangsbestemmelse, så kommunerne får en frist til at indføre de nye ordninger jf. §§ 20-27 og 33 på det tidspunkt, hvor kommunen er fri af samtlige indsamlingskontrakter vedrørende henteordninger for affaldsfraktionerne restaffald, madaffald, papiraffald, papaffald, glasaffald, metalaffald, plastaffald, mad-og drikkekartonaffald, farligt affald, herunder småt elektronik og batterier samt tekstilaffald som kommunen måtte være bundet af i dag.

Alternativt at der tilføjes en overgangsbestemmelse, så kommunerne får en frist til at indføre de nye ordninger jf. §§ 21-27 på det tidspunkt, hvor kommunen er fri af samtlige indsamlingskontrakter vedrørende henteordninger for affaldsfraktionerne papiraffald, papaffald, glasaffald, metalaffald, plastaffald, mad-og drikkekartonaffald, farligt affald, herunder småt elektronik og batterier samt tekstilaffald som kommunen måtte være bundet af i dag.

En overgangsbestemmelse kunne affattes ved at ændre § 80 fra:

"Kravet i §§ 21-25 og § 27 om etablering af indsamlingsordninger i form af henteordninger finder anvendelse 1. juli 2021."

Til:

"Kravet i §§ 21-27 om etablering af indsamlingsordninger i form af henteordninger finder anvendelse 1. juli 2021.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen har indgået en aftale inden 1. januar 2021 med en virksomhed om indsamling af én eller flere af de i §§ 21-27 nævnte affaldsfraktioner, finder stk. 1 først anvendelse ved kommunalbestyrelsens næste kontraktindgåelse, dog senest 1. januar 2025."

Opmærksomheden henledes på at tidsfristen fastsat i § 26 vedrørende mad- og drikkekartoner som konsekvens af ovenstående forslag bør udgå af § 26, idet tidsfristen følger bestemmelserne i den ændrede § 80.

På vegne af
Faxe Kommune, Sorø Kommune, Slagelse Kommune, Ringsted Kommune og Vordingborg Kommune.

Venlig hilsen

Henrik Schou Sørensen
Vordingborg Kommune

Høringssvar for

Udkast til bekendtgørelse om affald og

Udkast til bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet (*Journalnummer: 2019-6081*)

*Indsendt af: Greve, Køge, Lejre, Odsherred, Roskilde og Solrød Kommuner
(alle medejere af ARGO)*

Affaldsbekendtgørelsen

Generelt

Hvornår forventes det nye standardregulativ for husholdningsaffald færdigt?

Der er lagt op til at samarbejde på tværs af kommunerne, men det fremgår ikke af vejledninger og bekendtgørelser. Med de korte deadlines, der er meldt ud, mener vi ikke, at det er realistisk at kunne koordinere et sådan samarbejde på kort sigt.

Er det tilladt at lave flere affaldsløsninger end dem, der er i affaldsbekendtgørelsen?

Affaldsbekendtgørelsen omfatter kun ting, som er blevet til affald. I den politiske aftale med navnet "Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi" er der også et fokus på, hvad kommunerne skal gøre ved det, der kommer ud ved "enden af røret". Vi undrer os over, at der ikke er tilsvarende hastende initiativer på vej ift. at undgå at producere affald, at forbedre kvaliteten af det, vi producerer eller at forlænge levetiden for produkter ved bl.a. reparation.

Tidsfristerne for implementering af nye affaldsordninger og ændrede sorteringsvejledninger er ikke realistiske. Dette set i forhold til bl.a. de juridiske og praktiske muligheder. Det er vores opfattelse, at der ikke er taget højde for:

- de nødvendige politiske beslutningsprocesser,
- udarbejdelse af nye regulativer, som først kan ske efter offentliggørelse af revideret affaldsaktørbekendtgørelse (som end ikke er kommet i høring endnu),
- krav om høring af regulativerne,
- gennemførelse af udbudsproces for indkøb af nye beholdere (herefter levering, samling og udbringning)
- udbud af de nye indsamlingsydelser (herunder indkøb af skraldebiler, hvor leveringstiden for to- eller firkammerbiler typisk er mellem 12 mdr. og 18 mdr.).
- tryk og montering af nye piktogrammer på alt eksisterende materiel i kommunerne
- udbud og etablering af afsætningsaftaler for det indsamlede affald.

Generelt så planlægger en kommune 2-6 år frem i tiden, når der indføres nye ordninger. Alene udbuddet tager mindst et år fra opstart med at skrive teksten til udbuddet, til at renovatøren kan starte med at indsamle affald. Dette er dog kun, hvis der ikke er for høje krav til indsamlingsbilen.

I aftalen om "Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi" er der opstillet stordriftsfordele, effektiviseringspotentialer og omkostningsreduktioner, som indtil videre ikke er uddybet, hvordan kommunerne opnår disse. Beregninger i Roskilde Kommune indikerer, at gebyret vil stige med over 500 kr. om året, hvis der kun stilles én ekstra tokammerspand op til 4 nye affaldstyper. Gebyrerne for 2021 er allerede fastsat for mange kommuner, så hvis der skal investeres i nye ordninger til næste år, så vil det i mange kommuner skulle finansieres af kommunernes kassebeholdninger, indtil taksterne kan hæves og tilbagebetale kommunekassen.

Vi savner desuden en samtidighed i fastsættelsen af regelsæt for de enkelte affaldsordninger. Det gælder fx tekstilaffald, (der først er et krav fra 2022), og de konkrete planer for producentansvar på emballageaffald, der ikke er fastlagt endnu.

Endelig kan det være vanskeligt at danne sig et komplet billede af de fremtidige krav på området, når vi fortsat ikke har "den anden del" af lovgivningen, nemlig udkast til den reviderede affaldsaktørbekendtgørelse, til at gøre billedet af de kommende initiativer færdigt.

Den manglende viden om øvrige kommende krav på affaldsområdet gør det i vores øjne umuligt at tilrettelægge en beholderløsning for de resterende affaldstyper, hvor der er taget højde for fremtidige ændringer. Vi vil derfor gerne gøre opmærksom på, at fremtidige lappeløsninger for at imødekomme kommende krav kan blive dyrere, end hvis vi kendte alle krav nu og kunne planlægge ordningerne derefter.

Om de enkelte kapitler og paragraffer

§4

Stk. 3 er fjernet. Er det stadig kommunerne, der skal holde tilsyn med virksomheder om deres sortering er tilstrækkelig? Hvis ja, kunne dette godt skrives tydeligere, da det er vigtigt at kunne henvise til gældende paragraf for dette ved tilsyn.

Kapitel 6 Kommunale affaldsordninger

Der står ikke noget i affaldsbekendtgørelsen om, at henteordningerne skal være med faste beholdere, kun at kommunalbestyrelsen skal stille krav til beholdere og vask m.m. Hvem skal kommunalbestyrelsen stille disse krav til? Det bør tydeliggøres, hvad der menes.

Vi savner en juridisk definition af ordet "etablere" mht at etablere en ordning. Betyder det, at kommunerne ikke nødvendigvis skal blive ved med at have den pågældende ordning? Eller betyder det, at det først er per pågældende dato, at man skal begynde at etablere denne ordning? Kunne man i stedet skrive, at man skal senest pågældende dato have en ordning i drift?

§20

Vi finder det positivt, at kommunerne har mulighed for at nøjes med at etablere affaldsøer og lignende i "gå-afstand" fra sommerhusområder, idet mange sommerhusveje ikke er egnet til at køre på med almindelige skraldebiler.

Det er ligeledes positivt, at der nu bliver krav om særskilt indsamling af både madaffald, pap og farligt affald ved husstanden.

§ 24, stk. 3

Der er et samlet krav til den reelle genanvendelse i ressourceplanen, hvorfor er det ikke nævnt her? Vi finder, at det er for løs en formulering blot at skrive høj genanvendelse.

Hvordan vægtes der i forhold til *kvaliteten* af genanvendelse, så man undgår downcycling?

§25

Vi ser positivt på ønsket om at opnå minimum 60% "reel genanvendelse" af det indsamlede plastaffald. Men med udgangspunkt i den genanvendelse, som vi oplever i dag, så virker dette mål urealistisk. Desuden har vi et ønske om, at der kan måles på kvalitet og ikke kun på kvantitet.

Vi forstår, at plasten forventes afsat på et frit marked (ikke til helt eller delvist kommunalt ejede genanvendelsesvirksomheder). I praksis består det i vidt omfang af store anlæg i Tyskland, Sverige m.v. Da disse anlæg ofte primært modtager mængder fra eget land eller opland, kan det blive vanskeligt at skulle dokumentere at mindst 60 % affaldet fra eksempelvis Køge Kommune "genanvendes reelt". Hertil kommer jo så, at plastaffaldet, som er indsamlet i en given kommune, vil blive sorteret, neddelt, vasket og forarbejdet i mange led, på flere forskellige (udenlandske) anlæg, og at der jo i et vist omfang vil være tale om forretningshemmeligheder, når vi taler om de præcise strømme og behandlingsmetoder og dermed den "reelle genanvendelse". Vi ønsker derfor en klar vejledning i, hvordan kommunerne skal kunne dokumentere den reelle genanvendelse for at kunne opfylde de fremtidige krav.

§29

Formuleringen af kravet om en indsamlingsordning for haveaffald er meget uklar og dermed vanskelig at forholde sig til. Det bør tydeliggøres, om der blot er tale om, at det skal være muligt at aflevere haveaffald "særskilt" på kommunens genbrugspladser, eller om man reelt ønsker at kommunen skal gøre noget mere for at sikre at "væsentlige dele af affaldet bliver indsamlet".

§ 29, Stk. 4

Vedr. kompostering af haveaffaldet på den matrikel, hvor husholdningen er beliggende. Vi beder om, at det tydeliggøres, at organisk materiale fra planter, afklip fra græsplæner og hække m.v. ikke nødvendigvis skal indsamles og komposteres centralt. Dvs. at kommunerne har mulighed for at lade borgerne håndtere deres eget haveaffald på egen matrikel. Det vil dels spare transport og brændstof, hvis det ikke skal indsamles, dels vil det kunne bidrage til øget biodiversitet på den enkelte matrikel.

§32

Vi ser det som positivt, at der nu bliver stillet krav om øget genbrug og genanvendelse af de ting, som indsamles via storskraldsordninger. Vi undrer os dog over, at man ikke benytter lejligheden til at detailregulere lidt mere eller komme med forslag til udsortering. Kravene ville således være mere operationelle for kommunerne, hvis der fx stilles krav eller forslag om udsortering i et minimum af nærmere bestemte affaldsfraktioner – fx ting, der er egnet til forberedelse med henblik på genbrug (eftersom affaldsbekendtgørelsen ikke omfatter "direkte genbrug", men kun forberedelse med henblik på genbrug), tekstiler, genanvendelige genstande af plast (ikke WEEE), ting af træ, som er egnet til genanvendelse m.v.

Overordnet set er det også positivt, at det nu ikke kun er plast-, glas- og metalemballager, der skal indsamles – men plast-, glas- og metalaffald. I praksis vil der dog være en del kommuner, der vil få pladsproblemer i de eksisterende beholdere, idet disse er dimensioneret efter emballageaffaldet.

Køge Kommune kører med 4-kammerbiler hvilket betyder, at der også er en praktisk udfordring med sorteringen af det affald, der beskrives. 4-kammerbilerne kan nemlig ikke håndtere større/mere kompakte metaltung, idet mekanikken risikerer at gå i stykker, hvis man forsøger at tømme andet end almindelige metalemballager i rummet til metal.

I tillæg hertil kommer spørgsmålet om, hvordan producentansvaret på emballager vil komme til at spille ind i en samlet fraktion, der består af både emballager og andet "småt" affald af den pågældende fraktion. Det vil være meget uhensigtsmæssigt og dyrt hvis det i fremtiden fx bliver nødvendigt med en ekstra eftersortering af de indsamlede materialer for at gøre "emballage-delen" tilgængelig for producentansvaret.

§ 20 stk. 7

Det er uklart, hvad der egentlig menes med formuleringen af § 20 stk. 7 om poser til emballering af madaffald. Det er fx uklart hvilke standarder for bioposer kombineret med valg af behandling af biomassen før, under og efter pulpningsprocessen, der falder ind under "har en komposterbarhed og bionedbrydelighed svarende til madaffaldets". Vil en biopose der nedbrydes ved efterkompostering eller direkte på landbrugsjord i løbet af 1 år have en komposterbarhed og bionedbrydelighed svarende til madaffaldets, således at der ikke kræves særlig indsats for frasortering og nyttiggørelse af sådanne bioposer?

Hvis der med "nyttiggørelse" menes, at frasorterede poser til madaffald ikke må deponeres men skal enten forbrændes med energiudnyttelse (som i dag) eller materialegenanvendes (kommunalbestyrelsen skal sikre "at poserne frasorteres som led i behandlingen af madaffaldet og nyttiggøres..."), så forekommer det overflødigt overhovedet at indsætte denne tekst. Hvis meningen derimod er, at man vil stille krav om at poserne materialegenanvendes, så bør man skrive, at emballagen skal genanvendes efter frasortering.

Principielt er det positivt, at der bliver ens sorteringskriterier for hele landet. I praksis er kravene måske ikke helt så hensigtsmæssige, idet kommuner og affaldsselskaber jo ikke alle afsætter til samme sorterings-/behandlingsanlæg, og anlæggenes krav til sammensætning og kvalitet kan variere. Det er selvfølgelig rigtigt, at kommunen eller affaldsselskabet "bare" i sit udbudsmateriale kan stille øgede eller andre krav end i dag. Men ofte er kravene i udbudsmaterialet stillet i forhold til en forudgående markedsafdækning, så man er nogenlunde sikker på, at der dels vil være nogen, som er i stand til at byde på de opstillede krav, dels at man så vidt muligt ikke stiller krav, som vil fordyre behandlingen alt for meget i forhold til kvaliteten af materialer, som man forventer at kunne indsamle. Ensretningen vil derfor kunne betyde øgede vanskeligheder med at afsætte de indsamlede materialer og/eller øgede omkostninger. I enkelte tilfælde kan de ens sorteringskriterier, som er fastsat fra centralt hold, også vanskeliggøre kommunikationen til borgerne, idet man som kommune ikke længere vil være i stand til at argumentere mere "logisk" for en given sorteringsvejledning, men i højere grad må nøjes med at sige, at "sådan er reglerne". Man kan desuden frygte for en form for fastlåsnings, så det er vanskeligere at tilpasse sorteringsvejledninger til fx den teknologiske udvikling, når sorteringen er fastsat ved lov.

Meget positivt at der stilles krav om brug af ens piktogrammer i hele landet.

Ikke nødvendigvis særlig hensigtsmæssigt, at mulighederne for at lave "kombineret indsamling" af fraktioner begrænser sig til de listede fem muligheder i udkastet til bekendtgørelse. Således er det ikke nødvendigvis logisk, at man ikke må kombinere pap og mad- og drikkevarekartoner (under forudsætning af, at de er rene), men plast og mad- og drikkevarekartoner, som er to fraktioner, der begge fylder meget. Det er heller ikke indlysende, hvorfor man ikke må kombinere mad- og

drikkevarekartoner og metal, når det er tilladt at kombinere plast, mad- og drikkevarekartoner og metal.

§ 36

Meget positivt, at borgere og grundejeres mulighed for at afbrænde haveaffald begrænses til kun at gælde Sankt Hans aften. Ændringen vil reducere antallet af klagesager over røggener og ulovlig afbrænding af haveaffald.

§ 44, stk. 5

Hvor er det hjemlet, at adgangsveje kan indgå i lovgivning om miljø? KLAR Forsyning er blevet rådgivet af deres advokat i forbindelse med det seneste husholdningsaffaldsregulativ, at der i princippet ikke er lovhjemmel til lovgive gennem dette regulativ, om emner, som hører arbejdsmiljølovgivningen til. Vi ser gerne, at man må, da alternativet bliver, at alt affaldsmateriel skal sættes frem til skel.

§ 45

Omkring brug af piktogrammer: Vi ønsker, at det bør være en mulighed at bruge piktogrammerne i sort/hvid på steder, hvor der ikke er mulighed for farvetryk. Det kunne være ved print på skraldespandene. Fx oplever Greve Kommune, at klistermærker på spandene falder af inden for 3-4 måneder. Derfor kan der være behov for at printe piktogrammer på beholderne for at lave en hurtig løsning, der understøtter driften.

§ 48

Gartnerier m.v. tillades at afbrænde eget haveaffald (stk. 1), og skovbrug tillades at afbrænde træstød og hugstaffald (stk. 3). Når borgerne ikke må afbrænde haveaffald, bør dette heller ikke være tilladt for gartnerier m.v. Hvad angår afbrænding af træstød og hugstaffald vil det ud fra en biodiversitetsbetragtning og klimabetragtning være mere hensigtsmæssigt at lade denne biomasse omsætte naturligt over flere år for derved at forsinke udledningen af CO₂. Set i det lys, bør § 48 slettes.

§50

Hvis man ikke er i stand til at afsætte en fraktion til genanvendelse, fx frasortering af tekstil eller anden form for rejekt fra en genanvendelsesvirksomhed, må det så forbrændes? Hvilke kriterier skal være opfyldt for at en genanvendelig affaldsfraktion må forbrændes?

Kapitel 9 Affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering

Vi finder det positivt, at der nu også bliver stillet mere specifikke krav til virksomheders affaldssortering.

Kapitel 11 Reglerne om screening, kortlægning og anmeldelse af bygge- og anlægsaffald

Meget positivt at reglerne nu tydeliggøres, idet det understreges, at pligten til at screene og kortlægge omfatter alle bygninger og anlæg, hvor der kan forekomme problematiske stoffer.

Endvidere er det positivt, at der sker en forenkling, så der er ens krav vedr. hvilke oplysninger anmeldelsen skal indeholde (nyt bilag 7).

Desværre savner vi fortsat et mere gennemført krav om sporbarhed fra oprindelig affaldsproducent til endelig modtager af de genanvendelige materialer. Man kan frygte, at så længe der ikke er krav om, at alle læs, som modtages på behandlingsanlægget, skal kunne spores eller være anmeldt, så vil der fortsat være omtrent lige så mange byggematerialer, som kører uden om affaldsmyndigheden – dvs. affald fra renoveringer og nedrivninger, som slet ikke bliver anmeldt, kortlagt eller saneret.

Ideen med at man kan følge byggeaffaldet via tildeling af et løbenummer er godt, men det kan være problematisk i fx landkommunerne, hvor en stor del af affaldet bliver afleveret på genbrugsstationerne. Hvordan forventes genbrugsstationerne at håndtere dette krav? Vi finder, at det vil være urealistisk, hvis der skal etableres vægte på pladserne for at kunne indberette.

Vi oplever i øvrigt, at mange sager om byggeaffald kommer fra private bygherrer, der kun oplever at rive en bygning ned en enkelt gang. Dem lader der ikke til at være taget højde for i bekendtgørelsen. Private folk, som kun én gang i deres liv skal have et hus eller sommerhus revet ned, kender ikke omfanget af farlige stoffer i byggematerialer eller reglerne og behovet for screening og kortlægning inden nedrivning. Rigtig mange river også selv sommerhuset ned, og kører det hele på genbrugsstationen. Vi vil derfor opfordre Miljøstyrelsen til at lave landdækkende kampagner rettet mod private, der skal rive deres ældre hus eller sommerhus ned.

ADS-bekendtgørelsen

Vi savner en definition af, hvordan de reelle genanvendelsesprocenter skal beregnes.

Dato 1. oktober 2020

Til

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet

Slotsholmsgade 12

1216 København K

Sendt til:

mfvm@mfvm.dk samt nifol@mfvm.dk

J.nr. 2019-6081

Høringssvar til "Affaldsbekendtgørelsen (MFVM Id nr.: 5257019)"

Brancheforeningen Genanvend Biomasse (GB) takker for muligheden for at give høringssvar i forhold til "Affaldsbekendtgørelsen".

Genanvend Biomasse har rundsendt høringsmaterialet til medlemskredsen for input.

Herunder oplistet de elementer, som vi ønsker at kommentere direkte i bekendtgørelsesudkastet:

§61 – kommentarer og forslag til udvidelse og formuleringer.

Helt overordnet set giver det rigtig god mening med en formulering som i §61 i konteksten af aktuelle ressourceplaner, klimapolitik, fokus på madaffald i denne bekendtgørelse og fra EU, samt nye krav i emballagedirektivet som kræver, at producenter skal sikre, at emballage recirkuleres.

Der er dog en række forhold, som vil gøre en implementering og efterfølgende fastholdelse af den skærpede praksis om ikke umulig, så i hvert fald meget omkostningstung for samfundet. Der opstår tab gennem hele kæden fra råvaren produceres, den forarbejdes til en fødevare, som videre skal emballeres, transporteres og lagres til den ender i detailhandlen. Tab opstår af forskellige grunde gennem hele kæden fx pga. transportskader, brud på kølekæden, udløb af datomærkning mv. Det er uundgåeligt men skal naturligvis reduceres i videst muligt omfang.

Da tabet sker i hele kæden, vil kravet om en 100 % genanvendelse af hver enkelt emballagetype kræve manual separation på den enkelte lokation.

Dette giver udfordringer som;

1. selve logistikken og omkostninger dertil vil stige betydeligt omkring håndtering af de forskellige fødevarefraktioners emballage i alle led i kæden.
2. hygiejneudfordringer på de enkelte lokationer, når fødevarer og emballage adskilles og lagres separat, inden det afhentes til videre forarbejdning.
3. Skal det håndteres på et behandlingsanlæg, skal det stadig håndteres manuelt ved at åbne og tømme de enkelte fraktioner og vurdere emballagetyper, som ofte består af flere forskellige typer materialer. Det er håndteringstungt og arbejdsmiljømæssigt bekosteligt.

GB frygter, at dette vil betyde, at disse fraktioner ender i 'små brændbart', både fordi det vil være betydeligt billigere for den enkelte virksomhed, og fordi der historisk set aldrig har været en reel kontrol fra de enkelte kommuner, der skal sikre, at madaffald genanvendes, da dette principielt jo ikke er et nyt krav.

Vores pointer er:

- Det skal sikres, at mest muligt madaffald recirkuleres på en måde, som er realistisk håndterbart for alle led gennem hele fødevarekæden.
- Typisk er mængdefordelingen i kategorien 'tidligere fødevarer' således, at madaffaldet udgør minimum 92 % og emballagen max 8%.
- Forbehandlingsanlæg skal i videst muligt omfang sikre, at emballage genanvendes eller nyttiggøres bedst muligt med de teknologier, der er til rådighed
- Fødevareproducenter med en større konstant fejlproduktion af samme type skal sikre, at emballage genanvendes i det omfang, der findes reelle løsninger. Alternativt skal der sikres bedst mulig nyttiggørelse af emballagen.

GB foreslår derfor følgende konkrete formulering af §61.

§ 61. Affaldsproducerende virksomheder kan overdrage madaffald i originalemballage til en virksomhed i overensstemmelse med betingelserne om overdragelse af affald til aktører i bekendtgørelse om affaldsregulativer, -gebyrer og – aktører m.v., hvis:

- 1) både madaffaldet og emballagen genanvendes med bedst tilgængelige teknologi til at opnå reel genanvendelse

Når nu §61 er introduceret for håndtering af 'emballeret madaffald' på vejen til den enkelte forbruger, hvor det bliver reel madaffald, kunne man passende i denne bekendtgørelse indføre samme begreber, der anvendes i 'Forordningen for animalske biprodukter'. Disse begreber anvendes dagligt ved håndtering af mange af disse reststrømme i Fødevarestyrelsens regi.

- a. I stedet for 'emballeret madaffald', så foreslår GB at betegnelsen 'tidligere fødevarer' anvendes. Der er defineret som;

'Fødevarer der er tiltænkt konsum, men af en grund kasseres'.

Denne fraktion er ofte ved indsamling underlagt FVSTs regler og kontrol.

- b. 'Køkken- og madaffald' er fødevarer, der har været helt eller delvist forberedt således, at de er egnede til servering. Definitionen er: 'Alle affaldsfødevarer, herunder brugt madolie, med oprindelse i restauranter, cateringvirksomheder og køkkener, herunder centralkøkkener og husholdningskøkkener'.

Når der er kommet så meget fokus på recirkulering af næringsstoffer fra køkkenmadaffald, så ønsker GB ligeledes, at der sættes et tilsvarende fokus i bekendtgørelsen på recirkulering af næringsstoffer fra fx spildevandsslam, husdyrgødning og bioasker, der i dag ofte tabes af forskellige grunde. De forskellige typer madaffald udgør potentielt under 25% af den samlede organiske næringsstofpulje, som findes i samfundet og delvist recirkuleres.

Det kan anbefales, at §61 opdeles i 2 afsnit; afsnit A som omhandler madaffald mv. og et nyt afsnit B, der skal sikre at produkter som fx spildevandsslam, bioasker mv., der er velegnet til genanvendelse på landbrugsjord, ikke må nyttiggøres med tab af næringsstoffer til følge, men skal sikres reel genanvendelse.

Reel høj genanvendelse

Der mangler en konkret definition og tolkning af det nye indførte begreb **reel høj genanvendelse**, gerne i kapitel 2, p24 om genanvendelse.

Med baggrund i alle de gode intentioner fra alle forskellige drivere, der ligger til grund for en stor del af revisionen af denne bekendtgørelse, så anbefaler GB, at en tydelig definition af affaldshierarkiet bør medtages således, at det præcist fremgår, hvorledes de forskellige fraktioner mest effektivt genanvendes.

Giver pyrolyse af spildevandsslam fx mere mening end direkte afbrænding, direkte landbrugsudspredning eller struvitproduktion? Er pyrolyse af spildevandsslam genanvendelse, hvis man alene udnytter en andel af fosfor og de resterende næringsstoffer tabes?
Det samme gælder i forhold til, om det fx giver mere mening at genanvende madaffald (vegetabiliske tidligere fødevarer) til foder frem for genanvendelse i et biogasanlæg?
Eller i forhold til plast, hvor spørgsmålet kunne være, om det giver mere mening med en kemisk genanvendelse af plasten til nye rå-polymere, der kan anvendes til nye jomfruelige plast frem for mekanisk genanvendelse, hvor plasten anvendelsesmæssigt nedgraderes til ringere anvendelsesformål (fx havestole)?

EAK-numre

EAK-numre burde opdateres til at matche måden, hvorledes affaldsstrømme i fremtiden i højere grad recirkuleres, eksempler;

For produktionsvirksomheder er det relativt let at finde en passende EAK-kode, som fx
0202 Affald fra fremstilling og forarbejdning af kød, fisk og andre levnedsmidler,
02 02 03 Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning.

Det er straks sværere for logistik-erhvervet (inkl. lager) og detailhandlen, der primært er henvist til kapitel 20 Husholdningsaffald og lignende, og handels-, industri- og institutionsaffald, der primært har muligheden 20 01 08 Bionedbrydeligt køkken- og kantineaffald.

Det burde være muligt at vælge specifikke EAK-numre til følgende kategorier, som ikke er oplistet udtømmende eller prioriteret. Det vil understøtte muligheden for at kunne følge genanvendelsen ift. placering og udvikling mv.

- Nye numre for fraktionerne køkken- og madaffald og tidligere fødevarer, som nævnt tidligere
- Genindvundne emballagefraktioner fra forbehandling af madaffald

Det er ligeledes heller ikke hensigtsmæssigt at bundaske fra fyring med kul og fyring med biomasse er under den samme EAK-kode. For flyveaske er den delt op i 10 01 02 Flyveaske stammende fra kul og 10 01 03 Flyveaske fra tørv og ubehandlet træ. Der ønskes derfor en EAK-kode for bundaske fra biomasse. (EAK- kapitel 10 Affald fra termiske processer)

Biomasser udfaser kul

I krydsfeltet hvor biomasser udfaser kul på de energiproducerende anlæg, skal der henledes til, at de danske kraftvarmeværker omstilles i stor stil fra kul til biomasse. Det ønskes derfor tilføjet, at dette også gælder biobrændsler, så teksten ændres, således at der ikke længere står: "omfatter ikke håndtering af og planlægning for restprodukter fra røggasrensning på kraftværker baseret på fossile brændsler som kul, olie, naturgas og biomasse". §1 stk. 2.

I §6 er teksten i udkastet ændret, så der kan træffes afgørelse om, at affald ophører med at være affald hvis det: "har gennemgået en genanvendelsesoperation eller en anden nyttiggørelsesoperation". Betyder der så, at det først ophører med at være affald, når det er brugt? Altså at fx aske først ophører med at være affald når den er anvendt. Og ikke når det er produceret og er planlagt anvendt til genanvendelse?

Genanvend Biomasse håber, at høringssvaret vil blive brugt konstruktivt - og vi stiller os naturligvis også til rådighed for en yderligere dialog om dette.

Vi forbeholder os ligeledes ret til at vende tilbage med yderligere information, hvis vi finder behov herfor.

På Brancheforeningens vegne og med venlig hilsen

Bjarne F. Larsen
Formand for Genanvend Biomasse

Julie Lykke Jacobsen
Sekretariatsleder Genanvend Biomasse

Miljø- og Fødevareministeriet
Att.: Nina Fold von Bülow
mfvm@mfvm.dk
nifol@mfvm.dk

30. september 2020

Bemærkninger til udkast til bekendtgørelse om affald

Genvindingsindustrien har modtaget ovenstående i høring og henviser først og fremmest til de bemærkninger til affaldsbekendtgørelsen, som Dansk Erhverv har angivet.

Tilbagebetalingsordninger i handlen

Bekendtgørelsen vil i tråd med forliget om en grøn affaldssektor fastsætte, at virksomheder har ret til at etablere tilbagebetalingsordninger, hvori de kan modtage egne og lignende produkter. Dette kan GenvindingsIndustrien som udgangspunkt godt støtte. Men det findes problematisk, at der ikke er en begrænsning af aktiviteten, der er gældende, så længe virksomheden ikke er omfattet af affaldsbekendtgørelsens krav for affaldsindsamlere og -modtagere.

Det er konkurrenceforvridende, at der er uens vilkår for virksomheder med tilbagebetalingsordninger og virksomheder med andre former for modtagelse af affald. Hvis aktiviteten i tilbagebetalingsordningerne når en vis mængde, vil GenvindingsIndustrien blive ramt af de konkurrenceforvridende regler.

Ministeriet bør derfor sikre, at der indsættes en begrænsning for den aktivitet, der kan foregå, før end krav for affaldsindsamlere og -modtagere skal træde i kraft.

Beskrivelser af affaldsfraktionerne

Udgangspunktet for udarbejdelsen af beskrivelserne af affaldsfraktionerne er, hvad kommunerne allerede gør i dag, mens et andet udgangspunkt kunne have været en beskrivelse af, hvordan en fraktion skal sammensættes ud fra en betragtning om, hvad der er miljøøkonomisk mest fordelagtigt på genanvendelsesmarkedet.

GenvindingsIndustrien har tidligere (i november 2019) kommenteret på beskrivelserne af affaldsfraktionerne i form af konkrete bemærkninger til listerne "tilladt" og "forbudt" ud fra sidstnævnte tilgang. Enkelte anbefalinger er ikke medtaget, og Ministeriet opfordres til at genoverveje følgende

anbefalinger:

Madaffald:

- Æggeskaller skal på forbudt-listen
- På tilladt-listen bør stå Fisk og skaldyr *uden skal*.

Papir:

- Vi anbefalede, at bonpapir ikke fremgik af tilladt-listen. Og det gør det heller ikke længere. Nu fremgår det, at kvitteringer er tilladt. Dette bringer uklarhed og formentlig en sortering af bonpapir i papirfraktionen.

Pap:

- Æggebakker bør stå på forbudt-listen.

Hård plast

- Rør fra VVS installationer bør tilføjes forbudt-listen.

Både for hård og blød plast

- Bionedbrydeligt plast skal på forbudt-listen

Med venlig hilsen

Lisbet Hagelund
Sekretariatschef

Miljø og Fødevareministeriet

mfvm@mfvm

Att: nifol@mfvm.dk

Miljøstyrelsen

mst@mst.dk

Odense, den 1. oktober 2020

Høringssvar vedrørende bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om affaldsdatasystemet

HJHansen Genvindingsindustri A/S har med stor interesse læst udkastene til bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om affaldsdatasystem. Samtidig giver dette også HJHansen en enestående mulighed for at have en stemme i den vigtige proces mod en ambitiøs køreplan for affaldshåndtering i Danmark.

HJHansen har primært bemærkninger til kapitel 6 i bekendtgørelse om affald.

| Vedrørende §20-30

- | Generelt er tab af ressourcer i processen et vitalt område, idet størst mulig genvinding ønskes. HJHansen er derfor absolut tilhænger af høj genvinding, da det er grundstenen i hele genvindingsbranchen. Dog bør det sikres, at kravene bliver funderet i realistiske genvindingsmål. Samtidig skal det tilstræbes at dokumentation herfor, er af enkel og overskuelig karakter for at undgå en større administrativ byrde. Således kunne en årlig overordnet tilbagemelding om genvinding være en mulighed. Denne kunne så revideres bagudrettet på baggrund af faktuelle udbytter fra aftagere via kontrakter.

Yderligere drøftelser

HJHansen Genvindingsindustri A/S deltager meget gerne i yderligere drøftelser og uddybninger af ovenstående kommentarer for at bidrage til et Danmark uden affald.

Med venlig hilsen

HJHansen Genvindingsindustri A/S

Miljø- og Fødevareministeriet

Departementet
Slotsholmsgade
1216 København K.

Høringssvar sendt til mfvm@mfvm.dk og nifol@mfvm.dk med journalnummer 2019-6081.

1. oktober 2020

Høring over udkast til bekendtgørelse om affald og bekendtgørelse om Affaldsdatasystemet

HORESTA har fået kendskab til ovennævnte høring om ændring af affaldsbekendtgørelsen den 2. september 2020.

HORESTA er overordnet glad for, at affaldsbekendtgørelsen revideres og forbedres, da vi mener, at en revidering af affaldsbekendtgørelsen kan sikre en mere hensigtsmæssig affaldsindsamling og genanvendelse.

Brancheorganisationen har længe arbejdet for et affaldssystem, som er mere ensrettet, målrettet erhvervslivets behov, og hvor det skal kunne betale sig at sortere sit affald.

Nemmere at sortere

Det skal være nemt at sortere og komme af med sit affald. Løsningerne skal kunne fungere i dagligdagen både for store og små virksomheder og for deres personale og gæster. Nærværende udkast til bekendtgørelse bidrager til at gøre det nemmere.

Reglerne er blevet mere enkle, hvor de eksisterende regler med tiden er blevet sværere at gennemskue både for store, men især mindre virksomheder.

Mere ens affaldssortering i hele landet

Virksomheder, branchens ansatte og turister har behov for mere ens regler og procedure, hvilket imødekommes med de foreslåede forbedringer.

En lystsejler, cykelturist eller hotelgæst kender ikke kommunegrænser. Hvis turisterne skal bidrage til en øget sortering og genanvendelse kræver det, at de finder samme affaldsløsning om de er i Hvide Sande, på Mors eller midt i København. Hvis det er for kompliceret eller for forskelligt, er der fare for, at de opgiver, og alt affald havner i restaffald eller sorteres forkert.

Turistbranchen er kendt for at have stor rotation blandt virksomhedens medarbejdere med en masse ufaglært og sæsonbestemt arbejdskraft. Ligeledes beskæftiger branchen en masse med andre nationaliteter, sprog og kulturer. Hver gang nyt personale skal sætte sig ind i nye systemer og løsninger, er der en risiko for at sorteringen ikke fungerer optimalt. En kok som er på Bornholm om sommeren og i København om vinteren eller en rengøringsdame, som både har job i København og Hvidovre bør kunne sortere sit affald på samme måde.

Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

Mange af vores medlemsvirksomheder er kæder – både nationale og internationale – som er i forskellige kommuner og lande. Det kræver ekstra arbejde for dem at undersøge og tilpasse deres løsning til hver enkelt kommune, hvor de har virksomheder. Det nye udkast til bekendtgørelse gør det muligt for et hovedkontor, brancheorganisationer eller rådgivningsvirksomhed at finde en løsning, som fungerer i hele landet, så de ikke skal tilpasses til hver kommune.

Det er ligeledes rigtig fint, at "restaffald" bruges i stedet for dagrenovation, da det er lettere at forstå for alle.

Overgangsfase med kombineret indsamling

Det giver mening, at der er en overgang med kombineret indsamling af fx MGP (Metal, Glas og Plast), så medlemsvirksomheder og virksomheder, som håndterer affald, kan nå at tilpasse systemet. Men det er samtidig godt, at der er en frist, og at det ikke gælder for alt affald, så vi sikre, at genanvendelsesprocenten højnes hurtigere.

Guide til erhvervsaffald

Der er udarbejdet en rigtig fin vejledning til husholdningsaffald, hvor mange elementer kan bruges for erhvervsvirksomheder, men HORESTA foreslår, at der udarbejdes en guide til erhvervsaffald, da trods alt er forskel på disse.

En guide vil gøre det nemmere for virksomhederne at oprette og tilpasse deres affaldssortering og vil også kunne bruges af kommunerne i forbindelse med deres tilsyn. Vi oplever, at der er stor forskel på kommunernes tilsyn både internt i kommunerne og fra kommune til kommune.

Det skal gøres mere tydeligt, hvad kommuner kan (og ikke kan) gøre i forbindelse med deres affaldstilsyn, hvor nogle kommuner har misforstået deres rolle og blander tilsyn og rådgivning sammen, hvilket skaber forvirring hos vores medlemmer.

I guiden kan også beskrives og gives eksempler på, hvordan små erhvervsdrivende kan oprette dele ordninger eller samarbejde med husstande fx i storbyer.

Ligeledes ønsker vi, at de udviklede piktogrammer og den foreslået guide oversættes til engelsk af hensyn til udenlandske erhvervsdrivende, de mange engelsksprogede ansatte i vores branche og af hensyn til udenlandske turister, som også skal og gerne vil bidrage til at sortere.

Brug af kommunal indsamling

HORESTA ønsker ligeledes, at mindre erhvervsdrivende får muligheder for at bruge dele af den kommunale affaldsordning, hvis det giver økonomisk og praktisk mening.

I mange tilfælde kommer kommunen og henter affald i nærområder, hvorefter forskellige private affaldstransportører kommer og henter samme type affald i samme område, hvilket giver trafikale gener, støj og udleder mere CO₂ end nødvendigt.

Økonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsen har d. 12. august 2020 vurderet, at de samlede administrative konsekvenser for erhvervslivet er under 4 mio. kr. årligt, hvorfor de ikke kvantificeres nærmere. Vi savner en baggrund for disse beregninger. Alt andet lige koster det tid, penge og plads – og uddannelse – at sortere sit affald i en travl hverdag.

**Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet**

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

Det skal kunne betale sig at sortere sit affald. De steder, hvor der er et økonomisk incitament og hvor man ligefrem kan sælge sit affald, går det meget bedre.

Vi vil gerne understrege, at turistbranchen allerede er hårdt ramt af gebyrer og afgifter, som bidrager til et meget højt prisniveau og ringere konkurrenceevne. Så det handler ikke om at sætte gebyret for restaffald yderligere op, men om at gøre det mere økonomisk lukrativt at sortere sit affald, så det både kommer miljøet og erhvervet selv til gode.

Hvis I har nogle spørgsmål til ovenstående er I velkommen til at vende tilbage til mig på holt@horesta.dk.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Mikal Holt Jensen".

Mikal Holt Jensen
Miljøchef
HORESTA

**Hotel • Restaurant
& Turisterhvervet**

Vodroffsvej 32
1900 Frederiksberg C

Tel +45 35 24 80 80
Fax +45 35 24 80 88

www.horesta.dk
horesta@horesta.dk

cvr.nr. 17 01 48 11

Affaldsbekendtgørelsens revision 2020

Horsens Kommune har nedenfor anført høringssvar til affaldsbekendtgørelsens revision og nederst til de to vejledninger.

Vi anerkender og roser den ambitiøse retning, der nu lægges for dagen. Vi bakker meget gerne op om endnu højere genanvendelsesmål og øget standardisering. Vi har nået knap 60 % genanvendelse af husholdningsaffaldet på få år, så vi mener jo, at vi i forvejen er stærkt understøttende regeringens nye udmeldinger på affaldsområdet!

Indledningsvist er vi fortsat ærgerlige over, at vi ikke kan fortsætte vores MGP (metal, glas, plast) -indsamlingsordning. Vi mener at kunne dokumentere en stort set lige så høj genanvendelsesprocent for det indsamlede her, som hvis det var kildesorteret. Og ligeledes kan vi påvise en stor stigning i mængderne indsamlet kontra da vi indsamlede i kuber (glas). Det er endvidere forbundet med en stor økonomisk udgift at skulle indkøbe flere beholdere og indsamle beholderne oftere. Ligeledes forbundet med stor økonomisk udgift at anlægge flere nedgravede affaldsstationer, ligesom det kan blive svært at finde arealer i byrummet til det. Ved MGP-løsningen havde teknologien i eftersorteringen løst dette, ligesom teknologiudviklingen løbende havde kunne optimeret genanvendelsen.

Indledningsvist vil vi også bemærke, at Horsens Kommune vil få meget svært ved at nå at få de forskellige indsamlingsordninger på plads inden for de angivne tidsfrister, da vi er bundet af vores nuværende indsamlings- og afsætningskontrakter, og da det tager lang tid at planlægge og udrulle så store ændringer. De væsentlige kontrakter udløber i 2022, og selvom der er to år til, kan vi grundet udbudsregler, leveringstider og udrulning ikke have et færdigt, nyt affaldssystem på plads i 2022. Dette gælder fx også indførelsen af fælles piktogrammer, som jo er afhængig af udrulningen af de nye beholdere. Når vi skal ændre vores system så markant, som at gå væk fra MGP ordningen, så kræver det en holistisk tilgang, dvs. at vi laver én stor ændring på én gang, når alle nye ordninger skal udrulles. Det vil være forbundet med store økonomiske omkostninger at lave korte, midlertidige løsninger, og det vil være forbundet med en kommunikativ svær opgave at forklare borgerne om de drypvise ændringer.

Konkrete bemærkninger og rettelssesønsker:

Kapitel 2 – Definitioner

Det er uhensigtsmæssigt, at man tillader at blande emner fra dagrenovationen (som kan have indeholdt madvarer, og være uhygiejnisk, og have særlige eksportudfordringer) – med emner fra storskrald, der som udgangspunkt ikke er uhygiejniske.

§3 tidl. 13 Dagrenovation: Det er uhensigtsmæssigt, at man nedlægger definitionen af Dagrenovation. Det kunne defineres som "Dagrenovation: gruppe af affald, som løbende frembringes i private husholdninger, som kan være uhygiejnisk og letfordærveligt. Dagrenovation opdeles i fraktioner som indsamles (særsomt) til nyttiggørelse såsom madaffald, pap-, plast-, glas og metalemballageaffald og restaffald.

Yderligere forslag til ændringer:

Definition Storskrald: Gruppe af affald, som lejlighedsvist frembringes i private husholdninger og som ikke er omfattet af dagrenovation. Storskrald opdeles i fraktioner, der indsamles særskilt på genbrugspladser i form af eksempelvis møbler, elektriske apparater, tøj, pap, jern eller som kombineret indsamling i Storskraldsordninger.

Bygningsaffald: Gruppe af affald som fremkommer ved byggeaktiviteter. Bygningsaffald opdeles i fraktioner, der indsamles særskilt på genbrugspladser i form af eksempelvis,

mursten, beton, træ, gips, PVC-byggematerialer, vinduer, eller som kombineret indsamling i storskraldsordninger.

I kapitel 2 "Definitioner" mangler en definition af imprægneret træ se §47 stk. 2.

Tekstiler

§28: Der mangler henvisning til og beskrivelse af fraktionen i bilag 6 (jf. § 43).

Det kan således være vanskeligt at definere fraktionen. Er det:

- Alle "tekstiler"
- Brugbart tøj"
- Sko
- Læder
- Kunststof (er en fleece-trøje = plast eller tekstil)
- En olieklud eller er det farligt affald?

Generelt spørgsmål til at det skal være en henteordninger:

At opfatte tekstiler til genanvendelse som en del af "dagrenovationen" er ikke hensigtsmæssigt. Det er mere som noget, der lejlighedsvist fremkommer (ved oprydning, sæsonskift og lign.) Derfor vil være "overkill" at have særskilt fast materiel til det. Ligeledes kan det ved øer under 200 indbyggere være problematisk at ændre i eksisterende sække løsninger. For at imødekomme bl.a. disse udfordringer opfordres til at ændre ordlyden fra "beholdere" til "opsamlingsmateriel" i §44.

Det vil være rart at få præciseret, at kravet om en henteordning godt kan være en del af en (tilkalde) storskraldsordning? Det kunne være på områderne metal (som er storskrald) og glas (som er storskrald – og egnet til genbrug(!) fremfor genanvendelse).

Øvrige bemærkninger til tekstiler:

-
- Udlevering af mindre sække med tryk på kan være et alternativ til at skulle have ekstra materiel ud til husstandene
 - Tekstilaffald genereres ofte ved større oprydning og vil for det meste kræve store sække.
 - Svært at finde afsætningskanal til tekstil – derfor må det forventes, at der i perioder ikke er et marked for afsætningen, hvilket betyder at tekstilaffaldet alligevel skal sendes til forbrænding
 - Markedet har brug for, at tekstil bliver sorteret mere op (fx i syntetiske tekstiler osv.), men det kan blive svært, når kommunerne ikke selv må have sorteringsanlæg.

Afsætning af separat indsamlet affald:

Ok - at afsætte separat indsamlede affaldsfraktioner af:

Mad

Pap

Papir

Metal

Drikkevarekartoner (antages)

Tekstiler (*lige nu er der ikke et marked for tekstiler – kun brugbart tøj*)

Restaffald

Farligt affald

Problematisk at afsætte separat indsamlede affaldsfraktioner af:

Plast er ikke en homogen masse. At kalde det for særskilt indsamling er en tilnærmelse i forhold til genanvendeligheden.

I beskrivelsen i bilag 6 står der: affaldet der "overvejende er plast" – industrien vil sikkert foretrække, at sammensatte emner ikke er omfattet – og at man til gengæld kan acceptere at der er etiketter og lign.

Tilsyneladende mulighed for at separere hård og blød plast – kan blød plast indsamles med pap og papir? Det vil derfor give mening i bekendtgørelsen at tale om plast som hård og blød plast – og lade det være op til kommunerne, om de vil separere det.

I dag er plastgenanvendelsen vanskelig, da der er mange forskellige polymerer, som skal udsorteres selvom der blot er tale om emballager (PET, PP, PE-HD).

Når der åbnes for alt plast får vi mange flere emner: a) Størrelsesmæssigt (små storskrald) og b) kvalitetsmæssigt: gamle emner af mørnet plast, i modsætning til nyt fødevareplast – og nye polymerer (ABS, PVC, EPS, PS) – og risiko for sammensatte produkter (sammensat forskellige typer plast).

Generelt i § 22-25 er ordet "emballage" slettet. Dette vanskeliggør afsætning og sortering ifm. pap, glas, metal og plast.

Eksempelvis; Glas – hvis det ikke kun er glasemballage, kan det være svært at holde fraktionen fri for små storskrald såsom indbo (vaser, spejl, glaslåger/-hylder, ildfaste fade) som det er intentionen jf. bilag 6. Her accepteres almindelige drikkeglas. Man kan dog stille spørgsmålstegn ved, om der er et stort volumen i drikkeglas, medmindre de tiltrækker de uønskede glastyper.

Kombineret indsamling

Generelt står der i affaldsrammedirektivet at kombineret indsamling er ok, hvis det ikke forringer kvaliteten, og hvis det er økonomisk forsvareligt mv. Umiddelbart vil det give mening at bevare disse frihedsgrader, fremfor at bekendtgørelsen skal begrænse mulighederne, som det sker i §§ 37-42.

Som minimum bør der være mulighed for at søge om dispensation – (til eksempelvis papir og tekstiler, plastfolie og tekstiler).

Reel, høj genanvendelse

Det går igen for flere fraktioner – og kommer til i praksis nok til at gælde for alle fraktioner vi afsætter – at "*Kommunalbestyrelsen skal sikre en høj reel genanvendelse af det indsamlede*".

Høj = Kan både henvise til mængde og kvalitet. Men brugt i denne sammenhæng belønnes det ikke at afsætte til en behandler, der udnytter affaldet bedre miljømæssigt end en anden. For det er jo acceptabelt, hvis blot genanvendelsen mht. vægt og/eller volumen er "høj".

Et forslag kunne derfor være at ændre formuleringen til: *Kommunalbestyrelsen skal sikre en mængdemæssigt høj og miljømæssigt højværdig genanvendelse.*

Et grundlæggende spørgsmål kunne være, hvorfor det er kommunerne, der skal stå på mål for at sikre en høj reel genanvendelse. Det må i høj grad skulle være aftagerne og deres kunder, der skal forpligtes også.

Bestemt genanvendelsesprocent på indsamlet plastaffald

Som kommune er det svært at styre, om borgerne putter alt plast i beholderen, hvis det reelt ikke kan genanvendes. Men da kommunerne ikke selv bestemmer, hvad der skal indsamles, fordi det ligger fast i Bilag 6 og ensretningen af affaldsfraktioner, så kan man godt spørge, om det kan være en kommunal opgave at sikre 60%.

Det er endvidere svært at vurdere om genanvendelsesprocenten på 60% er realistisk for kommunalt indsamlet affald: Nationale tiltag med øget krav om pant på plastflasker flytter

noget af det bedste (mest ensartede, let rengørbare) plast væk fra den kommunale ordning til pantordningen. Producentansvar på emballager kan flytte mere væk? Tilbageordningsordninger kan også fjerne noget af det bedste, hvilket betyder at kommunerne står tilbage med de dårlige kvaliteter (som ingen vil kendes ved)...

Det kan være en fordyrende faktor, hvis hver enkelt kommune skal have dokumentation for egne mængders reelle genanvendelse. Det bør derfor være en mulighed for at benytte generelle tal for anlægget.

Høj reel genanvendelse. Når der indsamles meget brede affaldsfraktioner (og ikke kun emballager) vil noget være af høj kvalitet, og andet i mindre høj kvalitet. Hvor meget skal kommunerne betale for at få rengjort, udsorteret mv. affald af høj kvalitet til højkvalitets produkter (eksempelvis fødevareplast til fødevarer og byggeplast til byggevarer)?

§32 indsamlingsordning for storskrald

Der mangler definition af hvad der er storskrald.

Haveaffald

§ 29: Det er uklart hvad der menes med §29. Skal indsamlingsordningen for haveaffald tilrettelægges som en henteordning eller er der tale om en bringeordning, eller må kommunen selv vælge?

§ 48: Hvorfor skal kommunalbestyrelsen jf. §48 kunne bestemme, at det er tilladt for gartnerier, ansvarlige for naturplejeaktiviteter m.v. at afbrænde eget haveaffald, parkaffald og haveaffaldslignende affald af på lokaliteten, hvor affaldet er frembragt, når vi skal indsamle og genanvende så meget haveaffald som muligt. Det er jo ikke længere tilladt for borgere og grundejere at afbrænde haveaffald af i perioden 1. december til 1. marts (gælder dog ikke i byzone og i sommerhusområder). Haveaffaldet tiltænkes fra Miljøstyrelsens side i stedet central- eller hjemmekomposteret. Ovenstående afsnit vedrørende afbrænding af haveaffaldslignende affald fra virksomheder foreslås på baggrund af ovenstående slettet.

Affald fra virksomheder

§ 59: Det er uklart hvad "Husholdningslignende affald" fra virksomheder er (§59 stk. 2). Står dog defineret i kapitel 2 under pkt. 27 som "Affald, som er frembragt af virksomheder og som i sammensætning svarer til affald fra private husholdninger".

Kan husholdningslignende genanvendeligt affald kun stamme fra virksomheder beliggende i ejendomme med både husholdninger og virksomheder jf. §11 i Affaldsaktørbekendtgørelsen, eller kan husholdningslignende genanvendeligt affald også produceres af andre virksomheder end førnævnte, så kommunen også kan/må etablere indsamlingsordninger for disse?

§ 8: I §8 stk. 3 står at kommunalbestyrelsen ikke må etablere ordninger for eller tilbyde indsamling af kildesorteret erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra virksomheder, jf. dog §10, stk. 1, og §11. Men hvor går grænsen mellem husholdningslignende affald fra virksomheder og kildesorteret erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra virksomheder,

Herunder uddrag fra Affaldsaktørbekendtgørelsen.

Tilbud om kommunal indsamling af kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald i blandede bolig- og erhvervsjendomme

§ 11. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde virksomheder i kommunen, som er beliggende i ejendomme med både husholdninger og virksomheder, at de omfattes af den eller de ordninger for kildesorteret genanvendeligt affald, som kommunen har etableret for husholdningerne.

Stk. 2. Stk. 1 finder kun anvendelse, hvor kommunalbestyrelsen i sit regulativ for husholdningsaffald har fastsat en indsamlingsordning organiseret som en henteordning for det genanvendelige affald.

Kapitel 4

Kommunale affaldsordninger og anvisningspligt

§ 8. Kommunalbestyrelsen skal etablere ordninger for affald, jf. bekendtgørelse om affald, herunder jord, som er affald, produceret af husholdninger og virksomheder i kommunen, jf. dog stk. 2 og 3 og § 10. Ordningerne skal fremgå af henholdsvis regulativet for husholdningsaffald, regulativet for erhvervsaffald og regulativet for jord, som er affald, jf. § 3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for eksplosivt affald.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen må ikke etablere ordninger for eller tilbyde indsamling af kildesorteret erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra virksomheder, jf. dog § 10, stk. 1, og § 11. Kommunalbestyrelsen kan dog fortsat lade kildesorteret erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse fra kommunens egne institutioner og virksomheder være omfattet af ordninger for affald egnet til materialenyttiggørelse.

Det er uklart hvad "Andet affald, der er egnet til materialenyttiggørelse" er jf. §59 stk. 3 pkt. 12.

Hvilke konsekvenser får §61 pkt. 2 eksempelvis for DAKA's modtagefaciliteter og indsamlingssystem. Kan det give problemer for virksomhedernes sortering og den efterfølgende behandling af affaldet hos modtageanlæg for madaffald?

Byggeaffald

Kommunalbestyrelsen skal jf. §72 tildele byggeanmeldelsen et unikt løbenummer senest to uger efter anmeldelsen er indgivet, og underretter bygherren herom. Kan det komme til at volde problemer i de tilfælde kommunalbestyrelsen jf. §69 stk. 2 skal tilbyde bygherren at indgive anmeldelsen skriftligt, og dermed ikke via den digitale selvbetjening? Systemet skal være forberedt til at kunne generere en papirversion med løbenummer.

Det fremgår af §75, at affaldsmodtageren senest 4 uger efter, at affaldsmodtageren har modtaget hele affaldsmængden, skal indberette digitalt til kommunen. Det kræver eventuelt et fælles nationalt system. Vores deponeringsanlæg vil sandsynligvis også være underlagt reglerne om indberetning af deponeringsegnet byggeaffald digitalt til kommunalbestyrelsen, selvom vi i dag ikke modtager deponeringsegnet byggeaffald fra andre kommuner end fra vores egen kommune?

System til dette skal være implementeret fra 1. januar 2021, hvor Affaldsbekendtgørelsen træder i kraft. Det er en kort frist, som med rimelighed kan forlænges med ½ år til 1. juli 2021.

Endvidere bør det præciseres i Affaldsbekendtgørelsens §75, at indberetningspligten ikke gælder for genbrugspladser, hvis det er Miljøstyrelsens hensigt med bekendtgørelsen?

I bilag 7 foreslås yderligere følgende punkter tilføjet listen over hvilke oplysninger der som minimum skal angives i anmeldelsen:

- Navn og adresse på den, som har udført anmeldelsen
- Navn, adresse og CVR-nr. på entreprenør/underentreprenør
- De forventede affaldsmængder og typer- for det samlede projekt fordelt på EAK-koder underopdelt i affaldsfraktioner med reference til eventuelle prøvenumre i kortlægningsrapport.
- Et afsnit med "Direkte genbrugelige materialer" (disse materialer ikke er omfattet af affaldsbegrebet, men oplysningerne er gode at have ifm. vurderingen af, om der er redegjort for alt bygningsaffaldet i projektet).
- Oplysninger om fuldmagt i de tilfælde, at bygherre overgiver ansvaret for anmeldelsen til 3 part.

Kommentarer til vejledningerne

Reference til regulativerne, som findes i affaldsaktørbekendtgørelsen, mangler.

2.1 Renhedskriterie

Kun krav om "skrabe" emballage tom for fødevarer. "Skylle" eller "rengjort" bliver ikke nævnt. Der kan blive et hygiejneproblem, arbejdsmiljøproblem eller lugtproblem i afsætningsleddet. Se kommentar nedenfor om poser under 2.3.

2.3 med/uden pose – tørt affald

Hvis der kun er krav om at skrabe emballagerne rene, så bliver det andet affald også uhygiejnisk, og man må kunne stille krav til industrien om at kunne sprætte poser op. Se kommentar til 2.1.

Det er en fejl at kalde metal, glas og papir + mælkekartoner for tørt affald.

Beskrivelsen af vådt / tørt affald er misforstået. Metal, glas og papir som kun er skrabet fri for rester, er ikke tørt affald. Hvis det er skyllet, er det ikke tørt affald. Papir, pap (og folie) er/skal være tørt for optimal genanvendelse.

3.1 Madaffald

Indledning mangler hensynet til anlæggenes proces (og ikke kun hensyn til landbrugsjord).

3.2 Papir

Det er u hensigtsmæssigt, at paperback bøger ikke er på tilladt listen. Kan styrelsen endvidere begrunde, hvorfor PFOS stoffer optræder ved eksempel?

3.4 Plastaffald

Hvorfor er ikke PVC med? Kan industrien ikke udsortere det? Og på nej tak listen kunne det være relevant med ledninger (under PVC).

3.7 drikkevarekartoner

Hvad med plast låg?

Affaldsatabekendtgørelsen

Ingen kommentarer til Affaldsatabekendtgørelsen.

Høringssvar vedr. Affaldsbekendtgørelsen

Høringssvaret er afgivet med forbehold for Kommunalbestyrelsens efterfølgende behandling og godkendelse den 27. oktober 2020.

Generelt

Affaldsbekendtgørelsen indeholder rigtig gode intentioner mht. udbredelse, ensretning og optimering af sortering samt ensretning af mærkning af materiel med piktogrammer.

De relativt korte tidsfrister for implementering af samtlige fraktioner gør det desværre meget svært/umuligt rent praktisk at nå at implementere nye ordninger/fraktioner inden fristerne.

Når hovedformålet bl.a. er at opnå ensartet sortering og kvalitet i fraktionerne på tværs af landet, samt høj reel genanvendelse og bedre vilkår for branchens etablering/drift af relevante behandlingsanlæg til dette formål, er det ærgerligt, at fristerne i Affaldsbekendtgørelsen er så korte, at der ej heller er tilstrækkelig tid til netop gå i dialog/samarbejde med øvrige/nærmeste kommuner/affaldsselskab om fx ensretning af brugen af særskilte fraktioner hhv. eventuelle kombinerede fraktioner.

Kommunerne er desuden afhængige af, at der er aftagere til fraktionerne, og at aftagerne kan sikre en høj reel genanvendelse til en fornuftig pris.

Vedr. § 25, stk. 3: Kommunalbestyrelsen skal sikre mindst 60 % reel genanvendelse af det indsamlede plastaffald.

Kommunerne er afhængige af, at behandlingsanlæggene kan opfylde dette minimumskrav, og at de kan gøre det til en fornuftig pris. Hvem sørger for at sikre, at det er muligt for Kommunalbestyrelsen at opfylde dette minimumskrav?

Vedr. § 26, stk. 1: Kommunalbestyrelsen skal 1. juli 2021 etablere henteordning for mad- og drikkekartonaffald.

Det er desværre meget svært/umuligt rent praktisk at nå at implementere en ny ordning/fraktion inden fristen. Der skal være tid for kommunerne til at indsamle erfaring, vurdere, udtænke/designe en fornuftig affaldsløsning, politisk godkendelse, udbud/indkøb/mærkning/distribution af materiel, udbyde indsamling eller selv købe skraldebil og ansætte mandskab, udbyde afsætning, udarbejde informationsmaterialer og kommunikere til borgerne. Fx kan indkøb af skraldebil tage 1 – 2 år.

Kommunerne er desuden afhængige af, at der er aftagere, der kan håndtere denne fraktion og sørge for tilstrækkelig grad af reel genanvendelse, og at det kan ske til en fornuftig pris. Hvem sørger for at sikre dette?

Vedr. § 27, stk. 1: Kommunalbestyrelsen skal 1. juli 2021 etablere henteordning for farligt affald, herunder småt elektronik og batterier.

Det er desværre meget svært/umuligt rent praktisk at nå at implementere en ny ordning af samme årsager som nævnt under bemærkningen vedr. § 26, stk. 1.

Vedr. § 28, stk. 1: Kommunalbestyrelsen skal 1. januar 2022 etablere henteordning for tekstilaffald.

Fristen ville måske have været realistisk, hvis alle kriterier og retningslinjer forelå p.t. Men jf. Vejledning om indsamling af husholdningsaffald, kap. 1.2, er det under faglig afklaring i løbet af 2020-2021, hvordan indsamling og sortering af tekstiler bedst kan håndteres. Da Vejledning om

sortering af husholdningsaffald og Vejledning om indsamling af husholdningsaffald først i løbet af 2021 bliver opdateret til at omfatte tekstiler, bliver det formentlig meget svært/umuligt rent praktisk at nå at implementere en ny ordning af samme årsager som nævnt under bemærkningen vedr. § 26, stk. 1.

Kommunerne er desuden afhængige af, at der er aftagere, der kan håndtere denne fraktion og sørge for tilstrækkelig grad af reel genanvendelse, og at det kan ske til en fornuftig pris. Hvem sørger for at sikre dette?

Vedr. §§ 37, 38, 39, 40 og 41: Kommunalbestyrelsen kan etablere kombineret indsamling af de angivne fraktioner.

Når formålet er ensretning og mere genanvendelse, jf. Vejledning om sortering af husholdningsaffald kap. 1.1 og 1.4, undrer vi os over muligheden for kombinerede fraktioner, da der så alligevel ikke bliver ensretning af sorteringen på tværs af kommuner, ligesom signalværdien over for borgerne kan være uheldig, hvis det bliver tilladt at blande nogle fraktioner. Det er desuden vores opfattelse, at man ved sammenblanding af fraktioner forringer kvaliteten af affaldet og muligheden for genanvendelse og dermed også forringer økonomien, da det for kommunen koster mere eller giver lavere indtægt at komme af med blandede fraktioner end rene fraktioner. Kvaliteten efter sammenblanding vil dermed formentlig gøre det svært at opnå det fulde potentiale for genanvendelse og give en dårligere pris, end hvis fraktionerne havde været adskilt.

Af hensyn til afsætning, genanvendelse og signalværdi over for borgerne må det være en fordel med særskilt indsamling uden kombinationer. Det samme må gøre sig gældende for modtageanlæg/genanvendelsessektor mht. stordriftfordele og kvalitet i sorteringen, således at de får bedste vilkår for at etablere/optimere anlæg/behandlingsmuligheder for at opnå højest mulige genanvendelse til en positiv pris, jf. Vejledning om indsamling af husholdningsaffald, Kap. 2.3, og Vejledning om sortering af husholdningsaffald, Kap. 1.3.

Hvis der absolut skal tillades kombinerede fraktioner, kunne det evt. være en fordel med blot én kombinationsmulighed pr. fraktion.

Vedr. § 45, stk. 1 samt § 81: Kommunalbestyrelsen skal mærke beholdere med de relevante piktogrammer inden 1. januar 2022.

Det kan blive svært at nå at mærke eksisterende ibrugtaget materiel, da det er en tidskrævende opgave, som samtidig er afhængig af rette temperatur og luftfugtighed for at kunne udføres.

Vedr. § 59, stk. 2: Affaldsproducerende virksomheder skal sortere deres husholdningslignende affald i overensstemmelse med sorteringskriterierne i bilag 6 og mærke beholderne med de relevante piktogrammer.

For at øge genanvendelsen af husholdningslignende affald fra virksomheder kunne det være en fordel, hvis kommunerne måtte tilbyde virksomhederne, mod gebyr, at deltage i de kommunale henteordninger for så vidt angår den husholdningslignende del af virksomhedernes genanvendelige affald. Vi får jævnligt henvendelser fra primært mindre virksomheder, der ønsker at blive tilmeldt de kommunale indsamlingsordninger for genanvendeligt affald, som fx plast, papir, glas, metal, pap og madaffald. Der kunne være et vist potentiale i at få indsamlet større mængder af virksomhedernes genanvendelige affald, der ikke frasorteres i dag, fx fordi både små og store virksomheder i en del tilfælde mener, at de enten ikke har de affaldsfraktioner eller har så lille mængde, at det ikke kan betale sig for dem at bruge tid og ressourcer på at sortere det og derfor i stedet smider de genanvendelige fraktioner ud med restaffaldet til forbrænding.

Vedr. § 67, generelt.

Man burde overveje at stille som krav, at screening og kortlægning skulle foretages af akkrediterede firmaer/prøvetagere. Nogle nedrivere, der udfører opgaven for private borgere, der ikke tidligere har prøvet at nedrive eller renovere et hus, kan "overse" at måle alle relevante steder i bygningen, ligesom nogle nedrivere foreslår bygherre selv at fjerne de farlige fraktioner og køre dem ned på genbrugspladser, inden de går i gang med screening og kortlægning, hvorved de kan få et billigere tilbud fra nedriveren. Som ikke-professionel risikerer borgeren at foretage afmontering/nedrivning uden kendskab til eventuelle farlige materialer og uden at overholde forskrifter for nedrivning og bortskaffelse, med risiko for skade på sundhed og miljø.

Høringssvar vedr. Affaldsdatabekendtgørelsen

Høringssvaret er afgivet med forbehold for Kommunalbestyrelsens efterfølgende behandling og godkendelse den 27. oktober 2020.

Ingen bemærkninger til udkastet.

Til:
mfvm@mfvm.dk
cc: nifol@mfvm.dk
journalnummer 2019-6081

IDAS høringssvar til Ny affaldsbekendtgørelse.

29. september 2020

I IDA har vi set frem til den danske implementering af affaldsrammedirektivet og opfølgning på den politiske aftale om Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi, og vi er langt hen ad vejen meget positive overfor det, der er sendt i høring.

Overordnet kommentar:

Helt overordnet er det i IDAs optik vanskeligt at kommentere på en affaldsbekendtgørelse uden at kunne linke den til en meget bredere og grundlæggende strategi for en omstilling til cirkulær  konomi. At se på affaldshåndtering isoleret, bliver en drøftelse af antal fraktioner der skal sorteres. Vi mangler derfor at kunne se denne affaldsbekendtgørelse i en sammenhæng med andre initiativer. Står bekendtgørelsen alene, fremstår den utrolig mangelfuld. Derfor ville det være yderst relevant, hvis denne bekendtgørelse var sendt i høring sammen med en ny national affaldsplan. At fokusere på indsamling af affald uden at drøfte fx krav til design og en strategi for etablering af de nødvendige genanvendelsesl sninger, er i vores optik yderst vanskeligt. Det er vigtigt at holde sig for øje, at det ikke er affaldssorteringen der er målet i sig selv, men hvad der sker med affaldet og kvaliteten i genanvendelsen der er det interessante. Vi skal holde os målet for øje, og målet er, at vi via genanvendelse kan erstatte udvinding og oparbejdelse af nye ressourcer. Når denne bekendtgørelse står alene, bliver der et blindt fokus på sortering. Vi mangler helheden.

At den nationale affaldsplan er blevet udskudt flere gange – og endnu ikke er kommet i høring, betyder, at det bliver så godt som umuligt at nå de mål der er sat fra EU's side. Og dette er dybt utilfredsstillende. Det er i

IDA er teknologiens stemme nr. 1 – en forening for viden, netværk og interessevaretagelse.

Vores 125.000 medlemmer med tekniske, naturvidenskabelige og it-uddannelser arbejder for at skabe vækst og job samtidig med, at vi f r l st store samfundsudfordringer.

IDAs optik beklageligt, at trods EU's klare retningslinjer, så har Danmark hængt i bremsen, og de nationale tiltag kommer alt for sent ift. den kommunale virkelighed, hvor en lokal affaldsplan skal i høring og der er udbud og kontrakter at tage hensyn til.

Når det er sagt, finder vi mange af tiltagene i bekendtgørelsen yderst positive, og mener, at det er et rigtigt og godt skridt fremad. Det er positivt, at når der laves retningslinjer for affaldssortering, er det i anerkendelse af, at sorteringen betyder noget for affaldets videre liv som ressource. Og det fremmer genanvendelsen og mulighederne for gode forretningsmodeller, at der i fremtiden bliver indsamlet mere ensartet og større volumen.

I det nedenstående har vi valgt at kommentere nærmere på fire elementer i bekendtgørelsen:

1. muligheden for kombineret indsamling,
2. krav om reel genanvendelse,
3. indsamling af madaffald og
4. tilbagetagsordninger.

I vores afsluttende kommentar kommer vi blandt andet med vores ønsker til en national affaldsstrategi.

Kombineret indsamling

De mange kombinationsmuligheder der stadig gives mulighed for, stiller store krav til dokumentationen af den efterfølgende genanvendelse. Det er afgørende, at de kombinationsmuligheder der anvendes, ikke komplicerer den efterfølgende genanvendelse og dermed går på kompromis med den efterfølgende kvalitet i genanvendelsen. Dertil kommer, at den ønskede ensretning på tværs af kommunegrænser nødvendigvis må blive udfordret, når kommuner kan benytte sig af: 1) papir/pap, 2) metal/glas, 3) metal/plast, 4) plast/mad- og drikkekartoner og 5) plast/mad- og drikkekartoner/metal.

I IDA mener vi, at der skal findes en balance, hvor der indsamles ensartede mængder, men stadig er incitament til teknologiudvikling, så vi i fremtiden vil se nye teknologier, der kan hjælpe med eftersortering, og i særdeleshed også teknologier der kan oparbejde ressourcerne. Vi ser gerne en udvikling, hvor lokale loops og løsninger fremmes; er der fx en lokal virksomhed der kan bruge en særlig fraktion via enten genbrug eller genanvendelse, skal dette være muligt.

Drikkekartoner bliver som noget helt nyt i Danmark, et område, hvor der skal findes de bedste løsninger, løsninger der både er praktisk mulige, og hvor der er dokumentation for at de bliver genanvendt. Det er derfor ikke underordnet, hvilke andre affaldstyper drikkekartoner blandes sammen med. Sammen med plast kan de let eftersorteres uden en kvalitetsforringelse af den videre genanvendelse, men sammen med pap kan det forringe den efterfølgende genanvendelse af pap. Det skal i vores optik være belyst tydeligt, hvilke konsekvenser det har for genanvendelsen, når fraktioner blandes.

Vi støtter en udfasning af den indsamlingsordning, hvor metal/glas/hård plast (MGP) indsamles kombineret. Vi ser allerede nu de udfordringer denne indsamling giver for den videre genanvendelse, og vi så gerne en hurtigere udfasning, men er klar over de kontraktmæssige udfordringer dette vil give nogle steder. I det hele taget er det efter vores overbevisning afgørende, at glas ikke blandes med andre fraktioner – heller ikke med metal, da dette forringer den videre glasgenanvendelse og betyder et uforholdsmæssigt stort tab af glas i den videre genanvendelse. I vores optik skal vi i Danmark have fokus på at udvikle teknologier, der kan oparbejde ressourcerne og undgå en downcycling af materialerne; det er det der i vores optik er højkvalitets genanvendelse.

Et andet eksempel er at papir og pap godt kan indsamles i samme beholder, men det er afgørende, at der er en eftersortering så de to materialetyper ikke genanvendes sammen.

I IDA er vi af den opfattelse, at dispensationer fra kravet om kildesortering/separat indsamling skal ledsages af en klar dokumentation for, at dette ikke har negative konsekvenser for oparbejdelse af ressourcen. Her mangler vi stadig at få belyst fordele og ulemper ved de forskellige kombinationsmuligheder.

Krav om reel genanvendelse

I IDA er vi tilhængere af EU-beslutningen om at der fremover måles på, hvor stor en del af affaldet, der reelt genanvendes, i stedet for – som i dag – at måle på mængden af affald, der indsamles til genanvendelse. Og vi finder det meget positivt, at dette krav også gælder for den husholdningslignende del af erhvervsaffaldet.

Dette giver dog praktiske udfordringer i forhold til dokumentation for reel genanvendelse. Her bør det nærmere belyses, af hvem og hvordan dokumentationen skal foregå i Danmark. Det er vores vurdering, at det vil kræve, at de rette myndigheder har ressourcer og kompetencer til at følge op på kontrakter, tilsyn og kontrol. På dette område kunne vi i Danmark med fordel sætte os i spidsen for at udvikle modeller, der sikrer, at kontrakten overholdes. Det kunne f.eks. være en ide, at hele kæden skal certificeres, ligesom der kunne arbejdes med branchestandarder og brug af ekstern auditering. Som modellen er nu, finder vi det ikke realistisk, at kommunerne har ressourcerne til den nødvendig opfølgning.

Derudover undrer det os, at kravet om reel genanvendelse primært fokuserer på plastaffaldet. Vi er opmærksomme på, at det er med denne fraktion, at vi de seneste år har set store udfordringer, men vi mener også, at det vil være relevant at opstille ambitiøse krav for andre fraktioner. I Danmark kunne vi således indføre krav om reel genanvendelse på alle de indsamlede fraktioner, så det ikke kun er et krav, at (senest d. 1. januar 2022) minimum 60 % af det indsamlede plastaffald reelt genanvendes. Herunder burde det synliggøres, hvilke form for genanvendelse der er tale om, er det reel downcycling – altså en differentiering inden for et genanvendelseshierarki. Dertil kommer, at det er vanskeligt at tolke, hvorvidt kravet om 60% genanvendelse af indsamlet plastaffald også omfatter det kommende producentansvar, der træder i kraft 2025.

Poser til madaffald

I IDAs optik er det altafgørende ift. de poser der indsamles madaffald i, at materialet nyttiggøres – altså genanvendes eller komposteres. Om det er en oliebaseret plastpose eller en bionedbrydelig pose. Dertil kommer, at der skal være fokus på at undgå et stort ressourcespild, fx i form af madaffald der sidder fast på poserne.

I IDA så vi gerne, at vi i Danmark sætter os i spidsen for at finde løsninger i forhold til den stigende mængde bionedbrydelige plastprodukter. I det hele taget finder vi bionedbrydelige plastprodukter problematiske. Skal bionedbrydeligt plast have en berettigelse, skal det være fordi de kan indgå i den cirkulære økonomi og genanvendes, eller på anden vis recirkuleres sammen med andet affald. Dette vil i vores optik være tekniske løsninger, som verden efterspørger.

Frivillige tilbagetagningsordninger

Det er i vores optik positivt, at det bliver nemmere for virksomheder at etablere en tilbagetagsordning. Og vi så gerne langt flere pantordninger til at understøtte denne udvikling.

I den forbindelse gør vi opmærksom på en IDA undersøgelse fra 2018, hvori det fremgår, at danskerne er åbne over for flere produkter med pant – læs mere her: <https://ida.dk/om-ida/forbrugerne-er-aabne-for-flere-typer-pantordninger>

Afsluttende bemærkninger

Hverken den politiske aftale eller en implementering af EUs ambitiøse affaldsdirektiv, får den effekt, at Danmark bliver et foregangsland inden for omstillingen til cirkulær økonomi.

Dertil kommer, at det er meget uhensigtsmæssigt at denne bekendtgørelse ikke kommer i høring sammen med en ny national affald- og ressourceplan. En plan, som har været udskudt flere gange. Denne bekendtgørelse efterlader derfor en række spørgsmål, som vi må forvente at en national affaldsplan vil svare på.

Fx er der ikke mange tiltag der fremmer genbrug. Vi er glade for, at der lægges op til at tilbagetagsordninger kan fremme genbrug. Og det er et godt skridt på vejen, at kommunerne skal sikre, at det indsamlede storskrald forberedes med henblik på genbrug, eller at der sikres en høj reel genanvendelse af storskraldet. Men dette er langt fra tilstrækkeligt, vi så gerne langt mere fokus på at fremme genbrug.

Det er vores håb, at en kommende national affaldsplan, udover fokus på genbrug, også mere generelt har en indsats der fremmer affaldsforebyggelse. Herunder muligheden for at benytte affaldsgebyret til affaldsforbyggende tiltag, ligesom vi gerne ser, at de kommunale affaldsplaner skal indeholde en strategi, der fremmer genbrug. Derudover ønsker vi os en national strategi for genanvendelse. I Danmark er vi langt bagefter andre lande, og vi mangler de anlæg der skal til for at sikre, at det indsamlede affald genanvendes. Dertil kommer, at det må forventes, at implementeringen af det udvidede producentansvar vil have en

væsentlig betydning for vores affald i fremtiden – forhåbentlig at produkter designes til genanvendelse, og at producenter vil tage deres produkter tilbage.

Selvom en ensretning på tværs af kommuner er nødvendig, skal der også arbejdes med at understøtte lokal innovation og teknologiudvikling – så EU's krav til sortering bliver minimumskriterier, men med mulighed for offentlige private partnerskaber der innoverer inden for oparbejdelse fra affald til ressource.

Med venlig hilsen
på vegne af IDA
Sine Beuse Fauerby.

Politisk chefkonsulent, cirkulær økonomi.

Sine Beuse Fauerby
sbf@ida.dk
mobil: 24984477

MILJØSTYRELSEN

Tolderlundsvej 5
5000 Odense C

1. oktober 2020

Høringssvar

Ny bekendtgørelse om affald, jf. ændringer i

§ 1 i lov nr. 61 af 28. januar 2020 og som ændret ved

§ 1 i lov nr. 808 af 9. juni 2020.

Med tilhørende vejledninger.

Ikast-Brande Kommune sender hermed et høringssvar til ny bekendtgørelse om affald med tilhørende vejledninger, udarbejdet som følge af ny klimaplan for en grøn affaldssektor.

Ikast-Brande Kommune anerkender og er positive overfor ny "klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi". Vi ser frem til at bidrage til den grønne omstilling på affaldsområdet.

Ikast-Brande Kommune påskønner endvidere, at der med den reviderede affaldsbekendtgørelse samtidig er udarbejdet vejledning for henholdsvis indsamling af husholdningsaffald og vejledning om sorteringskriterier for husholdningsaffald, ikke mindst at både bekendtgørelse og vejledning følges ad i høring.

Det er endvidere positivt at vejledningerne fremstår gennemarbejdede og at der tydeligvis arbejdes efter, at opnå en ensartethed i indsamling og sortering af husholdningsaffaldet.

Vi har visse opmærksomhedspunkter vi vil gøre Miljøstyrelsen opmærksomme på.

Indledningsvis skal bemærkes, at Ikast-Brande Kommune har nået målsætningskravet fra 2013 om genanvendelse af min. 50% af de 7 fokusfraktioner. Ikast-Brande Kommune opnåede allerede i 2018 en genanvendelseseffektivitet på 53 % af husholdningsaffaldet. Målet er nået uden henteordning og husstandsindsamling af fokusfraktionerne.

Miljø og Byggeri
Sjællandsgade 6
7430 Ikast
Tlf.: +4599604000

Sagsbehandler:
Marie Baunsgaard Pedersen
E-mail:
mabap@ikast-brande.dk
Direkte telefon:
Tlf.: +4599603342
Sagsnr.:
09.00.00-G01-66-20

Borgerne har afleveret genanvendeligt affald i opstillede kuber eller miljøøer og på kommunens genbrugspladser. Kommunen har nået målet ved henteordning af bio- og restaffald, samt indsamlet miljøfarligt affald i problemkasser samt kubeordning til glas og papir. Vi har desuden lagt fokus på bedre affaldssortering i etageejendomme, hvor der sker indsamling af plast, metal, glas, papir og småt pap i husstandsnær indsamling i nedgravede affaldsløsninger.

Vi mener der er nogle rigtig gode intentioner ved de nye krav til affaldssortering i flere fraktioner. De primære fordele er, at der bliver mere ensartet forhold i kommunerne, og det må forventes, at der vil blive sorteret noget mere, og dermed også genanvendt mere.

Dog ser vi nogle udfordringer ved den nye affaldsbekendtgørelse, hvor reglerne virker enten for rigide eller for uklare. Der er derfor en reel risiko for, at de gode intentioner ikke kan opnås eller drukner i bureaukrati. Der er nærmere gjort rede for disse bekymringer i pkt. 1 til 6.

1) Kapitel 6 – Kommunale affaldsordninger - Tidsfrister.

Det vil ikke være muligt for Ikast-Brande Kommune, at nå at opfylde hele kravet om indsamlingsordning i form af henteordning for særskilt indsamling af de 10 affaldstyper pr. 1. juli 2021 som beskrevet i ny affaldsbekendtgørelse. Det er specielt kravet om indsamling af mad- og drikkevarekartonaffald pr. 1. juli 2021 som angivet i §26, som vil blive umuligt at nå, af hensyn til overholdelse af øvrigt lovgivning så som udbudsregler mv.

Der stilles endvidere krav til henteordning for papir, pap, glas, metal, plastaffald, og mad- og drikkevarekartonaffald, og tekstilaffald jf. § § 21, 22, 23, 24 finder ifølge § 80 anvendelse fra 1. juli 2021. Det vil være umuligt, at overholde i respekt for en politisk beslutningsproces, budgetgodkendelse og af hensyn til overholdelse af øvrigt lovgivning så som udbudsregler mv.

Ikast-Brande Kommune anmoder derfor om at tidsfristen for de kommunale affaldsordninger gøres realistisk opnåelige ved enten at have mulighed for længere indkøringsperiode eller mulighed for at indsamle de ovennævnte fraktioner med andre og kendte metoder end en særskilt henteordning.

2) Kapitel 6 - § 28 Tekstilaffald

I forhold til tekstil affald opfordrer Ikast-Brande Kommune til at bekendtgørelsens ordlyd blødes op, således at det bliver muligt at benytte kommunens øvrige affaldsordninger eksempelvis storskraldsordningen i en overgangsperiode for derigennem at gøre erfaringer omkring potentialet i det, der indsamles, for derfra fastlægge evt. minimumkrav pr. indbygger. Der kan være store forskelle lokalt mellem by- og landområder.

Det skal endvidere bemærkes, at der er opstillet adskillelige indsamlingscontainere fra diverse velgørende organisationer til tøj og sko foruden mange genbrugsbutikker. Disse er suppleret med containere til tekstilaffald på kommunens 4 genbrugspladser. Ikast-Brande Kommune har indsamlet både brugt tøj og sko samt tekstilaffald i en længere periode. Tekstilaffaldet indsamles og balles og opbevares på lager indtil markedet er klar til modtagelse og genanvendelse af denne affaldstype, idet der endnu ikke er modtageanlæg til det indsamlede tekstilaffald. Det virker derfor uklogt at indsamle endnu mere tekstilaffald ved husstandene når det er umuligt at afsætte til genanvendelse.

Ikast-Brande Kommune opfordrer derfor til at udskyde implementering af særskilt indsamling af tekstil, og i stedet gennemtænke løsningen med at indsamle tekstilaffald direkte ved husstandene, når det er umuligt at afsætte til genanvendelse og der i forvejen er rig mulighed for at komme af med tekstilaffald til genanvendelse i forvejen gennem andre veletablerede løsninger.

3) Kapitel 6 – glas i kuber – rimelig gåafstand og fleksibilitet i affaldsordninger

Det påskønnes, at der er en hvis fleksibilitet i ny bekendtgørelse omkring indsamling af glas, som fortsat kan ske i kuber eller miljøøer. Der er dog en indbygget konflikt i forhold til indsamling på land, hvor der skal være en glaskube i rimelig gåafstand. I Ikast-Brande Kommune ligger mange ejendomme på landet og ikke alle ejendomme vil kunne få placeret en kube i rimelig gåafstand.

Der efterlyses derfor mere fleksibilitet i forhold til indsamling af glasaffald på landet, forstået ved at borgere jo også er afhængige af bil for at handle ind, og dermed også kan transportere affald til en kube i en længere afstand end "rimelig gåafstand".

Der efterlyses generelt en mere fleksibel tilgang til affaldsordningerne. Eksempelvis har Ikast-Brande Kommune netop udlagt et større område til en ny bydel ved Brande. I den plan er der lagt op til fælles affaldsløsninger, så det bliver en integreret del af boligområdet i stedet for at der står beholdere ved hvert enkelt bolig. Dette vil ikke være muligt med ordlyden i den nye affaldsbekendtgørelse – hvor affaldsordningerne bliver noget mindre fleksible for vores borgere.

Miljø-, klima- og samfundsmæssigt giver det ikke værdi, at hver enkelt husstand på sigt har separate beholdere stående på matriklen. Fællesløsninger, hvor f.eks. én lastbil kan hente større mængder ressourcer fra eksempelvis kuber eller miljøøer, giver på sigt større værdi for klima og miljø – så en øget fleksibilitet i de forskellige ordninger (primært på landet) er ønsket.

4) Kapitel 9 – affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering

Ikast-Brande Kommune finder det positivt, at virksomheder pålægges samme krav om affaldssortering af affald egnet til materialenyttiggørelse, som private husstande. Det er positivt at virksomheder pålægges samme sorteringskriterier og piktogrammærkning som bilag 6. Der er allerede mange virksomheder i Ikast-Brande kommune, der allerede sorterer i mange af de 10 fraktioner, hvor de enten har en transportør eller indsamler til at hente de forskellige fraktioner, eller også benyttes kommunens genbrugspladsordning fra erhverv – en meget benyttet ordning, som vi kun høre positive bemærkninger om ved tilsyn på virksomheder (følger piktogramsystemet, som de også møder på kommunens genbrugspladser).

I forhold til kommunens virksomheder bemærker vi, at det er uklart, hvordan ejendomme i det åbne land, med både erhverv og enfamiliehuse, skal administreres

- Hvilke fraktioner er kommunen **forpligtiget** til at hente ved virksomheder og hvilke fraktioner **kan** vi hente?
- Hvordan sikrer vi, at indsamlere og modtageanlæg stiller krav til de affaldsproducerende virksomheder om sortering af affaldet så det sikres, at det affald der kan genanvendes også bliver genanvendt?
- Hvordan sikres tilsyn på erhvervsvirksomheder med tilknyttet bolig, at affaldet ikke blandes (hvis det er hensigten)?

Ikast-Brande Kommune vil gerne have præciseret, om det er hensigten, at en virksomhed på landet – eksempelvis et landbrug – skal have 2- 4 beholdere fra kommunen til affaldet fra husstanden

og ligeledes 2-4 beholdere fra privat indsamler til virksomhedens/landbrugets affald?

Vi har mange mindre virksomheder, som er beliggende sammen med en husstand primært i det åbne land (som for eksempelvis landbrug med kun planteavl, hvor vi som kommune ikke fører miljøtilsyn med disse bedrifter og dermed ikke har en naturlig indgang til dialogen med virksomheden/landbruget). Husstanden skal som udgangspunkt have mulighed for at sortere i de 10 fraktioner (som vi forventer giver 2-3 stk. todelte beholdere ved hver husstand). Men hvis der er en virksomhed med begrænset mængde affald, må de så benytte de kommunale løsninger, eller skal de have særskilte løsninger til erhvervsdelen. Dette kunne medføre 6+ beholdere ved en landejendom, som kan ligge meget isoleret, og dermed skal der køres uhensigtsmæssigt mange gange til den ejendom. Derudover kunne løsningen blive betragtet (endnu mere) besværlig og bureaukratisk, så det ikke vil øge sorteringen. Der er forholdsvis store afstande og det virker umiddelbart miljømæssigt og økonomisk uhensigtsmæssigt, hvis flere indsamlere skal afhente ens affaldstyper ved samme ejendom.

Ikast-Brande Kommune vil gerne have præciseret følgende (som eksempler på de udfordring, der ses)

- Hvis en virksomhed som eksempel har noget bioaffald, som bliver afhentet af en privat aktør, må de så bortskaffe dagrenovationslignende affald (evt. fra spising af madpakker eller lignende) i deres erhvervsløsning eller skal de også have kommunens beholder til dagrenovation?
- Må de bortskaffe deres papiraffald via kommunens løsning, hvis de blot har et par ark papir om ugen?

Ikast-Brande Kommune forudser en forholdsvis stor modstand mod øget antal af beholdere, så derfor ønsker vi, at vi får fleksible muligheder for at tilbyde gode løsninger (primært i det åbne land), så vi undgår for mange beholdere ved ejendomme med både erhverv og bolig.

Ikast-Brande Kommune vil gerne have præciseret, om det er hensigten, at en virksomhed på landet – eksempelvis et landbrug – skal have 2- 4 beholdere fra kommunen til affaldet fra husstanden og ligeledes 2-4 beholdere fra privat indsamler til virksomhedens/landbrugets affald?

5) Kapitel 9 – affaldsproducerende virksomheders affaldshåndtering – tilsyn

Ikast-Brande Kommune opfordrer til, at det afklares hvem der fører tilsyn med alle led, lige fra affaldsproducent, affaldsindsamler og transportører og til modtageanlæg.

Ikast-Brande Kommune mener der påhviler et ansvar for modtageranlægene, at kontrollere sorteringen af det affald, de modtager. Ønsket om et gebyr eller lignende ved aflevering af sammenblandet affald er stort for os. Vi arbejder for, at de virksomheder, hvor vi fører et regelmæssigt tilsyn, øger deres genanvendelse. Dette arbejde er meget svært, hvis der er indsamlere og modtageranlæg, der fortsætter med at køre og modtager ikke sorteret affald (til en lav pris). Derudover er der mange virksomheder, som kommunen ikke fører regelmæssigt tilsyn med – disse ville også blive berørt hvis indsamlerne var mere opmærksom på korrekt/øget sortering.

Påhviler der et ansvar for indsamlerne og modtageranlæggene i forhold til ikke sorteret affald/ manglende sortering?

6) Kapitel 11 – særlige regler for bygge- og anlægsaffald

Ikast-Brande Kommune mener at der er flere rigtig gode tiltag i udkastet til den nye affaldsbekendtgørelse i forhold til byggeaffald:

- En specificering af hvilke stoffer der skal screenes for
- Specifikke krav til oplysninger ved anmeldelse af bygge- og anlægsaffald (analysekrav, fotodokumentation og redegørelse for frasorteringen af det farlige eller forurenede affald)
- Øget sporbarhed ved løbenummer

Det er positivt og en stor hjælp for kommunens sagsbehandlere at "PCB screening" er udvidet til at omfatte alle / flere problematiske stoffer. Der kunne ønskes en udtømmende liste af stoffer der skal undersøges for, da det er meget nemmere at få bygherre til at overholde reglerne, når de fremstår på skrift.

Det er endvidere nemmere at håndhæve en anmeldelse af bygge- og anlægsaffald med specifikke krav til kortlægningsrapporten jf. bilag 7. Nu er det således præciseret i lovgivningen, at der er krav om analyseresultater, oversigt over, hvor de problematiske stoffer er lokaliseret, samt at byggherre skal forholde sig til, hvordan eventuelle problematiske stoffer skal fjernes. Og endelig indføres regler om øget sporbarhed hvilket burde gøre kommunens arbejde med at føre tilsyn med nedrivninger mm. lettere.

Ikast-Brande Kommune opfordrer til, at der etableres et fælles IT- program for bygherre og modtageranlæg, til at anmelde digitalt. Der er en fare for at 98 kommuner udvikler hver sin IT- løsning, hvilket ikke er hensigtsmæssigt for hverken bygherre eller entreprenører som arbejder i forskellige kommuner.

Hvis der skal udarbejdes et centralt program, skal det lanceres fra starten, så vi ikke udarbejder løsninger i de enkelte kommuner (bruger tid, energi og ressourcer på det), for så at blive pålagt at bruge et fælles system/program efter et stykke tid (her kan DMA – Digital MiljøAdministration – nævnes som et (dårligt) eksempel).

Modtageranlæg skal have klare retningslinjer for, hvad de skal gøre ved affald uden løbenummer. Affald uden løbenummer bør ikke afvises, da det øger risiko for at det ikke bliver bortskaffet korrekt. Men hvis transportørerne/bygherrerne kan komme af med affald uden løbenummer, så får vi ikke flere til at anmelde deres affald. Det giver også modtageanlæggene en mindre grad af sikkerhed for renhed, hvis de modtager uden løbenummer. En mulighed kunne være en differencering af prisen (kræver selvfølgelig en enighed i branchen), så det er en økonomisk gevinst for bygherre til at anmelde sit affald.

De kommunale genbrugspladser har meget svært ved at kontrollere modtagelsen af bygge- og anlægsaffaldet, når borgerne bortskaffer det på pladserne. Der er ikke de samme muligheder for modtagerkontrol på genbrugspladserne, ligesom det ofte er mindre mængder borgerne afleverer. Derfor kan genbrugspladserne ikke indberette for hvert løbenummer. Eller også skal de udarbejdes andre/klare retningslinjer for, hvordan genbrugspladserne indberetter.

Der er fortsat ingen landsdækkende grænseværdier for eksempelvis tungmetallers indhold i byggeaffald. Der er en bred enighed imellem kommunerne, men det er problematisk at man som enkeltstående kommune kan vælge at have sine egne grænseværdier.

Der er følgende elementer som Miljøstyrelsen bør indarbejde / arbejde videre med

- ***Der efterlyses et landsdækkende digitalt program.***
- ***Der bør være klare regler/retningslinjer for modtageranlæggene, når der kommer bygge- eller anlægsaffald uden løbenummer***
- ***De kommunale genbrugspladser bør dispenseres for reglerne om indberetning som modtageranlægget, eller have tilrettet krav***

- ***Der efterlyses, fortsat, grænseværdier for eksempelvis tungmetaller***

Økonomi

Afslutningsvis skal det bemærkes at Ikast-Brande Kommune har regnet på en ekstra todelte beholder til "genbrugsmaterialer" til almindelige parcelhuse. Prisen bliver ca. 400 kr. + moms i årligt takststigning. Dette beløb ligger langt fra ministerens udmelding på pressemødet i juni, hvor der blev oplyst at det "kun" kommer til at koste ca. 55 kr. at indføre øget sortering i 10 affaldsfraktioner. Ikast-Brande Kommune syntes, at der mangler en officiel politisk udmelding omkring de lokale forskelle, der er på kommende affaldsgebyrer, hvor nogle kommuner og borgere vil opleve en stor stigning i affaldsgebyret.

Sammenfatning

Vi håber, at med vores opmærksomhedspunkter, at affaldsbekendtgørelsen gøres mere fleksibel og at fristen for etablering af ekstra affaldsbeholdere gøres realistisk opnåelig. Derudover håbes det, at de andre opmærksomhedspunkter vil overvejes og eventuelt indarbejdes.

Ikast-Brande arbejder for at opfylde nye og kommende krav, på en ordentlig måde og med mulighed for fleksibilitet og økonomisk omtanke for de husstande og borgere som bliver berørt af de nye regler.

Der skal nævnes, at dette høringssvar er formuleret af administrationen ved Teknik og Miljø. Det har dermed ikke været til politisk behandling – dels på grund af svarfristen på høringen og dels på grund af en vurdering om, at der ikke er lagt op til den store politiske råderum for lokal politikere, da der ønskes en ensartethed over hele landet.

Er der spørgsmål til de ovenstående punkter, kan Inge Svensson (insve@ikast-brande.dk eller 99 60 33 51) eller Marie Baunsgaard Pedersen (mabap@ikast-brande.dk eller 99 60 33 42) kontaktes.

Med venlig hilsen

Morten Jensen

Sektionsleder, Affald og Ejendom
Ikast-Brande kommune

ISO BRO's bemærkninger til bekendtgørelse om affaldsdatasystemet

ISO BRO er tilfreds med, at affaldsdatasystemet har fokus på oplysninger om affald og affaldshåndtering, og dette princip bør ikke fraviges.

ISO BRO anser det for kritisabelt, når visse affaldsselskaber tilsidesætter Ankestyrelsens udtalelse om, at genbrugelige stoffer og genstande, der er placeret i genbrugstelte, er genbrugsgenstande. Det er stik imod intentionerne med affaldspyramiden, hvis genbrugsgenstande, der ligger øverst i genbrugspyramiden degraderes til affald af affaldsselskabet, uden at dette skyldes livcyklusanalyser mv. Der er heller ikke grundlag for at deklassificere disse genbrugsgenstande til affald, blot fordi gode medarbejdere har været medvirkende til at en borger har ændret holdning til, om en given ting er affald eller en genbrugsgenstand. For så vidt borgeren retter sig efter det gode råd, er det borgerens hensigt, at den pågældende ting kan genbruges, jf. den almindelige affaldsdefinition og Ankestyrelsens udtalelse.

Man kan være mere eller mindre enig i en myndighedsafgørelse. Men så længe, der ikke er kommet en ny eller lavet ny lovgivning, som tilsidesætter en afgørelse, må denne stå ved magt, og dette må i ISO BRO's øjne også gælde i forhold til affaldsdatasystemet. Der er også den realitet i sagen, at det kræver langt færre ressourcer at forberede genbrugsgenstande til genbrug end at forberede affald til genbrug, hvorfor en accept af, at genbrugsgenstande indtastes som affald, vil give et ikke-retvisende billede af affaldsselskabernes faktiske evne til at forberede affald til genanvendelse og genbrug.

Forberedelse af genbrugsgenstande til genbrug er en helt anden og langt mindre ressourcekrævende proces, da genbrugsting jo fra starten er genbrugelige og derfor bare skal sælges, herunder transporteres, vurderes og evt. rengøres mv.

Signalet om, at det er affald og forberedelse af affald til genanvendelse og genbrug, der skal indberettes til systemet, kan forstærkes yderligere med følgende præciseringer:

Forslag til ny § 4, stk. 3. "Genbrugelige stoffer og genstande, som borgerne har placeret i et genbrugstelt eller en anden form for genbrugsområde, er genbrugsgenstande og ikke affald, hvorfor de pågældende genstande ikke må indberettes som affald i affaldsdatasystemet".

Forberedelse af genbrugsgenstande til faktisk genbrug skal indberettes efter regler, som er under udarbejdelse i EU-kommissionen, formentlig opgjort i forhold til omsætningen, opgjort i euro, hvilket er en yderligere begrundelse for, at sådanne genstande ikke også skal indberettes til affaldsdatasystemet, der ifølge affaldsdatasystemets fokus er affaldshåndtering, og da en indberetning i affaldsdatasystemet dermed vil betyde, at samme indsats tæller dobbelt, hvilket principielt er forkert.

Forslag til helhedssyn på den samlede evne til at forberede genbrugsgenstande til genbrug
ISO BRO foreslår, at Miljø- og Fødevareministeriet og Miljøstyrelsen i højere grad end i dag bidrager til at fremme helhedstænkning i alle kommuner og affaldsselskaber, hvad angår evnen til at forberede genbrugelige stoffer og genstande til faktisk genbrug. Det kan fx ske ved at kommuner og affaldsselskaber ikke bare måles på deres egen isolerede indsats, men at der etableres nogle måltal, hvor det er summen af den kommunale genbrugsindsats sammen med de frivillige organisationers indsats, der sættes fokus på. De frivillige organisationer er dominerende i den ende af genbrugsmarkedet, hvor man omsætter varer med lav værdi, dvs. de frivillige organisationer står for omsætningen af de stoffer og genstande, der tættest på

affald. Derfor er det den samlede evne til at forberede potentielle genbrugsgenstande til et faktisk genbrug, der er afgørende i affaldsforebyggelsen. Ved at sætte fokus på kommunernes og de frivillige organisationers samlede evne til faktisk genbrug får man et bedre overblik over, hvilken tilgang, der samlet set giver mest genbrug, og det er vigtigt, da det er den samlede affaldsforebyggelse, der er afgørende, når man skal vurdere effekten på miljø og klima. Derudover vil kommuner, der prioriterer et godt samspil med frivillige organisationer i en kommune eller i en gruppe af kommuner, i højere grad blive anerkendt for betydningen af denne tilgang, ved at de frivillige organisationers indsats vil indgå i måltallet for evnen til at gøre genbrugsgenstande til faktisk genbrug. De frivillige organisationer bidrager gerne med omsætningstal fordelt på nogle få hoved-varegrupper, opgjort i kr., evt. opgjort pr. 1.000 borgere i den pågældende kommune eller gruppe af kommuner. Det vil, så vidt ISO BRO er orienteret, falde i god tråd med de grundtanker, som EU Kommissionen arbejder med.

ISO BRO's bemærkninger til ny affaldsbekendtgørelse

Generelle bemærkninger til forslaget til affaldsbekendtgørelse

ISO BRO ser positivt på affaldsbekendtgørelsens forskydning væk fra afbrænding og over mod øget fokus på miljø- og CO₂-venlig forberedelse af affald til genbrug og genanvendelse. ISO BRO hilser også en fremtidig kommunal indsamling af tekstilaffald fra husholdninger velkomment i håb om, at man belært af erfaringerne får skabt en ordning, der ikke skader den eksisterende indsamling af genbrugstøj og andre genbrugstekstiler, som har bragt Danmark i front i Europa.

ISO BRO mener:

- Det er vigtigt at sikre, at genbrugelige effekter ikke håndteres som affald
- Myndighedsafgørelser skal implementeres og overholdes
- De frivillige organisationer har en vigtig rolle i at sikre at mest muligt genbruges
- Genbrugsgenstande skal overdrages til civilsamfundsorganisationerne.

Der er fortsat vækst i de frivillige organisationers indsamlede mængder af genbrugstøj og genbrugsting, men ikke i nært samme omfang som tidligere. Det er et alvorligt problem for de frivillige organisationer og de udsatte mennesker, der er stærkt afhængige af frivillige tilbud og aktiviteter. Og det er også alvorligt for miljøet, da de frivillige organisationer er dominerende i den del af genbrugsmarkedet, der er tættest på affald, og dermed også i affaldsforebyggelsen.

Efter 3 års sagsbehandlingstid kom Ankestyrelsen i 2017 med en udtalelse om, hvad kommuner og kommunale affaldsselskaber må og ikke må i forhold til indsamling og salg af genbrugsgenstande. Men i stedet for at rette ind efter udtalelsen valgte en række kommuner og affaldsselskaber at se bort fra udtalelsen – for i stedet at intensivere indsatsen på kanten af eller ud over kanten af kommunalfuldmagtens grænser.

Det er stødende i et retssamfund, at myndighedsafgørelser tilsidesættes. Disse må anses som gældende, indtil der træffes en ny afgørelse, eller indtil der er gennemført ny lovgivning, der overruler den pågældende myndighedsudtalelse. Det har samtidigt skabt stor usikkerhed i genbrugsmarkedet, at denne tilsidesættelse åbenlyst finder sted, uden nogen griber ind.

Som eksempel kan nævnes, at en hel del kommuner tilsidesætter princippet om: "at en kommune ikke må forsøge at fremme, at borgerne overdrager genbrugsgenstande til kommunen i stedet for til andre aktører på markedet for genbrugsgenstande". Væk er tidligere tiders henvisninger til, at genbrugsgenstande kan gives til familie, venner, frivillige organisationer eller sælges på genbrugsmarkeder. I stedet for inviterer de omtalte kommuner – i tekst og/eller billeder – borgerne til at sætte genbrugsgenstande til storskrald (hvor genbrugsgenstande gøres til affald) eller aflevere det på genbrugspladserne.

Mindst et par affaldsselskaber og disses ejerkommuner vælger også at tilsidesætte Ankestyrelsens udtalelse om, at genbrugsgenstande, som borgerne afleverer med genbrug for øje, ved fx at placere genstandene i et genbrugstelt eller lignende, ikke er affald men genbrugsgenstande. Ankestyrelsens vurdering er i tråd med Miljøstyrelsens tilsvarende vurdering fra samme år. Det er usædvanligt i et

retssamfund at en kommune eller et kommunalt selskab mener sig berettiget til at se bort fra sådanne myndighedsvurderinger. Og de udfordringer, som ISO BRO har hørt som begrundelse for dette skridt, er ikke problemer af en tyngde, der berettiger til et så usædvanligt skridt.

ISO BRO foreslår, at den politiske aftale om, at frivillige organisationer får første ret til genbrugsgenstande, implementeres så hurtigt som muligt, fordi den aftale måske mere end noget andet kan fjerne unfair konkurrence. ISO BRO foreslår endvidere, at aftalen udbredes til også at gælde for genbrugelige møbler, køkkengrej og ting til boligindretning, bøger, legetøj, etc., hvor samme forhold gør sig gældende.

Bemærkninger og forslag vedrørende enkelte bestemmelser

§ 2 om definition af affald

Det har været diskuteret, om det er i orden at indsætte en bestemmelse i affaldsdefinitionen, der præciserer, hvad der ikke er affald. ISO BRO forstår synspunktet om, at en affaldsdefinition primært skal beskrive, hvad affald er. Men vi konstaterer, at der i § 2, stk. 2 i forvejen er en bestemmelse, der præciserer, hvad der ikke anses som affald. Derfor ser ISO BRO meget gerne en tilsvarende præcisering i forhold til genbrugsområdet for at eliminere den uheldige sammenblanding af affald og ikke-affald, baseret på klare udtalelser fra Miljøstyrelsen og Ankestyrelsen, der begge trækker i samme retning.

Forslag til et nyt § 2, stk. 3: Som affald anses dog ikke stoffer og genstande, hvor borgerens hensigt er genbrug, hvilket fx tilkendegives ved at placere de pågældende stoffer og genstande i et genbrugstelt eller lignende på en genbrugsplads, eller ved at aflevere de pågældende stoffer eller genstande i en henteordning, hvor kommunen helt eller delvist inviterer borgere til at aflevere genbrugsgenstande.

ISO BRO anerkender naturligvis, at dansk lovgivning skal holde sig inden for EU-direktivets rammer, men opfordrer til, at man ikke slækker på de væsentlige udtalelser/beslutninger, som er truffet med samme affaldsdefinition som de nuværende i EU's affaldsdirektiv. Der er vis træghed i EU-samarbejdet, der gør at EU-direktivets definitioner i en vis grad afspejler mindste fællesnævner. Kommissionen har selv har noterer, at det ikke er hensigtsmæssigt, at alt, hvad borgerne vil skille sig af med, havner i affaldssystemet, hvilket er en problemstilling, som Kommissionen vil arbejde videre med. Dvs. at udviklingen med stor sandsynlighed går Danmarks vej, hvortil kommer at denne vej ikke indtil videre, så vidt ISO BRO er orienteret, har givet anledning til afgørende kritik fra Kommissionen.

§ 3 Andre definitioner

Med den brede formulering af affaldsbehandling, bør der ikke være tvivl om, at frivillige organisationer ikke kan ses som affaldsansvarlige, men at frivillige organisationerne har aktiviteter som er fuldt sammenlignelig med processer, der indgår som delelementer i en samlet affaldshåndtering. Det kan fx anerkendes ved en justering af:

§ 3, nr. 3, sidste sætning: "....., herunder anlæg i offentligt, privat og frivilligt regi, som forbereder affald forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse"

ISO BRO oplever, at der er betydelig forvirring i opfattelsen af, hvad der skal forstås ved forberedelse af affald til genbrug, og at forberedelse af affald til genbrug i betydelig grad blandes sammen med forberedelse af genbrugsting til genbrug.

Sidstnævnte består af en række processer, som er sædvanlige i forbindelse med almindeligt salg, og vi har her den fordel, at det, som momsfrittede genbrugsbutikker må gøre ved donationerne er begrænset til almindeligt salg, hvilket i praksis er at afhente donerede varer, transportere dem, vurdere dem, lettere rengøring og indbydende præsentation for kunderne, herunder strygning af tøj mv.

Forberedelse af affald til genbrug kræver derimod en større indsats, normalt elementer af omformning af affaldet for at gøre det genbrugeligt. Det er baggrunden for nedenstående forslag til yderligere præciseringer i § 3, så der kommer større begrebsmæssig afklaring, og så vi undgår en udvanding af begreberne, når man taler om forberedelse af affald til genbrug.

§ 3, ny nr. 38. Omformning af et stof eller en genstand er en proces, hvor stoffet eller genstanden repareres eller på anden måde forbedres, funktionelt eller designmæssigt, sammenlignet med det oprindelige.

§ 3, nr. 39. Sædvanlige elementer i en salgsproces, fx afhentning af varen og transport, vurdering af varen, lettere rengøring, herunder fjernelse af pletter, strygning og isætning af en løs knap, præsentation af varerne for kunden, etc. anses ikke som en omformning eller forbedring af et stof eller en genstand.

[§ 4 Klassificering – afgørelseskompetence til Miljøstyrelsen generelt](#)

Virkeligheden i de sidste 3-4 år har med alt tydelighed vist, at de kommunale tilsyn ikke har det fornødne overblik og styrke til at sikre en korrekt klassificering af hhv. affald og genbrugsgenstande, herunder sikre overholdelse af fx Ankestyrelsens udtalelse. Det rejser i sig selv behovet for, at der bliver set nærmere på tilsynet helt generelt, hvilket har været efterlyst i mere end 3 år, og hvor ISO BRO kun kan beklage, at de politiske forhandlinger herom først går i gang i 2021, hvis vi har forstået situationen korrekt. Men det afspejler også, at der i forbindelse med korrekt klassificering i forhold til at skelne genbrugsgenstande og affald fra hinanden, er brug for, at affaldsbekendtgørelsens retningsgivende karakter styrkes ved at give Miljøstyrelsen en kompetence til at træffe afgørelse som led i Miljøstyrelsens tilsyn.

Forslag til justering af den foreslåede § 4, stk. 3: "Miljøstyrelsen træffer afgørelse om klassificering af affald efter stk. 1 og 2, som led i Miljøstyrelsens tilsyn efter bekendtgørelsen om overførsel af affald, og når det drejer sig om, hvorvidt en genstand er en genbrugsgenstand eller affald.

Der har været tilfælde, hvor affaldsselskaber deklassificerer genbrugsgenstande til affald, dvs. fraviger retningsanvisningen i affaldspyramiden, uden at det er begrundet i livscyklusanalyser eller miljømæssige hensyn. Der er også flere tilfælde, hvor affaldsselskaber fjerner "små brændbart" og i den sammenhæng tvinger fx indsamlingsorganisationer og borgere til at placere tekstilaffald i containere til genbrugstøj i stedet for at opsætte en container til tekstilaffald ved siden af containeren til genbrugstøj. Dvs. at genbrugspladsen kræver, at tekstilaffaldsmængder, der er korrekt udsortet, skal placeres i genbrugscontainere med den konsekvens, at samme affaldsmængde skal udsorteres to gange.

[Forslag til en tilføjelse til § 13 om affaldshåndtering](#)

Det er vigtigt, at regler og definitioner har en elasticitet, så de kan håndtere og være retningsgivende i en kompleks virkelighed. Det er håbet, at vi snart står i en situation, hvor alle parter, dvs. Miljøstyrelse, kommuner, affaldsselskaber og frivillige organisationer kommunikerer mere ensartet om, hvad der er affald, og hvad der ikke er affald. Men der vil altid være borgere, som uanset hvad, ikke vil kunne skelne det genbrugelige fra affald og omvendt. Dvs. at der selv i den bedste verden havner affald hos aktører på genbrugsmarkedet, som modtager donationer og andet til genbrug ubeset.

Forslag til nyt § 13, stk. 4: Det anerkendes, at borgere ikke altid kan skelne mellem affald og genbrugsgenstande, hvorfor husholdningsaffald afleveres til genbrugsaktører i lavprissegmentet, der modtager genbrugsgenstande ubeset, primært frivillige organisationer, selvom det ikke har været borgernes egentlige hensigt. På den baggrund får disse undtagelsesvist tilladelse til en afgrænset affaldshåndtering, der indebærer udsortering af iblandet affald og efterfølgende transport til genbrugsplads eller lignende af det udsorterede husholdningsaffald, som de affaldsansvarlige har monopol eller førsteret til.

Denne bestemmelse kan ses som et modstykke til den politiske aftale om, at frivillige organisationer skal have førsteret til genbrugsgenstande i fx en henteordning for tekstilaffald, som ISOBRO samtidigt ønsker implementeret med det samme, jf. ovenfor. ISOBRO opfordrer til, at der findes en løsning inden for det muliges kunst, jf. forslaget ovenfor og jf. diskussionerne om affaldsgebyrer.

[§ 28 om henteordninger for tekstilaffald](#)

ISOBRO hilser affaldsbekendtgørelsens § 20 om særskilt indsamling af tekstilaffald velkomment. Som nævnt i indledningen ligger Danmark helt i front, hvad angår indsamling til genbrug fra husholdningerne, og når vi ikke ligger i top på den samlede indsamling, skyldes det det manglende fokus på indsamling af tekstil. Åbenrå har en fornuftig indsamling af tekstilaffald, der viser vejen frem for affaldsselskaberne, hvorfor den fremhæves her.

Samtidigt med, at de frivillige organisationer anerkender behovet for indsamling af tekstilaffald, ser organisationerne også med alvor på denne indsamling. Kommer vi til at opleve, at visse kommuner i strid med hensigten aktivt invitere borgere til at aflevere tøj, sko og genbrugstekstiler, som der er et marked for til genbrug i ind- og udland. Risikerer vi øget kommunal eksport af usorterede tekstil? Begge dele vil være til skade for udviklingen af genbrugsmarkedet. ISOBRO foreslår, at man lærer af de gode erfaringer med indsamling af tekstilaffald, som lever fredsommeligt sammen med genbrugsmarkedet, fx i Åbenrå:

Forslag til tilføjelse til § 28 : "Alle kommuner og affaldsselskaber forpligtes til at kommunikerer klart til borgerne, at der er tale om en indsamling af tekstilaffald, og at oplyse borgerne om, at genbrugstøj og genbrugelige og tekstiler kan doneres til frivillige genbrugsbutikker eller sælges på genbrugsmarkedet efterfulgt af et link til genbrugsbutikkerne i området".

Det er overordentlig vigtigt, at den foreslåede tilføjelse til § 28 indskrives i affaldsbekendtgørelsen allerede nu, og at det politiske ønske om, at de frivillige organisationer får førsteret til eventuelt indsamlet genbrugstøj og -tekstiler ligeledes implementeres med det samme, så vi ikke skal leve 1½ år med uregulerede tekstilindsamlinger til skade for genbrugsmarkedet og miljøet. Samtidigt ønsker ISOBRO tilsvarende muligheder i forhold til møbler, køkkenudstyr, boligudstyr mv., hvor en tilsvarende problemstilling gør sig gældende.

Til: Nina Fold von Bülow (nifol@mfvm.dk)
Cc: Jette Schmidt Lund (jl@isobro.dk), Janne Birk Nielsen (jabn@mfvm.dk)
Fra: vibeke.andersen@metodekompagniet.dk (vibeke.andersen@metodekompagniet.dk)
Titel: ISOBRO's høringssvar
Sendt: 09-10-2020 00:23:21
Bilag: ISOBRO høringssvar affaldsbekendtg relsen2.docx;

Hej Nina

Du får herved ISOBRO's høringssvar i en ny version med en lille rettelse, hvis det kan lade sig gøre. Eneste  ndring knytter sig til forslaget til ny  2, stk. 3, hvor ISOBRO i dag har revurderet sit forslag efter nærmere omtanke. Hvis det ikke er muligt at erstatte det oprindelige høringssvar med en justeret version, vil jeg i denne mail gøre opmærksom på, at følgende forslag til   2, stk. 3 nu repræsenterer ISOBRO's  nske:

Forslag til ny   2, stk 3: "Som affald anses dog ikke direkte genbrugelige stoffer og genstande, som borgere med eller uden rådgivning fra genbrugspladsens ansatte placerer i et genbrugstelt eller genbrugsh rne på en genbrugsplads, eller afleverer i containere til genbrugstøj og/eller genbrugsgenstande andet steds".

1. ISOBRO indleder det foreslåede stk 3 på helt samme måde som man g r i stk. 2. Alternativt kan man også bruge den formulering, som klima-, energi- og forsyningsministeren har brugt i et notat til Folketinget: "Genbrugsgenstande er ikke omfattet af definitionen af affald, herunder direkte genbrugelige stoffer og genstande, som borgerne"
2. Fordelen ved dette forslag er, at det lægger sig helt tæt op af Ankestyrelsens udtalelse for at have en tolkning, som må siges at være den mest autoritative på området. Det gjorde ISOBRO's seneste version også. Men her g r vi tættere på.
3. I den reviderede udgave er Ankestyrelsens udtalelse om, at affaldsselskaberne skal have råderum til at vurdere, om ting i genbrugsteltet faktisk er genbrugelige eller skal underkastes en affaldshåndtering. Ved at indføje ordet "direkte genbrugelige" rummer bestemmelsen samme åbning som Ankestyrelsens udtalelse. Denne åbning gøres samtidigt mere universel, så den også gælder i forhold til genbrugscontainere. Derved anerkender man også i milj systemet, at der er husholdningsaffald i genbrugstelte og genbrugscontainere. Det er væsentligt af flere grunde, selvom det ikke nødvendigvis l ser gebyrsp rgsm let. De containere, som omtales befinder sig ikke nødvendigvis på en genbrugsplads.
4. EU-kommissionen har selv tilkendegivet, at der skal arbejdes videre med det forhold, at det ikke er hensigtsmæssigt, at alt borgerne skiller sig af med, gøres til affald og derfor skal forbi affaldssystemet. Med denne åbning uden med det samme at gøre noget ved det, betyder at Kommissionen formentlig ikke vil åbne sager ud fra en meget rigid tolkning. Ved at lægge formuleringen i det foreslåede stk. 3 helt tæt op ad Ankestyrelsens udtalelse, sker der ingen reel ændring af praksis i Danmark, for så vidt ministeriet er enig i, hvad ISOBRO forudsætter, at Ankestyrelsens udtalelse er gældende praksis i Danmark indtil en ny udtalelse eller ny lovgivning overruler udtalelsen. Dvs. hvis Kommissionen skulle finde på at åbne sag mod Danmark som følge af det foreslåede stk. 3, ville de under alle omstændigheder kunne åbne sagen som følge af Ankestyrelsens udtalelse, sådan som ISOBRO ser det.
5. I forsyningsvirksomhed mv., tager man normalt ikke "betaling" for god service, der betragtes som en del af virksomhedens dna. Det introduceres nu også på affaldsområdet med det foreslåede  2, stk. 3 da man lukker for nogle affaldsselskabers praksis for at gøre genbrugsgenstande, som borgerne kommer med, til affald, blot fordi en ansat har gjort borgeren opmærksom på, at en given ting kan genbruges, f r genstanden placeres i genbrugsteltet. Ved at lukke for den mulighed, fjerner man reelt den største barriere for, at affaldsselskaber kan håndtere Ankestyrelsens udtalelse i praksis. Man har jo svært ved at hitte rede på, hvilke genbrugsgenstande, som placeres i genbrugstelte med eller uden vejledning, hvor førstnævnte tilfælde kategoriseres som affald, fordi borgeren ikke af sig selv placerede genbrugsgenstanden i genbrugsteltet. ISOBRO ved fra 3F, at de ikke vil have, at ansatte fisker noget op af containerne af arbejdsmiljømæssige årsager, hvorfor denne mængde, som Ankestyrelsen klart kategoriserer som affald, reelt er forsvindende, og disse relativt få genstande må i givet fald stilles et andet sted end i genbrugsteltet, hvis affaldsselskabet vil have dem kategoriseret som affald.

Bedste hilsner

Vibeke

Vibeke Andersen
+45 28 88 52 66
Solbrinken 24B,
2750 Ballerup

ISO BRO's bemærkninger til ny affaldsbekendtgørelse

Generelle bemærkninger til forslaget til affaldsbekendtgørelse

ISO BRO ser positivt på affaldsbekendtgørelsens forskydning væk fra afbrænding og over mod øget fokus på miljø- og CO₂-venlig forberedelse af affald til genbrug og genanvendelse. ISO BRO hilser også en fremtidig kommunal indsamling af tekstilaffald fra husholdninger velkomment i håb om, at man belært af erfaringerne får skabt en ordning, der ikke skader den eksisterende indsamling af genbrugstøj og andre genbrugstekstiler, som har bragt Danmark i front i Europa.

ISO BRO mener:

- Det er vigtigt at sikre, at genbrugelige effekter ikke håndteres som affald
- Myndighedsafgørelser skal implementeres og overholdes
- De frivillige organisationer har en vigtig rolle i at sikre at mest muligt genbruges
- Genbrugsgenstande skal overdrages til civilsamfundsorganisationerne.

Der er fortsat vækst i de frivillige organisationers indsamlede mængder af genbrugstøj og genbrugsting, men ikke i nært samme omfang som tidligere. Det er et alvorligt problem for de frivillige organisationer og de udsatte mennesker, der er stærkt afhængige af frivillige tilbud og aktiviteter. Og det er også alvorligt for miljøet, da de frivillige organisationer er dominerende i den del af genbrugsmarkedet, der er tættest på affald, og dermed også i affaldsforebyggelsen.

Efter 3 års sagsbehandlingstid kom Ankestyrelsen i 2017 med en udtalelse om, hvad kommuner og kommunale affaldsselskaber må og ikke må i forhold til indsamling og salg af genbrugsgenstande. Men i stedet for at rette ind efter udtalelsen valgte en række kommuner og affaldsselskaber at se bort fra udtalelsen – for i stedet at intensivere indsatsen på kanten af eller ud over kanten af kommunalfuldmagtens grænser.

Det er stødende i et retssamfund, at myndighedsafgørelser tilsidesættes. Disse må anses som gældende, indtil der træffes en ny afgørelse, eller indtil der er gennemført ny lovgivning, der overruler den pågældende myndighedsudtalelse. Det har samtidigt skabt stor usikkerhed i genbrugsmarkedet, at denne tilsidesættelse åbenlyst finder sted, uden nogen griber ind.

Som eksempel kan nævnes, at en hel del kommuner tilsidesætter princippet om: "at en kommune ikke må forsøge at fremme, at borgerne overdrager genbrugsgenstande til kommunen i stedet for til andre aktører på markedet for genbrugsgenstande". Væk er tidligere tiders henvisninger til, at genbrugsgenstande kan gives til familie, venner, frivillige organisationer eller sælges på genbrugsmarkeder. I stedet for inviterer de omtalte kommuner – i tekst og/eller billeder – borgerne til at sætte genbrugsgenstande til storskrald (hvor genbrugsgenstande gøres til affald) eller aflevere det på genbrugspladserne.

Mindst et par affaldsselskaber og disses ejerkommuner vælger også at tilsidesætte Ankestyrelsens udtalelse om, at genbrugsgenstande, som borgerne afleverer med genbrug for øje, ved fx at placere genstandene i et genbrugstelt eller lignende, ikke er affald men genbrugsgenstande. Ankestyrelsens vurdering er i tråd med Miljøstyrelsens tilsvarende vurdering fra samme år. Det er usædvanligt i et

retssamfund at en kommune eller et kommunalt selskab mener sig berettiget til at se bort fra sådanne myndighedsvurderinger. Og de udfordringer, som ISO BRO har hørt som begrundelse for dette skridt, er ikke problemer af en tyngde, der berettiger til et så usædvanligt skridt.

ISO BRO foreslår, at den politiske aftale om, at frivillige organisationer får første ret til genbrugsgenstande, implementeres så hurtigt som muligt, fordi den aftale måske mere end noget andet kan fjerne unfair konkurrence. ISO BRO foreslår endvidere, at aftalen udbredes til også at gælde for genbrugelige møbler, køkkengrej og ting til boligindretning, bøger, legetøj, etc., hvor samme forhold gør sig gældende.

Bemærkninger og forslag vedrørende enkelte bestemmelser

§ 2 om definition af affald

Det har været diskuteret, om det er i orden at indsætte en bestemmelse i affaldsdefinitionen, der præciserer, hvad der ikke er affald. ISO BRO forstår synspunktet om, at en affaldsdefinition primært skal beskrive, hvad affald er. Men vi konstaterer, at der i § 2, stk. 2 i forvejen er en bestemmelse, der præciserer, hvad der ikke anses som affald. Derfor ser ISO BRO meget gerne en tilsvarende præcisering i forhold til genbrugsområdet for at eliminere den uheldige sammenblanding af affald og ikke-affald, baseret på klare udtalelser fra Miljøstyrelsen og Ankestyrelsen, der begge trækker i samme retning.

Forslag til ny § 2, stk. 3: "Som affald anses dog ikke direkte genbrugelige stoffer og genstande, som borgere med eller uden rådgivning fra genbrugspladsens ansatte placerer i et genbrugstelt eller genbrugshjørne på en genbrugsplads eller afleverer i containere til genbrugstøj og/eller genbrugsgenstande andet steds."

ISO BRO anerkender naturligvis, at dansk lovgivning skal holde sig inden for EU-direktivets rammer, men opfordrer til, at man ikke slækker på de væsentlige udtalelser/beslutninger, som er truffet med samme affaldsdefinition som de nuværende i EU's affaldsdirektiv. Der er vis træghed i EU-samarbejdet, der gør at EU-direktivets definitioner i en vis grad afspejler mindste fællesnævner. Kommissionen har selv har noterer, at det ikke er hensigtsmæssigt, at alt, hvad borgerne vil skille sig af med, havner i affaldssystemet, hvilket er en problemstilling, som Kommissionen vil arbejde videre med. Dvs. at udviklingen med stor sandsynlighed går Danmarks vej, hvortil kommer at denne vej ikke indtil videre, så vidt ISO BRO er orienteret, har givet anledning til afgørende kritik fra Kommissionen.

§ 3 Andre definitioner

Med den brede formulering af affaldsbehandling, bør der ikke være tvivl om, at frivillige organisationer ikke kan ses som affaldsansvarlige, men at frivillige organisationerne har aktiviteter som er fuldt sammenlignelig med processer, der indgår som delelementer i en samlet affaldshåndtering. Det kan fx anerkendes ved en justering af:

§ 3, nr. 3, sidste sætning: "....., herunder anlæg i offentligt, privat og frivilligt regi, som forbereder affald forud for nyttiggørelse eller bortskaffelse"

ISO BRO oplever, at der er betydelig forvirring i opfattelsen af, hvad der skal forstås ved forberedelse af affald til genbrug, og at forberedelse af affald til genbrug i betydelig grad blandes sammen med forberedelse af genbrugsting til genbrug.

Sidstnævnte består af en række processer, som er sædvanlige i forbindelse med almindeligt salg, og vi har her den fordel, at det, som momsfrittede genbrugsbutikker må gøre ved donationerne er begrænset til almindeligt salg, hvilket i praksis er at afhente donerede varer, transportere dem, vurdere dem, lettere rengøring og indbydende præsentation for kunderne, herunder strygning af tøj mv.

Forberedelse af affald til genbrug kræver derimod en større indsats, normalt elementer af omformning af affaldet for at gøre det genbrugeligt. Det er baggrunden for nedenstående forslag til yderligere præciseringer i § 3, så der kommer større begrebsmæssig afklaring, og så vi undgår en udvanding af begreberne, når man taler om forberedelse af affald til genbrug.

§ 3, ny nr. 38. Omformning af et stof eller en genstand er en proces, hvor stoffet eller genstanden repareres eller på anden måde forbedres, funktionelt eller designmæssigt, sammenlignet med det oprindelige.

§ 3, nr. 39. Sædvanlige elementer i en salgsproces, fx afhentning af varen og transport, vurdering af varen, lettere rengøring, herunder fjernelse af pletter, strygning og isætning af en løs knap, præsentation af varerne for kunden, etc. anses ikke som en omformning eller forbedring af et stof eller en genstand.

[§ 4 Klassificering – afgørelseskompetence til Miljøstyrelsen generelt](#)

Virkeligheden i de sidste 3-4 år har med alt tydelighed vist, at de kommunale tilsyn ikke har det fornødne overblik og styrke til at sikre en korrekt klassificering af hhv. affald og genbrugsgenstande, herunder sikre overholdelse af fx Ankestyrelsens udtalelse. Det rejser i sig selv behovet for, at der bliver set nærmere på tilsynet helt generelt, hvilket har været efterlyst i mere end 3 år, og hvor ISO BRO kun kan beklage, at de politiske forhandlinger herom først går i gang i 2021, hvis vi har forstået situationen korrekt. Men det afspejler også, at der i forbindelse med korrekt klassificering i forhold til at skelne genbrugsgenstande og affald fra hinanden, er brug for, at affaldsbekendtgørelsens retningsgivende karakter styrkes ved at give Miljøstyrelsen en kompetence til at træffe afgørelse som led i Miljøstyrelsens tilsyn.

Forslag til justering af den foreslåede § 4, stk. 3: "Miljøstyrelsen træffer afgørelse om klassificering af affald efter stk. 1 og 2, som led i Miljøstyrelsens tilsyn efter bekendtgørelsen om overførsel af affald, og når det drejer sig om, hvorvidt en genstand er en genbrugsgenstand eller affald.

Der har været tilfælde, hvor affaldsselskaber deklassificerer genbrugsgenstande til affald, dvs. fraviger retningsanvisningen i affaldspyramiden, uden at det er begrundet i livscyklusanalyser eller miljømæssige hensyn. Der er også flere tilfælde, hvor affaldsselskaber fjerner "små brændbart" og i den sammenhæng tvinger fx indsamlingsorganisationer og borgere til at placere tekstilaffald i containere til genbrugstøj i stedet for at opsætte en container til tekstilaffald ved siden af containeren til genbrugstøj. Dvs. at genbrugspladsen kræver, at tekstilaffaldsmængder, der er korrekt udsortet, skal placeres i genbrugscontainere med den konsekvens, at samme affaldsmængde skal udsorteres to gange.

[Forslag til en tilføjelse til § 13 om affaldshåndtering](#)

Det er vigtigt, at regler og definitioner har en elasticitet, så de kan håndtere og være retningsgivende i en kompleks virkelighed. Det er håbet, at vi snart står i en situation, hvor alle parter, dvs. Miljøstyrelse, kommuner, affaldsselskaber og frivillige organisationer kommunikerer mere ensartet om, hvad der er affald, og hvad der ikke er affald. Men der vil altid være borgere, som uanset hvad, ikke vil kunne skelne det genbrugelige fra affald og omvendt. Dvs. at der selv i den bedste verden havner affald hos aktører på genbrugsmarkedet, som modtager donationer og andet til genbrug ubeset.

Forslag til nyt § 13, stk. 4: Det anerkendes, at borgere ikke altid kan skelne mellem affald og genbrugsgenstande, hvorfor husholdningsaffald afleveres til genbrugsaktører i lavprissegmentet, der modtager genbrugsgenstande ubeset, primært frivillige organisationer, selvom det ikke har været borgernes egentlige hensigt. På den baggrund får disse undtagelsesvist tilladelse til en afgrænset affaldshåndtering, der indebærer udsortering af iblandet affald og efterfølgende transport til genbrugsplads eller lignende af det udsorterede husholdningsaffald, som de affaldsansvarlige har monopol eller førsteret til.

Denne bestemmelse kan ses som et modstykke til den politiske aftale om, at frivillige organisationer skal have førsteret til genbrugsgenstande i fx en henteordning for tekstilaffald, som ISO BRO samtidigt ønsker implementeret med det samme, jf. ovenfor. ISO BRO opfordrer til, at der findes en løsning inden for det muliges kunst, jf. forslaget ovenfor og jf. diskussionerne om affaldsgebyrer.

[§ 28 om henteordninger for tekstilaffald](#)

ISO BRO hilser affaldsbekendtgørelsens § 20 om særskilt indsamling af tekstilaffald velkomment. Som nævnt i indledningen ligger Danmark helt i front, hvad angår indsamling til genbrug fra husholdningerne, og når vi ikke ligger i top på den samlede indsamling, skyldes det det manglende fokus på indsamling af tekstil. Åbenrå har en fornuftig indsamling af tekstilaffald, der viser vejen frem for affaldsselskaberne, hvorfor den fremhæves her.

Samtidigt med, at de frivillige organisationer anerkender behovet for indsamling af tekstilaffald, ser organisationerne også med alvor på denne indsamling. Kommer vi til at opleve, at visse kommuner i strid med hensigten aktivt invitere borgere til at aflevere tøj, sko og genbrugstekstiler, som der er et marked for til genbrug i ind- og udland. Risikerer vi øget kommunal eksport af usorterede tekstil? Begge dele vil være til skade for udviklingen af genbrugsmarkedet. ISO BRO foreslår, at man lærer af de gode erfaringer med indsamling af tekstilaffald, som lever fredsommeligt sammen med genbrugsmarkedet, fx i Åbenrå:

Forslag til tilføjelse til § 28 : "Alle kommuner og affaldsselskaber forpligtes til at kommunikerer klart til borgerne, at der er tale om en indsamling af tekstilaffald, og at oplyse borgerne om, at genbrugstøj og genbrugelige og tekstiler kan doneres til frivillige genbrugsbutikker eller sælges på genbrugsmarkedet efterfulgt af et link til genbrugsbutikkerne i området".

Det er overordentlig vigtigt, at den foreslåede tilføjelse til § 28 indskrives i affaldsbekendtgørelsen allerede nu, og at det politiske ønske om, at de frivillige organisationer får førsteret til eventuelt indsamlet genbrugstøj og -tekstiler ligeledes implementeres med det samme, så vi ikke skal leve 1½ år med uregulerede tekstilindsamlinger til skade for genbrugsmarkedet og miljøet. Samtidigt ønsker ISO BRO tilsvarende muligheder i forhold til møbler, køkkenudstyr, boligudstyr mv., hvor en tilsvarende problemstilling gør sig gældende.